

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 282

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

54e jaargang
24 september 2011

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
---------------	--------	-----------

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2011/C 282/01	Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 269 van 10.9.2011	1
---------------	---	---

V *Adviezen*

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2011/C 282/02	Zaak C-308/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Duitsland) op 20 juni 2011 — Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH/John O. Butler GmbH	2
---------------	--	---

2011/C 282/03	Zaak C-310/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Verenigd Koninkrijk) op 20 juni 2011 — Grattan plc/The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	2
---------------	---	---

NL

Prijs:
4 EUR

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2011/C 282/04	Zaak C-321/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Mercantil de A Coruña (Spanje) op 28 juni 2011 — Germán Rodríguez Cachafeiro en María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor/Iberia Líneas Aéreas de España S.A.	3
2011/C 282/05	Zaak C-323/11: Beroep ingesteld op 22 juni 2011 — Europese Commissie/Koninkrijk Denemarken	3
2011/C 282/06	Zaak C-324/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróság (Hongarije) op 29 juni 2011 — Gábor Tóth/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága, rechtsopvolger van Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály	3
2011/C 282/07	Zaak C-331/11: Beroep ingesteld op 30 juni 2011 — Europese Commissie/Slowaakse Republiek ...	4
2011/C 282/08	Zaak C-334/11 P: Hogere voorziening ingesteld op 29 juni 2011 door Lancôme parfums et beauté & Cie tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 14 april 2011 in zaak T-466/08, Lancôme parfums et beauté & Cie/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Focus Magazin Verlag GmbH	4
2011/C 282/09	Zaak C-348/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal d'instance de Paris (Frankrijk) op 4 juli 2011 — Thomson Sales Europe SA/Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)	5
2011/C 282/10	Zaak C-349/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Luik (België) op 4 juli 2011 — Arbeidsauditeur/Bvba Yangwei	5
2011/C 282/11	Zaak C-350/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (België) op 4 juli 2011 — Argenta Spaarbank NV tegen Belgische Staat	6
2011/C 282/12	Zaak C-351/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (België) op 4 juli 2011 — KGH Belgium NV tegen Belgische Staat	6
2011/C 282/13	Zaak C-354/11 P: Hogere voorziening ingesteld op 6 juli 2011 door Maurice Emram tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 10 mei 2011 in zaak T-187/10, Emram/BHIM	7
2011/C 282/14	Zaak C-355/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederland) op 6 juli 2011 — G. Brouwer tegen Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie	8
2011/C 282/15	Zaak C-360/11: Beroep ingesteld op 8 juli 2011 — Europese Commissie/Koninkrijk Spanje	8
2011/C 282/16	Zaak C-361/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank Haarlem (Nederland) op 8 juli 2011 — Hewlett-Packard Europe BV tegen Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat	9
2011/C 282/17	Zaak C-362/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira (Portugal) op 8 juli 2011 — Serafim Gomes Oliveira/Lusitânia — Companhia de Seguros, S.A.	9

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2011/C 282/18	Zaak C-365/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa (Portugal) op 8 juli 2011 — João Nuno Esteves Coelho dos Santos/TAP Portugal	10
2011/C 282/19	Zaak C-367/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie (België) op 11 juli 2011 — Déborah Prete/Rijksdienst voor arbeidsvoorziening	10
2011/C 282/20	Zaak C-368/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italië) op 11 juli 2011 — Strafzaak tegen Raffaele Arrichiello	11
2011/C 282/21	Zaak C-369/11: Beroep ingesteld op 12 juli 2011 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek	11
2011/C 282/22	Zaak C-371/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Hof van beroep te Gent (België) op 13 juli 2011 — Punch Graphix Prepress Belgium NV tegen Belgische Staat	11
2011/C 282/23	Zaak C-372/11 P: Hogere voorziening ingesteld op 14 juli 2011 door Power-One Italy SpA tegen de beschikking van het Gerecht (Zesde kamer) van 24 mei 2011 in zaak T-489/08, Power-One Italy SpA/Europese Commissie	12
2011/C 282/24	Zaak C-374/11: Beroep ingesteld op 13 juli 2011 — Europese Commissie/Ierland	13
2011/C 282/25	Zaak C-375/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Grondwettelijk Hof (België) op 15 juli 2011 — Belgacom NV, Mobistar NV en KPN Group Belgium NV/Belgische Staat	13
2011/C 282/26	Zaak C-384/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (België) op 19 juli 2011 — Tate & Lyle Investments Ltd tegen Belgische Staat, andere partij: Syral Belgium NV	14
2011/C 282/27	Zaak C-392/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Verenigd Koninkrijk) op 25 juli 2011 — Field Fisher Waterhouse LLP/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	14
2011/C 282/28	Zaak C-393/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 25 juli 2011 — Autorità per l'energia elettrica e il gas/Antonella Bertazzi e.a.	15
2011/C 282/29	Zaak C-396/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel Constanța (Roemenië) op 27 juli 2011 — Strafzaak tegen Ciprian Vasile Radu	15
Gerecht		
2011/C 282/30	Zaak T-264/09: Beschikking van het Gerecht van 30 juni 2011 — Tecnoprocess/Commissie en Delegatie van de Unie in Marokko („Beroep wegens nalaten — Uitnodiging om te handelen — Niet-ontvankelijkheid — Beroep tot schadevergoeding — Oorzakelijk verband — Schade — Beroep kennelijk rechtens ongegrond”)	17
2011/C 282/31	Zaak T-275/09: Beschikking van het Gerecht van 4 juli 2011 — Sepracor Pharmaceuticals/Commissie („Beroep tot nietigverklaring — Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Werkzame stof eszopiclone — Vergunning voor in handel brengen — Weigering van erkenning als nieuwe werkzame stof — Niet voor beroep vatbare handeling — Niet-ontvankelijkheid”)	17

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2011/C 282/32	Zaak T-351/09: Beschikking van het Gerecht van 7 juli 2011 — Acetificio Marcello de Nigris/Commissie („Beroep tot nietigverklaring — Inschrijving van beschermde geografische aanduiding — Niet individueel geraakt — Niet-ontvankelijkheid”)	17
2011/C 282/33	Zaak T-367/09: Beschikking van het Gerecht van 30 juni 2011 — Tecnoprocess/Commissie („Beroep wegens nalaten — Uitnodiging om te handelen — Kennelijke niet-ontvankelijkheid — Beroep tot schadevergoeding — Oorzakelijk verband — Beroep kennelijk rechtens ongegrond”)	18
2011/C 282/34	Zaak T-403/09: Beschikking van het Gerecht van 30 juni 2011 — Tecnoprocess/Commissie („Beroep tot schadevergoeding — Ongerechtvaardigde verrijking — Inleidend verzoekschrift — Vormvoorschriften — Niet-ontvankelijkheid”)	18
2011/C 282/35	Zaak T-454/09 P: Beschikking van het Gerecht van 28 juni 2011 — Van Arum/Parlement („Hogere voorziening — Openbare dienst — Ambtenaren — Beoordeling — Beoordelingsrapport — Beoordelingsjaar 2005 — Hogere voorziening deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond”)	18
2011/C 282/36	Zaak T-4/10: Beschikking van het Gerecht van 30 juni 2011 — Al Saadi/Commissie („Overlijden van verzoeker — Geen hervatting van procedure door rechthebbenden — Afdoening zonder beslissing”)	19
2011/C 282/37	Zaak T-13/10: Beschikking van het Gerecht van 14 juli 2011 — Goutier/BHIM — Rauch (ARANTAX) („Gemeenschapsmerk — Oppositie — Intrekking van oppositie — Afdoening zonder beslissing”)	19
2011/C 282/38	Zaak T-252/10: Beschikking van het Gerecht van 30 juni 2011 — Cross Czech/Commissie („Beroep tot nietigverklaring — Zesde kaderprogramma voor onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie — Brief waarbij conclusies van financieel auditrapport worden bevestigd en vervolg van procedure wordt toegelicht — Contractuele aard van deze brief, die geen besluit vormt — Niet-ontvankelijkheid”)	19
2011/C 282/39	Zaak T-366/10 P: Beschikking van het Gerecht van 15 juli 2011 — Marcuccio/Commissie („Hogere voorziening — Openbare dienst — Ambtenaren — Niet-contractuele aansprakelijkheid — Vergoeding van invorderbare kosten — Exceptie van parallel beroep — Procedurefouten — Rechten van verdediging — Hogere voorziening deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond”)	20
2011/C 282/40	Zaak T-393/10 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 13 april 2011 — Westfälische Drahtindustrie e.a./Commissie („Kort geding — Mededinging — Beschikking van Commissie waarbij geldboete wordt opgelegd — Bankgarantie — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging”)	20
2011/C 282/41	Zaak T-398/10 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 15 juli 2011 — Fapricela/Commissie („Kort geding — Mededinging — Beschikking van de Commissie waarbij een geldboete wordt opgelegd — Bankgarantie — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Financiële schade — Geen buitengewone omstandigheden — Geen spoedeisendheid”)	20
2011/C 282/42	Zaak T-450/10 P: Beschikking van het Gerecht van 18 juli 2011 — Marcuccio/Commissie („Hogere voorziening — Openbare dienst — Ambtenaren — Redelijke termijn voor indiening van schadevordering — Tardiviteit — Hogere voorziening deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond”)	21

2011/C 282/43	Zaak T-451/10: Beschikking van het Gerecht van 21 juli 2011 — Fuchshuber Agrarhandel/Commissie („Beroep tot schadevergoeding — Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Permanente openbare inschrijvingen voor doorverkoop van graan op gemeenschapsmarkt — Controlebevoegdheid van Commissie — Kennelijk gekwalificeerde schending van regel die particulieren rechten verleent — Beroep kennelijk rechtens ongegrond”) 21	21
2011/C 282/44	Zaak T-142/11: Beschikking van het Gerecht van 6 juli 2011 — SIR/Raad („Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid — Beperkende maatregelen in verband met situatie in Ivoorkust — Schraping van betrokken personen van lijst — Beroep tot nietigverklaring — Afdoening zonder beslissing”) 21	21
2011/C 282/45	Zaak T-160/11: Beschikking van het Gerecht van 6 juli 2011 — Petroci/Raad („Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid — Beperkende maatregelen in verband met de situatie in Ivoorkust — Schraping van betrokkenen van lijst — Beroep tot nietigverklaring — Afdoening zonder beslissing”) 22	22
2011/C 282/46	Zaak T-187/11 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 14 juli 2011 — Trabelsi e.a./Raad („Kort geding — Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid — Restrictieve maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten vanwege de situatie in Tunesië — Bevriezing van tegoeden — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging en om voorlopige maatregelen — Geen spoedeisendheid”) 22	22
2011/C 282/47	Zaak T-213/11 P(l): Beschikking van de president van het Gerecht van 15 juli 2011 — College van vertegenwoordigers van het personeel van de EIB e.a./Böhmcke („Hogere voorziening — Openbare dienst — Verzoek om interventie bij Gerecht voor ambtenarenzaken — Berekening van termijn — Tardiviteit”) 23	23
2011/C 282/48	Zaak T-292/11 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 29 juli 2011 — Cemex e.a./Commissie („Kort geding — Mededinging — Verzoek om inlichtingen — Artikel 18, lid 3, van verordening (EG) nr. 1/2003 — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Geen spoedeisendheid”) 23	23
2011/C 282/49	Zaak T-293/11 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 29 juli 2011 — Holcim (Duitsland) en Holcim/Commissie („Kort geding — Mededinging — Verzoek om inlichtingen — Artikel 18, lid 3, van verordening (EG) nr. 1/2003 — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Geen spoedeisendheid”) 23	23
2011/C 282/50	Zaak T-296/11 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 29 juli 2011 — Cementos Portland Valderrivas/Commissie („Kort geding — Mededinging — Verzoek om inlichtingen — Artikel 18, lid 3, van verordening (EG) nr. 1/2003 — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Geen spoedeisendheid”) 24	24
2011/C 282/51	Zaak T-302/11 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 29 juli 2011 — Heidelberg-Cement/Commissie („Kort geding — Mededinging — Verzoek om inlichtingen — Artikel 18, lid 3, van verordening (EG) nr. 1/2003 — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Geen spoedeisendheid”) 24	24
2011/C 282/52	Zaak T-317/11 P: Hogere voorziening ingesteld op 14 juni 2011 door Ioannis Vakalis tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 13 april 2011 in zaak F-38/10, Vakalis/Commissie 24	24
2011/C 282/53	Zaak T-340/11: Beroep ingesteld op 23 juni 2011 — Régie Networks en NRJ Global/Commissie ... 25	25

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2011/C 282/54	Zaak T-359/11: Beroep ingesteld op 7 juli 2011 — Makhlouf/Raad	25
2011/C 282/55	Zaak T-364/11: Beroep ingesteld op 12 juli 2011 — Arla Foods/BHIM — Artax (Lactofree)	26
2011/C 282/56	Zaak T-365/11 P: Hogere voorziening ingesteld op 5 juli 2011 door AO tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 4 april 2011 in zaak F-45/10, AO/Commissie	27
2011/C 282/57	Zaak T-367/11: Beroep ingesteld op 4 juli 2011 — Lyder Enterprises/CBP — Liner Plants NZ (1993) (Southern Splendour)	28
2011/C 282/58	Zaak T-368/11: Beroep ingesteld op 8 juli 2011 — Polyelectrolyte Producers Group e.a./Commissie	28
2011/C 282/59	Zaak T-369/11: Beroep ingesteld op 5 juli 2011 — Diadikasia Symboloi Epicheiriseon/Commissie en anderen	29
2011/C 282/60	Zaak T-380/11: Beroep ingesteld op 15 juli 2011 — Palirria Souliotis/Commissie	29
2011/C 282/61	Zaak T-382/11: Beroep ingesteld op 15 juli 2011 — Pigui/Commissie	30
2011/C 282/62	Zaak T-383/11: Beroep ingesteld op 21 juli 2011 — Makhlouf/Raad	30
2011/C 282/63	Zaak T-384/11: Beroep ingesteld op 22 juli 2011 — Safa Nicu Sepahan/Raad	31
2011/C 282/64	Zaak T-385/11: Beroep ingesteld op 21 juli 2011 — BP Products North America/Raad	32
2011/C 282/65	Zaak T-387/11: Beroep ingesteld op 22 juli 2011 — Nitrogénművek Vegyipari/Commissie	32
2011/C 282/66	Zaak T-388/11: Beroep ingesteld op 22 juli 2011 — Deutsche Post/Commissie	33
2011/C 282/67	Zaak T-389/11: Beroep ingesteld op 18 juli 2011 — Guccio Gucci/BHIM — Chang Qing Qing (GUDDY)	34
2011/C 282/68	Zaak T-393/11: Beroep ingesteld op 26 juli 2011 — Masottina/BHIM — Bodegas Cooperativas de Alicante (CA' MARINA)	35
2011/C 282/69	Zaak T-395/11: Beroep ingesteld op 26 juli 2011 — Elti/Delegatie van de Europese Unie voor Montenegro	35
2011/C 282/70	Zaak T-397/11: Beroep ingesteld op 26 juli 2011 — Symfiliosi/FRA	36
2011/C 282/71	Zaak T-399/11: Beroep ingesteld op 29 juli 2011 — Banco Santander en Santusa/Commissie	36
2011/C 282/72	Zaak T-400/11: Beroep ingesteld op 29 juli 2011 — Altadis/Commissie	37

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2011/C 282/73	Zaak T-401/11 P: Hogere voorziening ingesteld op 27 juli 2011 door Livio Missir Mamachi di Lusignano tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 12 mei 2011 in zaak F-50/09, Livio Missir Mamachi di Lusignano/Commissie	38
2011/C 282/74	Zaak T-402/11: Beroep ingesteld op 29 juli 2011 — Preparados Alimenticios del Sur/Commissie ...	39
2011/C 282/75	Zaak T-405/11: Beroep ingesteld op 29 juli 2011 — Axa Mediterranean/Commissie	40
2011/C 282/76	Zaak T-406/11: Beroep ingesteld op 29 juli 2011 — Prosegur Compañía de Seguridad/Commissie	40
2011/C 282/77	Zaak T-407/11: Beroep ingesteld op 26 juli 2011 — SRF/Raad	41
2011/C 282/78	Zaak T-412/11: Beroep ingesteld op 28 juli 2011 — Maharishi Foundation/BHIM (TRANSCENDENTAL MEDITATION)	41
2011/C 282/79	Zaak T-418/11 P: Hogere voorziening ingesteld op 3 augustus 2011 door Carlo De Nicola tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 28 juni 2011 in zaak F-49/10, De Nicola/EIB ...	42
2011/C 282/80	Zaak T-419/11: Beroep ingesteld op 29 juli 2011 — Ellinika Touristika Akinita/Commissie	43
2011/C 282/81	Zaak T-421/11: Beroep ingesteld op 6 augustus 2011 — Qualitest FZE/Raad	44
2011/C 282/82	Zaak T-424/11: Beroep ingesteld op 4 augustus 2011 — Cementos Molins/Commissie	44
2011/C 282/83	Zaak T-425/11: Beroep ingesteld op 3 augustus 2011 — Helleense Republiek/Europese Commissie	45
2011/C 282/84	Zaak T-426/11: Beroep ingesteld op 1 augustus 2011 — Maharishi Foundation/BHIM (MÉDITATION TRANSCENDANTALE)	46
2011/C 282/85	Zaak T-429/11: Beroep ingesteld op 4 augustus 2011 — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria/Commissie	46
2011/C 282/86	Zaak T-430/11: Beroep ingesteld op 4 augustus 2011 — Telefónica/Commissie	47
2011/C 282/87	Zaak T-431/11: Beroep ingesteld op 4 augustus 2011 — Iberdrola/Commissie	47
2011/C 282/88	Zaak T-434/11: Beroep ingesteld op 3 augustus 2011 — Europäisch-Iranische Handelsbank/Raad ...	48
2011/C 282/89	Zaak T-173/10: Beschikking van het Gerecht van 14 juli 2011 — Apotheke DocMorris/BHIM (Weergave van groen kruis)	48

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2011/C 282/90	Zaak T-196/10: Beschikking van het Gerecht van 14 juli 2011 — Apotheke DocMorris/BHIM (Weergave van kruis in groen en wit)	49
2011/C 282/91	Zaak T-491/10: Beschikking van het Gerecht van 12 juli 2011 — SNCF/BHIM — Infotrafic (infotrafic)	49
Gerecht voor ambtenarenzaken		
2011/C 282/92	Zaak F-46/09: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 5 juli 2011 — V/Parlement (Openbare dienst — Arbeidscontractant — Aanstellingsvoorwaarden — Lichamelijke geschiktheid — Medisch onderzoek bij aanstelling — Bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonlijke gegevens — Medisch geheim — Uitwisseling van medische gegevens tussen instellingen — Recht op eerbiediging van privé-leven)	50
2011/C 282/93	Zaak F-116/10: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 20 juli 2011 — Gozi/Commissie (Openbare dienst — Ambtenaren — Bijstandsplicht — Artikel 24 van Statuut — Vergoeding van advocaatkosten die in kader van gerechtelijke procedure voor een nationale rechterlijke instantie zijn gemaakt)	50
2011/C 282/94	Zaak F-73/10: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 5 juli 2011 — Coedo Suárez/Raad (Openbare dienst — Ambtenaren — Beroep tot schadevergoeding — Stilzwijgend besluit tot afwijzing van verzoek om schadevergoeding, gevolgd door een uitdrukkelijk besluit tot afwijzing van dat verzoek — Te late indiening van voorafgaande klacht tegen stilzwijgend afwijzend besluit — Niet-ontvankelijkheid)	50
2011/C 282/95	Zaak F-38/11: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 5 juli 2011 — Alari/Parlement (Openbare dienst — Ambtenaren — Bevordering — Bevorderingsronde 2009 — Overplaatsing naar andere instelling in loop van bevorderingsronde gedurende welke de ambtenaar in zijn instelling van herkomst zou zijn bevorderd — Bevoegde instelling om over bevordering van overgeplaatste ambtenaar te beslissen)	51
2011/C 282/96	Zaak F-41/11: Beroep ingesteld op 19 juli 2011 — ZZ/Commissie	51
2011/C 282/97	Zaak F-66/11: Beroep ingesteld op 12 juli 2011 — ZZ/Commissie	51
2011/C 282/98	Zaak F-68/11: Beroep ingesteld op 15 juli 2011 — ZZ/Commissie	52
2011/C 282/99	Zaak F-69/11: Beroep ingesteld op 20 juli 2011 — ZZ/Rekenkamer	52
2011/C 282/100	Zaak F-70/11: Beroep ingesteld op 21 juli 2011 — ZZ/Commissie	52
2011/C 282/101	Zaak F-73/11: Beroep ingesteld op 25 juli 2011 — ZZ/Commissie	53
2011/C 282/102	Zaak F-31/07 RENV: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 19 juli 2011 — Putterie/Commissie	53

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

(2011/C 282/01)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

PB C 269 van 10.9.2011

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 252 van 27.8.2011

PB C 238 van 13.8.2011

PB C 232 van 6.8.2011

PB C 226 van 30.7.2011

PB C 219 van 23.7.2011

PB C 211 van 16.7.2011

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Adviezen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Duitsland) op 20 juni 2011 — Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH/John O. Butler GmbH

(Zaak C-308/11)

(2011/C 282/02)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH

Verwerende partij: John O. Butler GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Kan voor de definitie van het begrip „farmacologisch effect” in artikel 1, punt 2, sub b, van richtlijn 2001/38/EG ⁽¹⁾ in de versie van richtlijn 2004/27/EG ⁽²⁾ het onder de verantwoordelijkheid van de Europese Commissie ontwikkelde richtsnoer tot afbakening van geneesmiddelen en medische hulpmiddelen genaamd „Medical devices: Guidance document” („Medische hulpmiddelen: richtsnoer”) worden gehanteerd, dat interactie tussen de moleculen van de betrokken substantie en een gewoonlijk als receptor omschreven cellulair bestanddeel vereist die hetzij onmiddellijk reactie oplevert hetzij reactie door een andere agens blokkeert?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: vereist het begrip „farmacologisch effect” dat het tot interactie tussen de moleculen van de betrokken substantie en cellulaire bestanddelen van de gebruiker komt, of volstaat interactie van de betrokken substantie met een cellulair bestanddeel dat geen deel uitmaakt van het menselijk lichaam?
- 3) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord of geen van beide in de tweede vraag voorgestelde definities in aanmerking komt: welke andere definitie dient in plaats daarvan te worden gebruikt?

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik (PB L 311, blz. 67).

⁽²⁾ Richtlijn 2004/27/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot wijziging van richtlijn 2001/83/EG tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik (PB L 136, blz. 34).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Verenigd Koninkrijk) op 20 juni 2011 — Grattan plc/The Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

(Zaak C-310/11)

(2011/C 282/03)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Grattan plc

Verwerende partij: The Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Prejudiciële vraag

Heeft een belastingplichtige krachtens artikel 8, sub a, van de Tweede richtlijn (67/228/EEG ⁽¹⁾) van de Raad van 11 april 1967, en/of de beginselen van fiscale neutraliteit en gelijke behandeling, met betrekking tot de periode vóór 1 januari 1978 een rechtstreeks werkend recht op reductie, met terugwerkende kracht, van de belastinggrondslag voor een levering van goederen, indien de ontvanger van de goederen, na de levering ervan, door de leverancier een tegoed werd toegekend dat de ontvanger naar eigen keuze in geld kon opnemen of kon verrekenen met aan de leverancier verschuldigde bedragen voor in het verleden aan de ontvanger geleverde goederen?

⁽¹⁾ Tweede Richtlijn 67/228/EEG van de Raad van 11 april 1967 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Structuur en wijze van toepassing van het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 1971, blz. 1303).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Mercantil de A Coruña (Spanje) op 28 juni 2011 — Germán Rodríguez Cachafero en María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor/Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

(Zaak C-321/11)

(2011/C 282/04)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Mercantil de A Coruña

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Germán Rodríguez Cachafero en María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor

Verwerende partij: Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

Prejudiciële vraag

Valt onder het begrip „instapweigering” van artikel 2, sub j, junctis de artikelen 3, lid 2, en 4, lid 3, van verordening nr. 261/2004 ⁽¹⁾ het geval waarin de luchtvaartmaatschappij de toegang tot een vlucht weigert omdat de eerste vlucht van het vliegticket een aan haar toe te schrijven vertraging opliep en zij ten onrechte verwacht dat de passagiers niet op tijd zullen aankomen voor de tweede vlucht, waarop zij hun plaatsen door andere passagiers laat innemen?

⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB L 46, blz. 1).

Beroep ingesteld op 22 juni 2011 — Europese Commissie/Koninkrijk Denemarken

(Zaak C-323/11)

(2011/C 282/05)

Procestaal: Deens

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: I. Hadjiyiannis en U. Nielsen, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Denemarken

Conclusies

— vaststellen dat het Koninkrijk Denemarken de krachtens richtlijn 2000/60/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, doordat het heeft nagelaten om uiterlijk op 22 december

2009 zijn definitieve stroomgebiedbeheersplannen te publiceren en de Commissie hiervan uiterlijk op 22 maart 2010 afschriften te bezorgen, en door in ieder geval na te laten de Commissie hiervan op de hoogte te stellen;

— het Koninkrijk Denemarken verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 13, leden 1, 2 en 6, van de richtlijn bepaalt dat de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen dienden vast te stellen om uiterlijk op 22 december 2009 aan de richtlijn te voldoen en dat zij de Commissie hiervan uiterlijk op 22 maart 2010 afschriften dienden toe te zenden.

Aangezien de Commissie niet over de informatie beschikt om vast te stellen dat de nodige bepalingen zijn vastgesteld, moet zij ervan uitgaan dat Denemarken deze bepalingen nog niet heeft vastgesteld en bijgevolg de krachtens de richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen.

⁽¹⁾ PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróság (Hongarije) op 29 juni 2011 — Gábor Tóth/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága, rechtsopvolger van Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

(Zaak C-324/11)

(2011/C 282/06)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Hooggerichtshof van de Republiek Hongarije)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gábor Tóth

Verwerende partij: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága, rechtsopvolger van Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

Prejudiciële vragen

1) Is de uitlegging van het recht volgens welke de geadresseerde van een factuur zijn recht op aftrek niet kan uitoefenen wanneer de vergunning van de eenmansondernemer die de factuur heeft uitgereikt, vóór de uitvoering van de overeenkomst of het uitreiken van de factuur door de gemeentesecretaris is ingetrokken, in strijd met het beginsel van fiscale neutraliteit (artikel 9 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽¹⁾)?

- 2) Kan het feit dat de eenmansondernemer die de factuur heeft uitgereikt de door hem tewerkgestelde werknemers niet heeft aangemeld („zwartwerk”) en dat de belastingdienst om die reden heeft vastgesteld dat „hij geen aangemelde werknemers heeft”, gelet op het beginsel van fiscale neutraliteit, tot gevolg hebben dat de geadresseerde van de factuur zijn recht op aftrek niet kan uitoefenen?
- 3) Moet worden geoordeeld dat de geadresseerde van de factuur onzorgvuldig is geweest wanneer hij niet is nagegaan of tussen de op de bouwplaats werkende werknemers en de opsteller van de factuur een rechtsbetrekking bestond, dan wel of laatstgenoemde had voldaan aan zijn fiscale verplichtingen tot aanmelding of andere verplichtingen ten aanzien van die werknemers? Moet worden geoordeeld dat dit gedrag een objectief feit is waaruit blijkt dat de geadresseerde van de factuur wist of had moeten weten dat hij bij btw-fraude betrokken was?
- 4) Kan de nationale rechter, gelet op het beginsel van fiscale neutraliteit, rekening houden met de genoemde omstandigheden wanneer hij op basis van zijn algemene beoordeling tot de conclusie komt dat de economische handeling niet tussen de in de factuur vermelde personen heeft plaatsgevonden?

(¹) Richtlijn van 28 november 2006 (PB L 347, blz. 1).

Beroep ingesteld op 30 juni 2011 — Europese Commissie/Slowaakse Republiek

(Zaak C-331/11)

(2011/C 282/07)

Procestaal: Slowaaks

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Marghelis en A. Tokár, gemachtigden)

Verwerende partij: Slowaakse Republiek

Conclusies

— verklaren dat de Slowaakse Republiek, door de exploitatie van de afvalstortplaats Žilina — Považský Chlmec te hebben toegestaan, terwijl er geen aanpassingsplan voor de stortplaats voorhanden was en er geen definitieve beslissing was genomen over de vraag of deze stortplaats haar activiteit kon voortzetten op basis van een goedgekeurd aanpassingsplan, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 14, sub a, b en c, van richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen (¹), en

— de Slowaakse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De afvalstortplaats Žilina — Považský Chlmec wordt geëxploiteerd zonder dat een plan voor de aanpassing ervan is voorgesteld en zonder dat de eventuele aanpassingen op basis van het aanpassingsplan zijn goedgekeurd. De Commissie verzoekt het Hof derhalve te verklaren dat de Slowaakse Republiek, door de exploitatie van de afvalstortplaats Žilina — Považský Chlmec te hebben toegestaan, terwijl er geen aanpassingsplan voor de stortplaats voorhanden was en er geen definitieve beslissing was genomen over de vraag of deze stortplaats haar activiteit kon voortzetten op basis van een goedgekeurd aanpassingsplan, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 14, sub a, b en c, van richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen.

(¹) PB L 182, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 29 juni 2011 door Lancôme parfums et beauté & Cie tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 14 april 2011 in zaak T-466/08, Lancôme parfums et beauté & Cie/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Focus Magazin Verlag GmbH

(Zaak C-334/11 P)

(2011/C 282/08)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Lancôme parfums et beauté & Cie (vertegenwoordigers: A. von Mühlendahl, J. Pagenberg, Rechtsanwälte)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Focus Magazin Verlag GmbH

Conclusies

— het arrest van het Gerecht van 14 april 2011 in zaak T-466/08 en de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 29 juli 2008 in zaak R 1796/2007-1 vernietigen, en

— het Bureau en interveniënte verwijzen in de kosten van de procedures voor de kamer van beroep van het Bureau, voor het Gerecht en voor het Hof.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster beweert dat het bestreden arrest moet worden vernietigd omdat het Gerecht artikel 43, leden 2 en 3, van de verordening inzake het gemeenschapsmerk heeft geschonden en blijkt van een onjuiste opvatting van het recht heeft gegeven door te oordelen dat in casu het tijdvak van vijf jaar na inschrijving waarin het oudere Duitse merk FOCUS waarop de oppositie tegen de gemeenschapsmerkaanvraag voor ACNO FOCUS was gebaseerd, normaal moet worden gebruikt, slechts op 13 januari 2004 is begonnen te lopen.

Verzoekster betwist de vaststelling dat er verwarringsgevaar bestaat niet. Verzoekster is het weliswaar niet eens met die vaststelling, maar zij is van mening dat het Gerecht in dit verband geen blijk van een onjuiste opvatting van het recht heeft gegeven.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal d'instance de Paris (Frankrijk) op 4 juli 2011 — Thomson Sales Europe SA/Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

(Zaak C-348/11)

(2011/C 282/09)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal d'instance de Paris

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Thomson Sales Europe SA

Verwerende partij: Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

Prejudiciële vragen

- 1) Is het onderzoek van OLAF in Thailand op basis van de bepalingen inzake de preferentiële oorsprong ongeldig, doordat het in strijd is met het internationaal recht, namelijk met het beginsel van de volledige soevereiniteit en de verklaring inzake het beginsel van niet-inmenging in de binnenlandse zaken van een staat en de bescherming van de onafhankelijkheid en soevereiniteit van de staten van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties van 21 december 1965?
- 2) Is het onderzoek van OLAF in Thailand op basis van de bepalingen inzake de preferentiële oorsprong ongeldig wanneer OLAF, zoals in casu, artikel 94 van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek, niet strikt heeft nageleefd?
- 3) Is het onderzoek van OLAF in Thailand ongeldig en kan de bij het onderzoek van OLAF verzamelde informatie worden aangewend om de gemeenschappelijke oorsprong ter discussie te stellen wanneer:
  - de informatie is gevraagd in het kader van een onderzoek naar de preferentiële oorsprong;
  - OLAF het gemeenschapsrecht, met name verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) (PB

L 136, blz. 1) heeft geschonden, doordat het met name niet „conform de lopende samenwerkingsovereenkomsten in derde landen” heeft gehandeld;

- de lokale bevoegde autoriteit zich er niet juridisch toe heeft verbonden de bijstand te verlenen;
  - de verkregen informatie is verstrekt zonder de toestemming van de lokale bevoegde autoriteit en met overtreding van hun nationale bepalingen betreffende het doorgeven van persoonsgegevens naar een derde land; en
  - het onderzoek op informele wijze, vertrouwelijk en zonder eerbiediging van de rechten van de verdediging is verricht?
- 4) Zijn verordening (EG) nr. 710/95 van de Raad van 27 maart 1995 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van ontvangtoestellen voor kleurentelevisie van oorsprong uit Maleisië, de Volksrepubliek China, de Republiek Korea, Singapore en Thailand en tot definitieve inning van het voorlopige recht ⁽¹⁾ en wijzigingsverordening (EG) nr. 2584/98 van de Raad van 27 november 1998 tot wijziging van verordening (EG) nr. 710/95 van de Raad tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van ontvangtoestellen voor kleurentelevisie van oorsprong uit Maleisië, de Volksrepubliek China, de Republiek Korea, Singapore en Thailand en tot definitieve inning van het voorlopige recht ⁽²⁾, ongeldig, doordat noch in de considerans van deze verordeningen noch in de considerans van de daaraan voorafgaande verordening (EG) nr. 2376/94 van de Commissie van 27 september 1994 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op de invoer van ontvangtoestellen voor kleurentelevisie van oorsprong uit Maleisië, de Volksrepubliek China, de Republiek Korea, Singapore en Thailand ⁽³⁾, de toepassing van de „nulmarge”-methode bij de berekening van de gewogen gemiddelde dumpingmarge is vermeld?
  - 5) Zijn verordening nr. 710/95 en wijzigingsverordening nr. 2584/98 ongeldig voor zover de Raad van de Europese Unie voor de vaststelling van de dumpingmarge voor het onderzochte product op de negatieve dumpingmarges voor alle betrokken producttypen de „nulmarge”-methode heeft toegepast?

⁽¹⁾ PB L 73, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 324, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 255, blz. 50.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Luik (België) op 4 juli 2011 — Arbeidsauditeur/Bvba Yangwei

(Zaak C-349/11)

(2011/C 282/10)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg te Luik

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Arbeidsauditeur

Verwerende partij: Bvba Yangwei

Prejudiciële vraag

Moet clausule 5, lid 1, sub a, van de door de Unice, het CEEP en het EVV gesloten kaderovereenkomst inzake deeltijdarbeid, in bijlage bij richtlijn 97/81/EG van de Raad van 15 december 1997 betreffende de door de Unice, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een nationale regeling als:

- de verplichting om op de plaats waar het arbeidsreglement kan worden geraadpleegd een afschrift van de arbeidsovereenkomst voor deeltijdarbeid of van een uittreksel ervan te bewaren, met de werkroosters, de identiteit en de handtekening van beide partijen (artikel 157 van de programmawet),
- de verplichting dat op elk tijdstip moet kunnen worden vastgesteld wanneer de cyclus begint (artikel 158 van de programmawet),
- wat variabele werkroosters betreft, de verplichting voor de werkgever om deze ten minste vijf werkdagen vooraf ter kennis te brengen van de werknemer door middel van aanplakking van een bericht; bovendien moet voor het begin van de arbeidsdag een bericht worden aangeplakt met het werkrooster voor iedere deeltijdse werknemer afzonderlijk; dat bericht moet bovendien gedurende een jaar worden bewaard (artikel 159 van de programmawet),
- de verplichting voor de werkgever die deeltijdse werknemers tewerkstelt om over een document te beschikken waarin alle afwijkingen op de werkroosters bedoeld in de artikelen 157 tot en met 159 moeten worden opgetekend (artikel 160 van de programmawet) en dat volgens bepaalde in artikel 161 van de programmawet neergelegde modaliteiten moet worden gehouden?

⁽¹⁾ PB 1998, L 14, blz. 9.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (België) op 4 juli 2011 — Argenta Spaarbank NV tegen Belgische Staat

(Zaak C-350/11)

(2011/C 282/11)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Argenta Spaarbank NV

Verweerder: Belgische Staat

Prejudiciële vraag

Verzet artikel 43 EG-Verdrag (thans artikel 49 VWEU) zich tegen een nationale belastingregeling op grond waarvan een in België onbeperkt belastingplichtige vennootschap bij de berekening van haar belastbare winst geen aftrek voor risicokapitaal kan toepassen ten belope van het positieve verschil tussen enerzijds de netto boekwaarde van de activabestanddelen van de inrichtingen die de belastingplichtige aanhoudt in een andere lidstaat van de EU en anderzijds het totaal van de passivabestanddelen die op deze inrichtingen aanrekenbaar zijn, terwijl zij wel aftrek voor risicokapitaal kan toepassen indien dit positieve verschil kan worden toegerekend aan een in België gelegen vaste inrichting?

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (België) op 4 juli 2011 — KGH Belgium NV tegen Belgische Staat

(Zaak C-351/11)

(2011/C 282/12)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: KGH Belgium NV

Verweerder: Belgische Staat

Prejudiciële vragen

1) Dient artikel 217, lid 2, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1) aldus te worden uitgelegd dat de lidstaten zich er bij het vaststellen van de nadere voorschriften voor de boeking van de bedragen aan rechten toe kunnen beperken om in hun nationale wetgeving bepalingen op te nemen waarin enkel wordt gestipuleerd

— dat voor de toepassing van die nationale wetgeving onder „boeking” wordt verstaan „de inschrijving, in de boeken of met gebruikmaking van enige ander[e] vervangende drager, van het bedrag aan rechten, dat overeenkomt met een douaneschuld” — in concreto artikel 1,6 van de algemene wet inzake douane en accijnzen, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 18 juli 1977 (Belgisch Staatsblad van 21 september 1977, blz. 11425), bevestigd bij wet van 6 juli 1978 inzake douane en accijnzen (Belgisch Staatsblad van 12 augustus 1978, blz. 9013), zoals met ingang van 1 januari 1994 vervangen door artikel 1,4 van de wet tot wijziging van de algemene wet inzake douane en accijnzen (Belgisch Staatsblad van 30 december 1993, blz. 29031)

en

— dat de regels betreffende de boeking en de betalingsvoorwaarden van uit hoofde van een douaneschuld te vereffenen bedragen zijn bepaald in de Verordeningen van de Europese Gemeenschappen — in concreto artikel 3

van de algemene wet inzake douane en accijnzen, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 18 juli 1977 (Belgisch Staatsblad van 21 september 1977, blz. 11425), bevestigd bij wet van 6 juli 1978 inzake douane en accijnzen (Belgisch Staatsblad van 12 augustus 1978, blz. 9013), zoals met ingang van 1 juli 1990 gewijzigd door artikel 72 van de wet van 22 december 1989 houdende fiscale bepalingen (Belgisch Staatsblad van 29 december 1989, blz. 21141)

of dienen de lidstaten, in uitvoering van artikel 217, lid 2, van het douanewetboek, in hun nationale wetgeving te bepalen hoe de in artikel 217, lid 1, van het douanewetboek omschreven boeking in de praktijk wordt verricht zodat de schuldenaar kan nagaan of de in artikel 217, lid 1, van het douanewetboek voorgeschreven boeking door de douaneautoriteiten ook daadwerkelijk werd verricht?

- 2) Dient artikel 217, lid 2, van het douanewetboek aldus te worden uitgelegd dat wanneer in de nationale wetgeving enkel is bepaald

— dat voor de toepassing van die nationale wetgeving onder „boeking” wordt verstaan „de inschrijving, in de boeken of met gebruikmaking van enige ander[e] vervangende drager, van het bedrag aan rechten, dat overeenkomt met een douaneschuld” — in concreto artikel 1,6 van de algemene wet inzake douane en accijnzen, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 18 juli 1977 (Belgisch Staatsblad van 21 september 1977, blz. 11425), bevestigd bij wet van 6 juli 1978 inzake douane en accijnzen (Belgisch Staatsblad van 12 augustus 1978, blz. 9013), zoals met ingang van 1 januari 1994 vervangen door artikel 1,4 van de wet tot wijziging van de algemene wet inzake douane en accijnzen (Belgisch Staatsblad van 30 december 1993, blz. 29031)

en

— dat de regels betreffende de boeking en de betalingsvoorwaarden van uit hoofde van een douaneschuld te vereffenen bedragen zijn bepaald in de Verordeningen van de Europese Gemeenschappen — in concreto artikel 3 van de algemene wet inzake douane en accijnzen, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 18 juli 1977 (Belgisch Staatsblad van 21 september 1977, blz. 11425), bevestigd bij wet van 6 juli 1978 inzake douane en accijnzen (Belgisch Staatsblad van 12 augustus 1978, blz. 9013), zoals met ingang van 1 juli 1990 gewijzigd door artikel 72 van de wet van 22 december 1989 houdende fiscale bepalingen (Belgisch Staatsblad van 29 december 1989, blz. 21141)

de douaneautoriteiten kunnen voorhouden dat de opnemings door de douaneautoriteiten van het bedrag van de rechten in een Fiche 1552 B, de opnemings door de douaneautoriteiten van het bedrag van de rechten in een PLDA ⁽¹⁾ schuldendatabank, alsook elke andere in-

schrijving of opnemings door de douaneautoriteiten van het bedrag van de rechten op iedere mogelijke drager, gelden als de in artikel 217, lid 1, van het douanewetboek voorgeschreven boeking?

- 3) Dient artikel 217 van het douanewetboek, in de hypothese dat de opnemings door de douaneautoriteiten van het bedrag van de rechten in een Fiche 1552 B zou kunnen gelden als de in artikel 217, lid 1, van het douanewetboek voorgeschreven boeking, aldus te worden uitgelegd dat enkel de opnemings van het exacte bedrag aan rechten dat voortvloeit uit een douaneschuld in de Fiche 1552 B geldt als de in artikel 217, lid 1, van het douanewetboek bedoelde boeking?

⁽¹⁾ „Paperless Douane en Accijnzen”

Hogere voorziening ingesteld op 6 juli 2011 door Maurice Emram tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 10 mei 2011 in zaak T-187/10, Emram/BHIM

(Zaak C-354/11 P)

(2011/C 282/13)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Maurice Emram (vertegenwoordiger: M. Benavi, advocaat)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Guccio Gucci Spa

Conclusies

- het arrest van het Gerecht geheel vernietigen omdat daarbij het verzoek tot vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 11 februari 2010 is afgewezen;
- de beslissing van de kamer van beroep overeenkomstig artikel 61 van het Statuut van het Hof vernietigen, en
- het Bureau verwijzen in de kosten van de procedures voor het Gerecht en het Hof en de vennootschap Guccio Gucci verwijzen in de kosten van de procedures voor het BHIM en het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker beroept zich op schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk ⁽¹⁾, en op schending van artikel 17 van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk. ⁽²⁾

Verzoeker merkt in de eerste plaats op dat het Gerecht heeft geconcludeerd dat er sprake van verwarringsgevaar was, zonder alle relevante gegevens van de zaak in aanmerking te hebben genomen, met name de omstandigheid dat de oudere merken niet op de markt worden gebruikt, het onderscheidend vermogen van de oudere merken, de daadwerkelijke aanwezigheid op de markt van andere producten van hetzelfde soort waarop verschillende tekens „G” zijn aangebracht, en het belang dat het relevante publiek aan dit soort tekens hecht om een handelsmerk te identificeren. Bovendien heeft het Gerecht de soortgelijkheid van de conflicterende merken onjuist beoordeeld. Dit was met name het gevolg van een onjuiste voorstelling van de feiten, van een onjuiste beoordeling van het onderscheidend en dominerende vermogen van de oudere merken en van een onjuiste beoordeling van de aard van de betrokken waren.

In de tweede plaats heeft het Gerecht de rechtspraak onjuist toegepast, aangezien het in strijd met artikel 17 van verordening nr. 207/2009 geen rekening met de vroegere nationale beslissingen heeft gehouden.

Tot slot heeft het Gerecht het gelijkheidsbeginsel geschonden, aangezien het de overeenstemming van de tekens gedeeltelijk heeft beoordeeld door geen rekening met de woordinhoud van het aangevraagde merk te houden en de tekens op basis van buitensporig ruime criteria te vergelijken.

(¹) PB 1994, L 11, blz. 1.

(²) PB L 78, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederland) op 6 juli 2011 — G. Brouwer tegen Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Zaak C-355/11)

(2011/C 282/14)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: G. Brouwer

Verweerder: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Prejudiciële vragen

1) Moet richtlijn 91/629/EEG (¹) zo worden uitgelegd, dat de daaruit voortvloeiende beheerseisen in de zin van artikel 4 van verordening (EG) nr. 1782/2003 (²) ook van toepassing zijn op kalveren, die door een landbouwer in het kader van de melkveehouderij opgesloten worden gehouden?

2) Indien deze vraag ontkennend beantwoord wordt, geeft dan de omstandigheid, dat in een lidstaat deze richtlijn is geïmplementeerd met regelgeving, die genoemde eisen op dergelijke kalveren toch van toepassing verklaart, grond om bij overtreding ervan in die lidstaat een verlaging of uitsluiting op grond van artikel 6 van verordening (EG) nr. 1782/2003 geboden te achten?

(¹) Richtlijn van de Raad van 19 november 1991 tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van kalveren (PB L 340, blz. 28).

(²) Verordening van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en houdende wijziging van de verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999, (EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001 (PB L 270, blz. 1).

Beroep ingesteld op 8 juli 2011 — Europese Commissie/Koninkrijk Spanje

(Zaak C-360/11)

(2011/C 282/15)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordiger: L. Lozano Palacios, gemachtigde)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje

Conclusies

— vaststellen dat het Koninkrijk Spanje, door op

— geneeskrachtige substanties, die gewoonlijk en passend ter verkrijging van geneesmiddelen kunnen worden gebruikt, ingevolge artikel 91, alinea een, lid 1, sub 5, en alinea twee, lid 1, sub 3, van de Spaanse btw-wet,

— geneeskundig materieel, geneeskundige apparaten, uitrusting of instrumenten, die objectief beschouwd alleen kunnen worden gebruikt om ziektes of aandoeningen bij mens of dier te voorkomen, diagnosticeren, behandelen, verlichten of genezen, maar die niet „normalerwijze zijn bestemd voor het persoonlijke en uitsluitende gebruik van gehandicapten tot verlichting en behandeling van handicaps”; ingevolge artikel 91, alinea een, lid 1, sub 6, tweede alinea, van de Spaanse btw-wet,

— apparaten en toebehoren die wezenlijk of hoofdzakelijk kunnen worden bestemd voor het verhelpen van fysieke handicaps bij dieren, ingevolge artikel 91, alinea een, lid 1, sub 6, eerste alinea, van de Spaanse btw-wet,

— apparaten en toebehoren die wezenlijk of hoofdzakelijk worden gebruikt voor het verhelpen van fysieke handicaps bij de mens, maar die niet voor het persoonlijke en uitsluitende gebruik van „gehandicapten” zijn bestemd, waarbij deze term wordt gebruikt in zijn gewone betekenis, dat wil zeggen in een andere en restrictievere zin dan de term „zieke”, ingevolge artikel 91, alinea een, lid 1, sub 6, eerste alinea, van de Spaanse btw-wet,

een verlaagd btw-tarief toe te passen, de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 98, gelezen in samenhang met bijlage III, van richtlijn 2006/112/EG⁽¹⁾ van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde.

— het Koninkrijk Spanje verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Commissie gaat het stelsel van verlaagde tarieven in de zin van artikel 91, alinea een, lid 1, sub 5 en 6, en alinea twee, lid 1, sub 3, van de Spaanse btw-wet de door de btw-richtlijn toegestane werkingssfeer te buiten, aangezien het verder gaat dan de door categorieën 3 en 4 van bijlage III bij deze richtlijn aan de lidstaten geboden mogelijkheden. De uitlegging van de Spaanse autoriteiten is in strijd met de tekst en de systematiek van de richtlijn alsook met de rechtspraak volgens welke de uitzonderingen op de algemene regels van het gemeenschappelijk btw-stelsel eng moeten worden uitgelegd.

⁽¹⁾ PB L 347, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank Haarlem (Nederland) op 8 juli 2011 — Hewlett-Packard Europe BV tegen Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

(Zaak C-361/11)

(2011/C 282/16)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Haarlem

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Hewlett-Packard Europe BV

Verweerder: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

Prejudiciële vragen

1) Gelet op hetgeen de rechtbank [...] heeft overwogen ten aanzien van de afdruk- en kopieersnelheid verzoekt de rechtbank het Hof van Justitie haar nadere aanwijzingen te geven met betrekking tot de beantwoording van de vraag welke betekenis daaraan moet worden toegekend indien de afdruk- en kopieersnelheid worden bepaald door dezelfde afdrukeenheid en het verschil in snelheid tussen die functies louter ontstaat doordat ten behoeve van het kopiëren eerst gescand moet worden voordat afgedrukt kan worden.

2) Gelet op hetgeen de rechtbank [...] heeft overwogen ten aanzien van het aantal papierladen en de aanwezigheid van een sheetfeeder verzoekt de rechtbank het Hof van Justitie te verduidelijken of de aanwijzingen van het Hof van Justitie in de gevoegde zaken C-362/07 en C-363/07 daaromtrent, zo moeten worden uitgelegd dat de aanwezigheid van meerdere papierladen en een sheetfeeder objectieve kenmerken zijn die een aanwijzing vormen dat eerder sprake is van een kopieerapparaat dan van een afdrukeenheid.

3) Gelet op hetgeen de rechtbank [...] heeft overwogen met betrekking tot de beoordeling van de vraag wat het wezenlijke karakter is van de in geding zijnde apparaten, mede in het licht van de criteria die het Hof van Beroep te Parijs in het arrest van 20 mei 2010 dienaangaande heeft geformuleerd met betrekking tot soortgelijke apparaten als de onderhavige, verzoekt de rechtbank het Hof van Justitie haar nadere aanwijzing te geven met betrekking tot de vraag of de waarde en het gewicht van de centrale afdrukeenheid (de print engine) moet worden toegerekend aan de printfunctie of aan de kopieerfunctie en of de waarde en het gewicht van de scanner al dat niet, dan wel gedeeltelijk moet worden toegerekend aan de kopieerfunctie.

4) Is, gelet op hetgeen de rechtbank [...] heeft overwogen, het douanerecht van zes procent behorende bij GN-code 8443 31 91 in verordening (EG) nr. 1031/2008⁽¹⁾ geldig, voorzover het betreft MFP's [multifunctionele printers] die volgens de aanwijzingen van het Hof van Justitie in de gevoegde zaken C-362/07 en C-363/07 hadden moeten worden ingedeeld onder GN-code 8471 60 20, indien zij vóór 1 januari 2007 waren ingevoerd?

⁽¹⁾ Verordening van de Commissie van 19 september 2008 tot wijziging van verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistieknummenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 291, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira (Portugal) op 8 juli 2011 — Serafim Gomes Oliveira/Lusitânia — Companhia de Seguros, S.A.

(Zaak C-362/11)

(2011/C 282/17)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Serafim Gomes Oliveira

Verwerende partij: Lusitânia — Companhia de Seguros, S.A.

Prejudiciële vraag

Is een nationale bepaling krachtens welke de schadevergoeding wordt verminderd naar verhouding van de mate van schuld van beide betrokkenen bij een ongeval dat in november 2006 plaatsvond tussen een fiets en een licht voertuig waarvan de aansprakelijkheid door de verplichte verzekering is gedekt, verenigbaar met het [Unie]recht, ook al heeft de fietser minder dan 20 % schuld?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa (Portugal) op 8 juli 2011 — João Nuno Esteves Coelho dos Santos/TAP Portugal

(Zaak C-365/11)

(2011/C 282/18)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: João Nuno Esteves Coelho dos Santos

Verwerende partij: TAP Portugal

Prejudiciële vraag

Moeten de artikelen 5, 6 en 7 van verordening (EG) nr. 261/2004⁽¹⁾ gelet op het arrest van het Hof van Justitie van 19 november 2009 (gevoegde zaken C-402/07 en C-432/07)⁽²⁾, volgens hetwelk deze artikelen aldus moeten worden uitgelegd dat passagiers van vertraagde vluchten voor de toepassing van het recht op schadevergoeding met passagiers van geannuleerde vluchten kunnen worden gelijkgesteld wanneer zij door een vertraging van de vlucht meer dan drie uur tijd verliezen, al dan niet op dezelfde wijze worden uitgelegd met betrekking tot een vlucht die op tijd vertrok, maar op de luchthaven waar een tussenlanding werd gemaakt drie uur en vijftien minuten vertraging opliep, omdat de betrokken luchtvaartmaatschappij om operationele redenen besloten had om van vliegtuig te verwisselen en bleek dat het vervangende vliegtuig reeds vóór de tussenlanding defect was, zodat herstelwerkzaamheden nodig waren, waardoor de vlucht met de genoemde vertraging van drie uur en vijftien minuten haar bestemming bereikte?

⁽¹⁾ Verordening van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB L 46, blz. 1).

⁽²⁾ PB C 24 van 30.1.2010, blz. 4.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie (België) op 11 juli 2011 — Déborah Prete/Rijksdienst voor arbeidsvoorziening

(Zaak C-367/11)

(2011/C 282/19)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Hof van Cassatie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Déborah Prete

Verwerende partij: Rijksdienst voor arbeidsvoorziening

Prejudiciële vragen

- 1) Verzetten de artikelen 12, 17, 18 en, voor zover nodig, 39 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in de versie als geconsolideerd te Amsterdam op 2 oktober 1997, zich tegen een bepaling van nationaal recht als artikel 36, lid 1, punt 2, sub j, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, die het recht op wachttuitkeringen van een jongere, burger van de Europese Unie, die niet de hoedanigheid van werknemer in de zin van artikel 39 van het Verdrag heeft en die zijn middelbare studies in de Europese Unie heeft voltooid, maar niet in een onderwijsinstelling opgericht, gesubsidieerd of erkend door een van de gemeenschappen van België en die ofwel een bewijsstuk heeft verkregen dat is afgeleverd door een van die gemeenschappen ter bevestiging van de gelijkwaardigheid van die studies met het getuigschrift afgegeven door de bevoegde examencommissie van een van die gemeenschappen voor de in een van die Belgische onderwijsinstellingen gevolgde studies ofwel een toelatingsbewijs dat toegang geeft tot het hoger onderwijs, afhankelijk stelt van de voorwaarde dat de jongere vóór zes jaar studies heeft gevolgd in een onderwijsinstelling opgericht, gesubsidieerd of erkend door een van de gemeenschappen van België, indien die voorwaarde exclusief en algemeen is?
- 2) Zo ja, zijn de omstandigheden dat de in de eerste vraag omschreven jongere, die geen zes jaar studies in een Belgische onderwijsinstelling heeft gevolgd, met zijn/haar Belgische echtgeno(o)t(e) in België woont en als werkzoekende bij een Belgische werkloosheidsdienst is ingeschreven, factoren waarmee rekening dient te worden gehouden om het bestaan van de band van de jongere met de Belgische arbeidsmarkt te beoordelen, zulks in het licht van de artikelen 12, 17, 18 en, desgevallend, 39 van het Verdrag? In welke mate dient de duur van die periodes van verblijf, huwelijk en inschrijving als werkzoekende in aanmerking te worden genomen?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italië) op 11 juli 2011 — Strafzaak tegen Raffaele Arrichiello

(Zaak C-368/11)

(2011/C 282/20)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Partij in de strafzaak

Raffaele Arrichiello

Prejudiciële vraag

Hoe moeten de artikelen 43 EG en 49 EG worden uitgelegd met betrekking tot de vrijheid van vestiging en dienstverrichting in de sector weddenschappen op sportevenementen teneinde vast te stellen of de genoemde bepalingen van het Verdrag al dan niet een nationale regeling toestaan, die een staatsmonopolie en een systeem van concessies en vergunningen instelt en binnen het kader van een vast aantal concessies voorziet in het volgende: a) een algemene tendens om houders van concessies te beschermen die op een eerder tijdstip zijn verleend volgens een procedure die op onrechtmatige wijze een deel van de marktdeelnemers uitsloot; b) bepalingen die feitelijk garanderen dat de handelsposities die zijn verworven op grond van een procedure die op onrechtmatige wijze een deel van de marktdeelnemers uitsloot (zoals het verbod voor nieuwe concessiehouders hun verkooppunten binnen een bepaalde afstand van reeds bestaande verkooppunten te openen) in stand blijven; c) bepalingen die de gevallen regelen waarin de concessie vervalt en hoge borgsommen verbeurd worden, waaronder het geval dat de concessiehouder direct of indirect grensoverschrijdende activiteiten met betrekking tot kansspelen verricht, die vergelijkbaar zijn met de activiteiten die het onderwerp zijn van de concessie?

Beroep ingesteld op 12 juli 2011 — Europese Commissie/ Italiaanse Republiek

(Zaak C-369/11)

(2011/C 282/21)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: E. Montaguti en H. Støvlbæk, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen om te voldoen aan artikel 6, lid 3, en bijlage II van richtlijn 91/440/EEG ⁽¹⁾, zoals gewijzigd, aan de artikelen 4, lid 2, en 14, lid 2, van richtlijn 2001/14/EG ⁽²⁾; aan de artikelen 4, lid

1, en 30, lid 3, van richtlijn 2001/14/EG; en aan artikel 30, lid 1, van richtlijn 2001/14/EG, de krachtens deze bepalingen op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.

— de Italiaanse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De verwijten van de Commissie aan de Italiaanse Republiek betreffen de onafhankelijkheid van de instantie die de wezenlijke functies uitoefent op het gebied van de toegang tot de infrastructuur, de heffing van rechten (vergoedingen) voor de toegang tot de spoorweginfrastructuur, alsook de bevoegdheden en de autonomie van de instantie die de spoorwegsector reguleert.

Om te beginnen biedt de regeling die van toepassing is op de uitoefening, door de beheerder van de infrastructuur, van de wezenlijke functies op het gebied van de toegang tot de infrastructuur, onvoldoende waarborgen dat genoemde beheerder onafhankelijk handelt van de holding van de groep waarvan hij deel uitmaakt, die ook de belangrijkste spoorwegonderneming op de markt omvat.

Gelet, daarnaast, op het feit dat het aan het ministerie van Transport staat om de rechten voor toegang tot het spoor te bepalen, terwijl de beheerder van de infrastructuur enkel een voorstel dienaangaande kan doen en enkel de uitvoerende taak heeft om de daadwerkelijk door een bepaalde spoorwegonderneming verschuldigde rechten te berekenen, verliest deze laatste een essentieel beheersinstrument, hetgeen in strijd is met het vereiste van een onafhankelijk beheer.

Tot slot is nog niet de noodzakelijke, volledige onafhankelijkheid verzekerd van de regulerende instantie ten opzichte van al de spoorwegondernemingen, in die zin dat het personeel van de regulerende instantie bestaat uit ambtenaren van het ministerie van Transport en dit laatste een beslissende invloed blijft uitoefenen over de holding van de groep waartoe de belangrijkste Italiaanse spoorwegonderneming behoort, en dus ook over deze laatste.

⁽¹⁾ PB L 237, blz. 25.

⁽²⁾ PB L 75, blz. 29.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Hof van beroep te Gent (België) op 13 juli 2011 — Punch Graphix Prepress Belgium NV tegen Belgische Staat

(Zaak C-371/11)

(2011/C 282/22)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hof van Beroep te Gent

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Punch Graphix Prepress Belgium NV

Verweerder: Belgische Staat

Prejudiciële vraag

Kan de nationale belastingoverheid de toepassing van artikel 4, lid 1, van richtlijn 90/435/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten uitsluiten op grond van de bepaling in dat artikel dat het niet toepasselijk is in het geval van liquidatie van de dochteronderneming, door beroep te doen op een internrechtelijke bepaling (hier artikel 210 WIB92 [Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992]) die een fusie door overneming waarbij in werkelijkheid geen liquidatie van de dochteronderneming plaatsvindt, gelijkstelt met een fusie waarbij wel een liquidatie van de dochteronderneming plaatsvindt?

⁽¹⁾ PB L 225, blz. 6.

Hogere voorziening ingesteld op 14 juli 2011 door Power-One Italy SpA tegen de beschikking van het Gerecht (Zesde kamer) van 24 mei 2011 in zaak T-489/08, Power-One Italy SpA/Europese Commissie

(Zaak C-372/11 P)

(2011/C 282/23)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirant: Power-One Italy SpA (vertegenwoordigers: A. Giusani en R. Giuffrida, advocaten)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- De beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Zesde kamer) in zaak T-489/08, uitgevaardigd op 24 mei 2011, nietig verklaren en bijgevolg:
  - vaststellen en verklaren dat de Europese Commissie artikel 10, lid 2, van verordening nr. 1655/200⁽¹⁾ en artikel 14 van de ASN⁽²⁾ heeft geschonden, alsook het algemene rechtsbeginsel van het gewettigd vertrouwen;
  - vaststellen en verklaren, voor zover de zaak in staat van wijzen is, dat er een causaal verband bestaat tussen het gedrag van de Commissie en de schade die door Power One is en wordt geleden en de Unie bijgevolg krachtens artikel 268 VWEU (oud artikel 235 EG) veroordelen tot vergoeding aan Power One Italy SpA van alle schade die door haar is geleden en die wordt begroot op 2 876 188,99 EUR ofwel de kosten die zijn gemaakt voor het project PNEUMA, zoals uiteengezet in de stukken die bij de hogere voorziening zijn gevoegd en dus reeds in het bezit van de Commissie zijn en in rechte zijn overgelegd.
- De Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar hogere voorziening voert rekwirante in de eerste plaats schending van het algemene rechtsbeginsel van het gewettigd vertrouwen en een ontoereikende en tegenstrijdige motivering op het punt van het gestelde misbruik van procedure aan.

Het Gerecht stelt in punt 47 van de bestreden beschikking dat verzoekster uit de nietigverklaring van de beschikking van de Commissie een nog groter voordeel heeft kunnen halen op het punt van de gerestitueerde bedragen, namelijk de totale financiële bijstand die voor het litigieuze project was voorzien, en dat „ervan kan worden uitgegaan dat de uitkering van deze bedragen bij wijze van schadevergoeding in nauw verband staat met de nietigverklaring van de beschikking in kwestie”, als motivering op het punt van het gestelde misbruik van procedure. Het Gerecht brengt aldus op arbitraire wijze een scheiding aan tussen het verzoek zoals geformuleerd door verzoekster, de eenheid van de handelingen die het schadetoebrengend gedrag hebben gevormd en het schadetoebrengend feit in de vorm van de aanvullende kosten die moesten worden gedragen. De aanvaarding van de door de Commissie opgeworpen exceptie is daarmee ontoereikend gemotiveerd.

Het tweede middel waarop de hogere voorziening is gestoeld, betreft een schending van het algemene rechtsbeginsel van het gewettigd vertrouwen en een onjuiste toepassing van de regels ter zake van de bewijslast en de bewijsvergaring, alsook een ontoereikende en tegenstrijdige motivering ter zake van de restschade.

In de beschikking van het Gerecht is in punt 55 opgemerkt dat „in het beroepschrift niet is uiteengezet wat de aard en omvang is van de restschade die verzoekster stelt te hebben geleden” en dat „in het beroepschrift geen enkele reden is aangevoerd waarom verzoekster stelt dat de restschade is toe te schrijven aan de intrekking van de financiering voor het litigieuze project door de Commissie”. In dat verband moet worden opgemerkt dat schade die door de klagende onderneming is geleden voor de hand liggend is, daar de financiering in kwestie met een specifiek doel is toegekend en aantoonbaar is in het gerealiseerde project, zodat de intrekking ervan niet anders kan dan corresponderen met een kostenpost die de klagende onderneming zonder haar deelname aan het project niet zou hebben moeten dragen. Deze argumenten, die reeds waren aangedragen in het kader van de opmerkingen ten aanzien van de door de Commissie opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid (bij welke opmerkingen overigens de balans van de klagende onderneming was gevoegd), zijn niet door het aangezochte Gerecht onderzocht, hetwelk zich ertoe heeft beperkt, vast te stellen dat de stellingen ten aanzien van de geleden schade onvoldoende waren onderbouwd.

Rekwirante klaagt ten slotte over een schending van het algemene rechtsbeginsel van het gewettigd vertrouwen en een onjuiste toepassing van de regels ter zake van de bewijslast en de bewijsvergaring, alsook het verzuim om voor het geschil beslissende feiten op het punt van het causale verband te onderzoeken.

In punt 57 van de bestreden beschikking, betreffende de stellingen ten aanzien van het causale verband, verklaart het Gerecht dat de verzoekende onderneming „geen enkele concrete aanwijzing aandraagt ter zake van de weerslag die het betrokken gedrag heeft gehad op het feit dat verzoekster de kosten van het litigieuze project heeft gedragen die bovenop het maximale bedrag waarvoor de Commissie bereid was zich te committeren kwamen”. Volgens rekwirante is het evident dat het Gerecht in deze zaak de feiten in het in rechte overgelegde procesdossier materieel onjuist heeft beoordeeld. In wezen heeft het Gerecht

de vergaarde bewijzen verdraaid door aan het overduidelijke causale verband tussen het gedrag van de Commissie en de door de verzoekende onderneming geleden schade voorbij te gaan. Al doende heeft het Gerecht in de motivering van zijn beschikking geen aandacht besteed aan omstandigheden die reeds uit het inleidend verzoekschrift bij de rechter in eerste aanleg evenals uit de nadien gemaakte opmerkingen konden worden afgeleid. Uit de stellingen van de verzoekende onderneming komt in het bijzonder naar voren dat de gestelde niet-nakoming die haar wordt verweten, namelijk de te late overlegging van de documentatie, accessoir en niet wezenlijk was, in vergelijking met een volledig gerealiseerd project.

(¹) Verordening van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 betreffende het financieringsinstrument voor het milieu (LIFE) (PB L 192, blz. 1).

(²) Administratieve Standaardnormen die bij de Grant Agreement zijn gevoegd.

Beroep ingesteld op 13 juli 2011 — Europese Commissie/Ierland

(Zaak C-374/11)

(2011/C 282/24)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: E. White, I. Hadjiyiannis, A. Marghelis, gemachtigden)

Verwerende partij: Ierland

Conclusies

- vaststellen dat Ierland, door niet de maatregelen te nemen welke nodig zijn ter uitvoering van het arrest van het Hof in zaak C-188/08, Commissie/Ierland, de krachtens artikel 260 VWEU op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- Ierland gelasten aan de Commissie een forfaitaire som te betalen gelijk aan 4 777,20 EUR vermenigvuldigd met het aantal dagen tussen het arrest in zaak C-188/08 en het arrest dat in de onderhavige zaak zal worden gewezen (of het tijdstip waarop Ierland volledig heeft voldaan aan de krachtens het arrest in zaak C-188/08 op hem rustende verplichtingen, indien dit gebeurt op een tijdstip waarop de onderhavige zaak nog aanhangig is);
- Ierland gelasten aan de Commissie een dwangsom te betalen gelijk aan 26 173,44 EUR per dag vanaf de datum van de uitspraak van het arrest in de onderhavige zaak tot op het tijdstip waarop Ierland heeft voldaan aan de krachtens het arrest in zaak C-188/08 op hem rustende verplichtingen;
- Ierland verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het is meer dan anderhalf jaar geleden dat het Hof zijn arrest in zaak C-188/08 heeft gewezen. De Commissie is van mening dat Ierland daarmee voldoende tijd heeft gehad om de krachtens het arrest van het Hof op hem rustende verplichtingen na te komen. Zij wijst erop dat Ierland had meegedeeld dat de vereiste wettelijke regeling tegen eind 2010 zou zijn vastgesteld. Die doelstelling is echter niet bereikt, en het ziet er niet naar uit dat Ierland binnen afzienbare tijd de op hem rustende verplichtingen volledig zal zijn nagekomen. Daarom is de Commissie van

mening dat Ierland de krachtens artikel 260, lid 1, VWEU op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Grondwettelijk Hof (België) op 15 juli 2011 — Belgacom NV, Mobistar NV en KPN Group Belgium NV/Belgische Staat

(Zaak C-375/11)

(2011/C 282/25)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Grondwettelijk Hof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Belgacom NV, Mobistar NV en KPN Group Belgium NV

Verwerende partij: Belgische Staat

Prejudiciële vragen

- 1) Laten de artikelen 3, 12 en 13 van de richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 „betreffende de machtiging voor elektronischcommunicatienetwerken en — diensten (Machtigingsrichtlijn)” (¹), zoals thans van toepassing, de lidstaten toe aan de operatoren die houder zijn van individuele rechten voor het gebruik van mobilofoniefrequenties voor een periode van vijftien jaar in het kader van vergunningen om op hun grondgebied een mobilofonienetwerk in werking te stellen en te exploiteren, uitgereikt onder het stelsel van het oude wetgevende kader, een enige heffing op te leggen die betrekking heeft op de verlenging van hun individuele rechten voor het gebruik van de frequenties en waarvan het bedrag, met betrekking tot het aantal frequenties en maanden waarop de gebruiksrechten betrekking hebben, wordt berekend op basis van het oude unieke concessierecht dat was verbonden aan de uitreiking van de voormelde vergunningen, waarbij die enige heffing wordt opgelegd als aanvulling op, enerzijds, een jaarlijks recht voor de terbeschikkingstelling van de frequenties dat in de eerste plaats ertoe strekt de kosten van de terbeschikkingstelling van de frequenties te dekken en tegelijkertijd die frequenties gedeeltelijk te valoriseren, waarbij beide heffingen zijn gemotiveerd door het doel dat erin bestaat het optimale gebruik van de frequenties te bevorderen, en, anderzijds, een heffing die de beheerskosten van de vergunning dekt?
- 2) Laten de artikelen 3, 12 en 13 van dezelfde Machtigingsrichtlijn de lidstaten toe aan de operatoren die kandidaat zijn voor het verkrijgen van nieuwe rechten voor het gebruik van mobilofoniefrequenties, de betaling op te leggen van een enige heffing waarvan het bedrag door middel van een veiling wordt bepaald bij de toewijzing van de frequenties, teneinde die te valoriseren, en die wordt opgelegd als aanvulling op, enerzijds, een jaarlijks recht voor de terbeschikkingstelling van de frequenties, dat in de eerste plaats ertoe strekt de kosten van de terbeschikkingstelling van de frequenties te dekken en tegelijkertijd die frequenties gedeeltelijk te valoriseren, waarbij beide heffingen zijn gemotiveerd door het doel dat erin bestaat het optimale gebruik van de frequenties te bevorderen, en, anderzijds, een jaarlijks recht

voor het beheer van de vergunningen om een mobilofonienetwerk in werking te stellen en te exploiteren, die werden uitgereikt onder het stelsel van het oude wetgevende kader?

- 3) Staat artikel 14, lid 2, van dezelfde Machtigingsrichtlijn een lidstaat toe om de mobilofonie-operatoren, voor een nieuwe periode van verlenging van hun individuele rechten op het gebruik van mobilofoniefrequenties, voor sommigen van hen reeds verworven, maar vóór het begin van die nieuwe periode, de betaling op te leggen van een enige heffing die betrekking heeft op de verlenging van de gebruiksrechten voor de frequenties waarover zij zouden beschikken aan het begin van die nieuwe periode, gemotiveerd door het doel dat erin bestaat het optimale gebruik van de frequenties te bevorderen door de valorisering van die frequenties, en die wordt opgelegd als aanvulling op, enerzijds, een jaarlijks recht voor de terbeschikkingstelling van de frequenties, dat in de eerste plaats ertoe strekt de kosten van de terbeschikkingstelling van de frequenties te dekken en tegelijkertijd die frequenties gedeeltelijk te valoriseren, waarbij beide heffingen zijn gemotiveerd door het doel dat erin bestaat het optimale gebruik van de frequenties te bevorderen, en, anderzijds, een jaarlijks recht voor het beheer van de vergunningen om een mobilofonienetwerk in werking te stellen en te exploiteren, die werden uitgereikt onder het stelsel van het oude wetgevende kader?
- 4) Staat artikel 14, lid 1, van dezelfde Machtigingsrichtlijn een lidstaat toe om, als voorwaarde voor het verkrijgen en verlengen van de gebruiksrechten voor de frequenties, een enige heffing toe te voegen die door middel van een veiling en zonder maximumbedrag wordt vastgelegd, en die wordt opgelegd als aanvulling op, enerzijds, een jaarlijks recht voor de terbeschikkingstelling van de frequenties, dat in de eerste plaats ertoe strekt de kosten van de terbeschikkingstelling van de frequenties te dekken en tegelijkertijd die frequenties gedeeltelijk te valoriseren, waarbij beide heffingen gemotiveerd zijn door het doel dat erin bestaat het optimale gebruik van de frequenties te bevorderen, en, anderzijds, een jaarlijks recht voor het beheer van de vergunningen om een mobilofonienetwerk in werking te stellen en te exploiteren, die werden uitgereikt onder het stelsel van het oude wetgevende kader?

(¹) PB L 108, blz. 21.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (België) op 19 juli 2011 — Tate & Lyle Investments Ltd tegen Belgische Staat, andere partij: Syral Belgium NV

(Zaak C-384/11)

(2011/C 282/26)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Tate & Lyle Investments Ltd

Verweerder: Belgische Staat

Andere partij: Syral Belgium NV

Prejudiciële vraag

Staat artikel 63 VWEU (voorheen artikel 56 EG-verdrag) in de weg aan een wettelijke regeling van een lidstaat waarbij een dividenduitkering aan een ingezeten aandeelhouder-vennootschap, die een participatie van minder dan 10 % in het kapitaal, maar met een aanschaffingswaarde van minimum 1,2 miljoen euro aanhoudt in een andere ingezeten vennootschap onderworpen is aan een bronheffing van 10 %, maar dergelijke bronheffing verrekend wordt met de in België verschuldigde vennootschapsbelasting en het eventuele saldo terugbetaalbaar is, en in voorkomend geval tevens aanspraak kan maken op de toepassing van een fiscaal regime („DBI” [definitief belaste inkomsten]) dat toelaat de belastbare basis nog verder te verminderen met aan de participatie gerelateerde kosten, terwijl voor in een andere lidstaat van de Europese Unie gevestigde vennootschappen die zulke dividenden en als dividend aangemerkte uitkeringen uit eenzelfde participatie in een ingezeten vennootschap ontvangen, de ingehouden bronheffing („roerende voorheffing”) ten belope van 100/0 een finale belasting uitmaakt, die niet terugbetaalbaar is en die niet kan worden verminderd door beroep te doen op voormeld fiscaal regime („DBI”)?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Verenigd Koninkrijk) op 25 juli 2011 — Field Fisher Waterhouse LLP/ Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Zaak C-392/11)

(2011/C 282/27)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Verenigd Koninkrijk)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Field Fisher Waterhouse LLP

Verwerende partij: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prejudiciële vragen

- i) De belangrijkste vraag in de onderhavige zaak is of de diensten die door de verhuurders worden verleend krachtens een huurovereenkomst met hun huurders (hierna: „diensten”), dienen te worden aangemerkt als een onderdeel van één enkele vrijgestelde verhuurprestatie van een onroerende zaak, hetzij omdat de diensten objectief gezien één enkele ondeelbare economische prestatie vormen met de verhuur, hetzij omdat zij „bijkomende” diensten zijn ten aanzien van de verhuur, welke de hoofdprestatie vormt (hierna: „hoofdprestatie”). Hoe relevant is het bij de beoordeling van deze vraag — mede in het licht van het arrest van het Hof van Justitie in de zaak Tellmer, C-572/07 — dat de diensten konden worden (maar feitelijk niet zijn) geleverd door andere personen dan de verhuurders, hoewel de huurders krachtens de bepalingen van de onderhavige huurovereenkomsten geen andere keuze hadden dan de diensten afnemen bij de verhuurders?

- ii) Is bij de beoordeling of sprake is van één enkele prestatie het gegeven relevant, dat indien de huurder de servicekosten niet betaalt, zulks de verhuurder niet alleen het recht geeft tot weigering van de dienstverlening, maar ook tot beëindiging van de huurovereenkomst met de huurder?
- iii) Indien het antwoord op vraag (i) aldus luidt dat het relevant is dat derden de diensten rechtstreeks aan de huurder kunnen verlenen, is zulks dan slechts een bijkomend aspect of een beslissende factor bij de beoordeling of de diensten één enkele ondeelbare economische prestatie vormen, waarvan splitsing kunstmatig zou zijn, dan wel een bijkomende prestatie bij de hoofdprestatie? Indien het slechts een bijkomend aspect is of überhaupt niet relevant is, welke andere factoren zijn dan relevant bij de beoordeling of de diensten een bijkomende prestatie vormen? In het bijzonder gaat het daarbij om de vraag in hoeverre het relevant is dat de diensten worden verleend in of ten behoeve van de ruimten die onderwerp zijn van de huurovereenkomst of in andere gedeelten van het gebouw.
- iv) Indien relevant is dat de diensten door derden kunnen worden geleverd, is dan met name van belang of de diensten in juridisch opzicht kunnen worden geleverd door derden, zelfs indien zulks feitelijk moeilijk is te organiseren of overeen te komen met de verhuurder, dan wel hetgeen praktisch mogelijk is of gebruikelijk bij de verlening van dergelijke diensten?
- v) De diensten in de onderhavige zaak zijn een reeks diensten die worden verleend tegen betaling van één enkele dienstverleningsvergoeding. Ingeval enkele van deze diensten (zoals de schoonmaakdienst voor de gemeenschappelijke ruimten en de beveiligingsdienst) geen deel uitmaken van één enkele ondeelbare economische prestatie, of dienen te worden aangemerkt als bijkomende prestatie bij de hoofdprestatie, maar andere diensten juist wel, geldt dan dat de totale vergoeding dient te worden toebedeeld aan de verschillende diensten teneinde vast te stellen welk deel van de vergoeding belastbaar is en welk deel niet? Subsidiair: zou het correct zijn de reeks verleende diensten als dusdanig nauw met elkaar verbonden aan te merken dat zij „één enkele ondeelbare economische prestatie vormen, waarvan splitsing kunstmatig zou zijn”, aangezien sprake is van één enkele prestatie die losstaat van de huur van de onroerende zaak?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 25 juli 2011 — Autorità per l'energia elettrica e il gas/Antonella Bertazzi e.a.

(Zaak C-393/11)

(2011/C 282/28)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Verwerende partijen: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Giussani, Lucia Lizzi en Fortuna Peranio

Prejudiciële vragen

- 1) Is op grond van clause 4, lid 4, van de bijlage bij richtlijn 1999/70/EG ⁽¹⁾ (waarin het heet dat „[v]aststelling van de anciënniteit met betrekking tot bepaalde arbeidsvoorwaarden [...] voor werknemers met arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd aan de hand van dezelfde criteria [geschiedt] als voor werknemers in vaste dienst, behalve wanneer verschillende periodes van anciënniteit op basis van objectieve gronden gerechtvaardigd zijn”), de nationale bepaling (artikel 75, lid 2, D.L. 112/08) — juist omdat zij op basis van objectieve gronden gerechtvaardigd is — van toepassing, waarbij de bij autonome autoriteiten op basis van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd opgebouwde anciënniteit volledig op nul wordt gesteld, wanneer — in afwijking van het in artikel 36, lid 5, D.Lgs. 165/01 neergelegde beginsel — de betrokken werknemers uitzonderlijk in vaste dienst worden aangesteld, nadat zij „selectietests” hebben afgelegd die niet kunnen worden gelijkgesteld met het gebruikelijke openbaar algemeen vergelijkend onderzoek op basis van tests (dat een optimale toewijzing van de te vervullen functies aan de succesvolle kandidaten tot doel heeft), maar die niettemin bij wijze van uitzondering kunnen leiden tot wat als een nieuwe arbeidsverhouding met werking „ex nunc” moet worden beschouwd?
- 2) Is het omgekeerd ingevolge richtlijn 1999/70/EG onrechtmatig dat niet alleen de anciënniteit, maar ook de loopbaanontwikkeling die in de loop der jaren en tot op het ogenblik van de vaste aanstelling heeft plaatsgevonden, volledig of ten dele buiten beschouwing wordt gelaten — zodat de vernoemde nationale bepaling noodzakelijkerwijs buiten toepassing moet worden gelaten —, voor zover de grenzen zijn overschreden die zijn vastgesteld met betrekking tot de voor de toegang tot de betrokken selectietests vereiste anciënniteit of met betrekking tot eventuele maatregelen waarin de nationale wetgever mag voorzien om de betrekking van de succesvolle kandidaten naar behoren te beschermen?

⁽¹⁾ PB L 175, blz. 43.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel Constanța (Roemenië) op 27 juli 2011 — Strafzaak tegen Ciprian Vasile Radu

(Zaak C-396/11)

(2011/C 282/29)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Constanța

Partij in de strafzaak

Ciprian Vasile Radu

Prejudiciële vragen

- 1) Zijn de bepalingen van artikel 5, lid 1, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en van artikel 6, gelezen in samenhang met de artikelen 48 en 52, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, mede onder verwijzing naar de artikelen 5, leden 3 en 4, en 6, leden 2 en 3, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, voorschriften van primair gemeenschapsrecht, die deel uitmaken van de oprichtingsverdragen?
- 2) Vormt het optreden van de bevoegde rechterlijke autoriteit van de staat die een Europees aanhoudingsbevel ten uitvoer legt, dat strekt tot vrijheidsbeneming en gedwongen overlevering, zonder instemming van de persoon tegen wie het Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd (de voor aanhouding of overlevering gezochte persoon), een geval van inmenging door de uitvoerende staat in het recht op persoonlijke vrijheid van de voor aanhouding of overlevering gezochte persoon, dat door het Unierecht is gewaarborgd, namelijk door artikel 6 VEU, gelezen in samenhang met artikel 5, lid 1, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en door artikel 6, gelezen in samenhang met de artikelen 48 en 52, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, mede onder verwijzing naar de artikelen 5, leden 3 en 4, en 6, leden 2 en 3, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden?
- 3) Moet de inmenging door de staat die een Europees aanhoudingsbevel ten uitvoer legt in de rechten en de waarborgen die in artikel 5, lid 1, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en in artikel 6, gelezen in samenhang met de artikelen 48 en 52, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, zijn neergelegd, mede onder verwijzing naar de artikelen 5, leden 3 en 4, en 6, leden 2 en 3, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, voldoen aan de voorwaarde dat zij noodzakelijk is in een democratische samenleving en evenredig aan het in concreto nagestreefde doel?
- 4) Kan de bevoegde rechterlijke autoriteit van de staat die een Europees aanhoudingsbevel ten uitvoer legt, het verzoek tot overlevering afwijzen zonder de in de oprichtingsverdragen en in de andere voorschriften van gemeenschapsrecht neergelegde verplichtingen te schenden, op grond dat niet cumulatief is voldaan aan alle noodzakelijke voorwaarden van artikel 5, lid 1, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en van artikel 6, gelezen in samenhang met de artikelen 48 en 52, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, mede onder verwijzing naar de artikelen 5, leden 3 en 4, en 6, leden 2 en 3, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden?
- 5) Kan de bevoegde rechterlijke autoriteit van de staat die een Europees aanhoudingsbevel ten uitvoer legt, het verzoek om overlevering afwijzen zonder de in de oprichtingsverdragen en andere voorschriften van gemeenschapsrecht neergelegde verplichtingen te schenden, op grond van niet-omzetting, onvolledige omzetting of onjuiste omzetting (in de zin van niet-naleving van de voorwaarde van wederkerigheid) van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van de Europese Unie door de staat die het Europees aanhoudingsbevel heeft uitgevaardigd?
- 6) Is sprake van strijd tussen de bepalingen van artikel 5, lid 1, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en artikel 6, gelezen in samenhang met de artikelen 48 en 52, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, mede onder verwijzing naar de artikelen 5, leden 3 en 4, en 6, leden 2 en 3, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, waarnaar artikel 6 VEU verwijst, en het Roemeense nationale recht, inzonderheid titel III van wet nr. 302/2004, en is kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van de Europese Unie door deze voorschriften juist omgezet?

GERECHT

Beschikking van het Gerecht van 30 juni 2011 — Tecnoprocess/Commissie en Delegatie van de Unie in Marokko(Zaak T-264/09) ⁽¹⁾**(„Beroep wegens nalaten — Uitnodiging om te handelen — Niet-ontvankelijkheid — Beroep tot schadevergoeding — Oorzakelijk verband — Schade — Beroep kennelijk rechtens ongegrond”)**

(2011/C 282/30)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Tecnoprocess Srl (Rome, Italië) (vertegenwoordiger: A. Majoli, advocaat)

Verwerende partijen: Europese Commissie (vertegenwoordiger: A. Bordes en L. Prete, gemachtigden), en Delegatie van de Europese Unie in Marokko

Voorwerp

Beroep tot vaststelling van de nalatigheid van de Europese Commissie en de delegatie van de Europese Unie in Marokko, alsmede tot vergoeding van de schade die ten gevolge van met name deze nalatigheid zou zijn geleden

Dictum

- 1) Het beroep wordt deels niet-ontvankelijk en deels kennelijk rechtens ongegrond verklaard.
- 2) Tecnoprocess Srl wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 220 van 12.9.2009.**Beschikking van het Gerecht van 4 juli 2011 — Sepracor Pharmaceuticals/Commissie**(Zaak T-275/09) ⁽¹⁾**(„Beroep tot nietigverklaring — Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Werkzame stof eszopiclone — Vergunning voor in handel brengen — Weigering van erkenning als nieuwe werkzame stof — Niet voor beroep vatbare handeling — Niet-ontvankelijkheid”)**

(2011/C 282/31)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd (Dublin, Ierland) (vertegenwoordigers: I. Dodds-Smith, solicitor, D. Anderson, QC, en J. Stratford, barrister)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk A. Sipos, vervolgens M. Wilderspin en M. Šimerdová, gemachtigden)

Voorwerp

Nietigverklaring van de beslissing die zou zijn vervat in de brief die de Commissie verzoekster op 6 mei 2009 heeft gezonden in het kader van de procedure voor een vergunning voor het in de handel brengen van Lunivia, voor zover deze betrekking heeft op de kwalificatie van de werkzame stof eszopiclone.

Dictum

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 220 van 12.9.2009.**Beschikking van het Gerecht van 7 juli 2011 — Acetificio Marcello de Nigris/Commissie**(Zaak T-351/09) ⁽¹⁾**(„Beroep tot nietigverklaring — Inschrijving van beschermde geografische aanduiding — Niet individueel geraakt — Niet-ontvankelijkheid”)**

(2011/C 282/32)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Acetificio Marcello de Nigris Srl (Afragola, Italië) (vertegenwoordigers: P. Perani en P. Pozzi, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Rossi en B. Rasmussen, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri en S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Voorwerp

Nietigverklaring van verordening (EG) nr. 583/2009 van de Commissie van 3 juli 2009 houdende inschrijving van een benaming in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen [Aceto Balsamico di Modena (BGA)] (PB L 175, blz. 7)

Dictum

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) Er hoeft geen uitspraak te worden gedaan op het verzoek tot interventie van Consorzio Filiera Aceto Balsamico di Modena.

- 3) *Acetificio Marcello de Nigris Srl zal haar eigen kosten dragen alsmede die van de Europese Commissie.*
- 4) *De Italiaanse Republiek en Consorzio Filiera Aceto Balsamico di Modena zullen hun eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 256 van 24.10.2009.

Beschikking van het Gerecht van 30 juni 2011 — Tecnoprocess/Commissie

(Zaak T-367/09) (¹)

(„Beroep wegens nalaten — Uitnodiging om te handelen — Kennelijke niet-ontvankelijkheid — Beroep tot schadevergoeding — Oorzakelijk verband — Beroep kennelijk rechtens ongegrond”)

(2011/C 282/33)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Tecnoprocess Srl (Rome, Italië) (vertegenwoordiger: A. Majoli, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Prete en A. Bordes gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tot vaststelling van de nalatigheid van de Europese Commissie en de delegatie van de Europese Unie in Nigeria, alsmede tot vergoeding van de schade die ten gevolge van deze nalatigheid zou zijn geleden

Dictum

- 1) *Het beroep wordt deels niet-ontvankelijk en deels kennelijk rechtens ongegrond verklaard.*
- 2) *Tecnoprocess Srl wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 267 van 7.11.2009.

Beschikking van het Gerecht van 30 juni 2011 — Tecnoprocess/Commissie

(Zaak T-403/09) (¹)

(„Beroep tot schadevergoeding — Ongerechtvaardigde verrijking — Inleidend verzoekschrift — Vormvoorschriften — Niet-ontvankelijkheid”)

(2011/C 282/34)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Tecnoprocess Srl (Rome, Italië) (vertegenwoordiger: A. Majoli, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Bordes en L. Prete, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep strekkende tot vaststelling dat de Europese Commissie en de delegaties van de Europese Unie in Marokko en Nigeria zich ongerechtvaardigd hebben verrijkt, en ertoe strekkende dat de Commissie wordt gelast 114 069,94 EUR alsmede de over dat bedrag verschuldigde rente te betalen

Dictum

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Tecnoprocess Srl wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 297 van 5.12.2009.

Beschikking van het Gerecht van 28 juni 2011 — Van Arum/Parlement

(Zaak T-454/09 P) (¹)

(„Hogere voorziening — Openbare dienst — Ambtenaren — Beoordeling — Beoordelingsrapport — Beoordelingsjaar 2005 — Hogere voorziening deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond”)

(2011/C 282/35)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Rekwirant: Rinse van Arum (Winksele, België) (vertegenwoordiger: W. van den Muijsenbergh, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europees Parlement (vertegenwoordigers: J. F. de Wachter, K. Zejdová en R. Ignătescu, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie (Tweede kamer) van 10 september 2009, Van Arum/Parlement (F-139/07, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie), en strekkende tot vernietiging van dat arrest

Dictum

- 1) *De hogere voorziening wordt afgewezen.*
- 2) *Van Arum zal zijn eigen kosten dragen en de kosten die het Europees Parlement in het kader van deze procedure heeft gemaakt.*

(¹) PB C 37 van 13.2.2010.

Beschikking van het Gerecht van 30 juni 2011 — Al Saadi/Commissie

(Zaak T-4/10) ⁽¹⁾

(„Overlijden van verzoeker — Geen hervatting van procedure door rechthebbenden — Afdoening zonder beslissing”)

(2011/C 282/36)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Faraj Faraj Hassan Al Saadi (Leicester, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: J. Jones en M. Arani, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Konstantinidis, T. Scharf en E. Paasivirta, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: R. Szostak en E. Finnegan, gemachtigden); Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: aanvankelijk G. Palmieri, vervolgens G. Albenzio, advocaten); en Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. de Bergues, E. Belliard en L. Butel, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot gedeeltelijke nietigverklaring van verordening (EG) nr. 954/2009 van de Commissie van 13 oktober tot 114e wijziging van verordening (EG) nr. 881/2002 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen sommige personen en entiteiten die banden hebben met Usama bin Laden, het Al Qa'ida-netwerk en de Taliban, voor zover verzoeker staat vermeld op de lijst van personen, groepen en entiteiten waarop deze bepalingen van toepassing zijn (PB L 269, blz. 20)

Dictum

- 1) Op het onderhavige beroep hoeft niet te worden beslist.
- 2) Iedere partij zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 51 van 27.2.2010.

Beschikking van het Gerecht van 14 juli 2011 — Goutier/BHIM — Rauch (ARANTAX)

(Zaak T-13/10) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Oppositie — Intrekking van oppositie — Afdoening zonder beslissing”)

(2011/C 282/37)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Klaus Goutier (Frankfurt am Main, Duitsland) (vertegenwoordiger: E.E. Happe, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordigers:

aanvankelijk B. Schmidt, vervolgens B. Schmidt en R. Pethke, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Norbert Rauch (Herzogenaurach, Duitsland) (vertegenwoordigers: A. Fottner en M. Müller, advocaten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 10 november 2009 (zaak R 1796/2008-4) inzake een oppositieprocedure tussen Norbert Rauch en Klaus Goutier

Dictum

- 1) Op het beroep hoeft niet te worden beslist.
- 2) Verzoeker wordt verwezen in zijn eigen kosten en in die van verweerder. Interveniënt zal zijn eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 80 van 27.3.2010.

Beschikking van het Gerecht van 30 juni 2011 — Cross Czech/Commissie

(Zaak T-252/10) ⁽¹⁾

(„Beroep tot nietigverklaring — Zesde kaderprogramma voor onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie — Brief waarbij conclusies van financieel auditrapport worden bevestigd en vervolg van procedure wordt toegelicht — Contractuele aard van deze brief, die geen besluit vormt — Niet-ontvankelijkheid”)

(2011/C 282/38)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Cross Czech a.s. (Praag, Tsjechische Republiek) (vertegenwoordiger: T. Schollaert, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: R. Lyal en W. Roels, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van de brief van de Commissie van 12 maart 2010, met referentienummer INFSO-O2/FD/GVC/lsc D (2010) 208676, waarbij de conclusies van het financieel auditrapport 09-BA74-006 betreffende de kosten die verzoeker voor de periode van 1 februari 2005 tot 30 april 2008 heeft gedeclareerd met betrekking tot drie overeenkomsten die verzoeker en de Commissie hebben gesloten in het kader van het zesde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie die bijdragen tot de totstandbrenging van de Europese Ruimte voor onderzoek en innovatie (2002-2006), worden bevestigd en verzoeker over het vervolg van de procedure wordt ingelicht

Dictum

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) *Cross Czech a.s.* wordt verwezen in haar eigen kosten en in die van de Europese Commissie, daaronder begrepen die welke verband houden met de procedure in kort geding.

(¹) PB C 209 van 31.7.2010.

**Beschikking van het Gerecht van 15 juli 2011 —
Marcuccio/Commissie**

(Zaak T-366/10 P) (¹)

(„Hogere voorziening — Openbare dienst — Ambtenaren — Niet-contractuele aansprakelijkheid — Vergoeding van invorderbare kosten — Exceptie van parallel beroep — Procedurefouten — Rechten van verdediging — Hogere voorziening deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond”)

(2011/C 282/39)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italië) (vertegenwoordiger: G. Cipressa, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Currall en C. Berardis-Kayser, gemachtigden, bijgestaan door A. Dal Ferro, advocaat)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie (Eerste kamer) van 22 juni 2010, Marcuccio/Commissie (F-78/09, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie), en strekkende tot vernietiging van die beschikking

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Marcuccio zal zijn eigen kosten dragen en de kosten die de Europese Commissie in het kader van deze procedure heeft gemaakt.

(¹) PB C 288 van 23.10.2010.

**Beschikking van de president van het Gerecht van 13 april
2011 — Westfälische Drahtindustrie e.a./Commissie**

(Zaak T-393/10 R)

(„Kort geding — Mededinging — Beschikking van Commissie waarbij geldboete wordt opgelegd — Bankgarantie — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging”)

(2011/C 282/40)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Duitsland), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft

mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Duitsland) (vertegenwoordigers: C. Stadler en N. Tkatchenko, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: V. Bottka, R. Sauer en C. Hödlmayr, gemachtigden, bijgestaan door R. Van der Hout, advocaat)

Voorwerp

Verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van beschikking C(2010) 4387 def. van de Commissie van 30 juni 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (zaak COMP/38.344 — Voorspanstaal), zoals gewijzigd bij beschikking C(2010) 6676 def. van de Commissie van 30 september 2010, zover daarbij aan verzoeksters een geldboete wordt opgelegd

Dictum

- 1) De verplichting voor Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG en Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG om ten gunste van de Europese Commissie een bankgarantie te stellen ter voorkoming van de onmiddellijke invordering van de geldboeten die hun zijn opgelegd bij artikel 2, lid 1, van beschikking C(2010) 4387 def. van de Commissie van 30 juni 2010 inzake een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 EER-Overeenkomst (zaak COMP/38.344 — Voorspanstaal), zoals gewijzigd bij beschikking C(2010) 6676 def. van de Commissie van 30 september 2010, wordt opgeschort onder de volgende voorwaarden:

— vóór 30 juni 2011 betalen Westfälische Drahtindustrie, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft en Pampus Industriebeteiligungen aan de Commissie een bedrag van [vertrouwelijk] miljoen EUR;

— vanaf 15 juli 2011 betalen zij aan de Commissie tot nader order maandelijkse bedragen van 300 000 EUR (steeds op de vijftiende van de maand), doch uiterlijk tot de uitspraak in de hoofdzaak.

- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

**Beschikking van de president van het Gerecht van 15 juli
2011 — Fapricela/Commissie**

(Zaak T-398/10 R)

(„Kort geding — Mededinging — Beschikking van de Commissie waarbij een geldboete wordt opgelegd — Bankgarantie — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Financiële schade — Geen buitengewone omstandigheden — Geen spoedeisendheid”)

(2011/C 282/41)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Fapricela — Indústria de Trefilaria, SA (Ançã, Portugal) (vertegenwoordigers: M. Gorjão-Henriques en S. Roux, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Castillo de la Torre, P. Costa de Oliveira en V. Bottka, gemachtigden, bijgestaan door M. Marques Mendes, advocaat)

Voorwerp

Verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van beschikking C(2010) 4387 def. van de Commissie van 30 juni 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (zaak COMP/38.344 — Voorspanstaal), met name voor zover daarbij de vorming van een bankgarantie wordt voorgeschreven teneinde de onmiddellijke inning te vermijden van de krachtens artikel 2 van die beschikking opgelegde geldboete

Dictum

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Beschikking van het Gerecht van 18 juli 2011 — Marcuccio/Commissie

(Zaak T-450/10 P) ⁽¹⁾

(„Hogere voorziening — Openbare dienst — Ambtenaren — Redelijke termijn voor indiening van schadevordering — Tardiviteit — Hogere voorziening deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond”)

(2011/C 282/42)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italië) (vertegenwoordiger: G. Cipressa, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Currall en C. Berardis-Kayser, gemachtigden, bijgestaan door A. Dal Ferro, advocaat)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie (Eerste kamer) van 9 juli 2010, Marcuccio/Commissie (F-91/09, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie), en strekkende tot vernietiging van die beschikking

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Marcuccio zal zijn eigen kosten dragen en de kosten die de Europese Commissie in het kader van deze procedure heeft gemaakt.

⁽¹⁾ PB C 317 van 20.11.2010.

Beschikking van het Gerecht van 21 juli 2011 — Fuchshuber Agrarhandel/Commissie

(Zaak T-451/10) ⁽¹⁾

(„Beroep tot schadevergoeding — Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Permanente openbare inschrijvingen voor doorverkoop van graan op gemeenschapsmarkt — Controlebevoegdheid van Commissie — Kennelijk gekwalificeerde schending van regel die particulieren rechten verleent — Beroep kennelijk rechtens ongegrond”)

(2011/C 282/43)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Fuchshuber Agrarhandel GmbH (Hörsching, Oostenrijk) (vertegenwoordiger: G. Lehner, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. von Rintelen en D. Triantafyllou, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tot vergoeding van de schade die verzoekster stelt te hebben geleden doordat de Commissie geen toezicht heeft uitgeoefend op de voorwaarden waaronder de permanente openbare inschrijvingen voor de doorverkoop van graan op de gemeenschapsmarkt — in casu mais van het Hongaarse interventiebureau — plaatsvinden

Dictum

- 1) Het beroep wordt kennelijk rechtens ongegrond verklaard.
- 2) Fuchshuber Agrarhandel GmbH zal haar eigen kosten alsook die van de Europese Commissie dragen.

⁽¹⁾ PB C 317 van 20.11.2010.

Beschikking van het Gerecht van 6 juli 2011 — SIR/Raad

(Zaak T-142/11) ⁽¹⁾

(„Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid — Beperkende maatregelen in verband met situatie in Ivoorkust — Schrapping van betrokken personen van lijst — Beroep tot nietigverklaring — Afdoening zonder beslissing”)

(2011/C 282/44)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Société ivoirienne de raffinage (SIR) (Abidjan, Ivoorkust) (vertegenwoordiger: M. Ceccaldi, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordiger: B. Driessen en A. Vitro, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van besluit 2011/18/GBVB van de Raad van 14 januari 2011 tot wijziging van besluit 2010/656/GBVB van de Raad tot verlenging van de beperkende maatregelen tegen Ivoorkust (PB L 11, blz. 36) en van verordening (EU) nr. 25/2011 van de Raad van 14 januari 2011 tot wijziging van verordening (EG) nr. 560/2005 tot instelling van beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten in verband met de situatie in Ivoorkust (PB L 11, blz. 1) voor zover deze handelingen beperkende maatregelen invoeren die bezwarend zijn voor verzoekster

Dictum

- 1) *Op het beroep hoeft niet meer te worden beslist.*
- 2) *De Raad van de Europese Unie wordt verwezen in de kosten.*
- 3) *Er hoeft geen uitspraak te worden gedaan over het verzoek om interventie van de Europese Commissie.*

_____
 (1) PB C 130 van 30.4.2011.

Beschikking van het Gerecht van 6 juli 2011 — Petroci/Raad

(Zaak T-160/11) (1)

(„Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid — Beperkende maatregelen in verband met de situatie in Ivoorkust — Schrapping van betrokkenen van lijst — Beroep tot nietigverklaring — Afdoening zonder beslissing”)

(2011/C 282/45)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Société nationale d'opérations pétrolières de la Côte d'Ivoire Holding (Petroci Holding) (Abidjan, Ivoorkust) (vertegenwoordiger: M. Ceccaldi, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: B. Driessen en A. Vitro, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tot nietigverklaring van besluit 2011/18/GBVB van de Raad van 14 januari 2011 tot wijziging van besluit 2010/656/GBVB van de Raad tot verlenging van de beperkende maatregelen tegen Ivoorkust (PB L 11, blz. 36) en van verordening (EU) nr. 25/2011 van de Raad van 14 januari 2011 tot wijziging van verordening (EG) nr. 560/2005 tot instelling van beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten

in verband met de situatie in Ivoorkust (PB L 11, blz. 1), voor zover deze handelingen beperkende maatregelen invoeren die verzoekster schaden

Dictum

- 1) *Op het beroep hoeft niet meer te worden beslist.*
- 2) *De Raad van de Europese Unie wordt verwezen in de kosten.*
- 3) *Er hoeft geen uitspraak te worden gedaan over het verzoek om interventie van de Europese Commissie.*

_____
 (1) PB C 139 van 7.5.2011.

Beschikking van de president van het Gerecht van 14 juli 2011 — Trabelsi e.a./Raad

(Zaak T-187/11 R)

(„Kort geding — Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid — Restrictieve maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten vanwege de situatie in Tunesië — Bevriezing van tegoeden — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging en om voorlopige maatregelen — Geen spoedeisendheid”)

(2011/C 282/46)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Mohamed Trabelsi (Parijs, Frankrijk); Ines Lejri (Parijs); Moncef Trabelsi (Parijs); Selima Trabelsi (Parijs); en Tarek Trabelsi (Parijs) (vertegenwoordigers: aanvankelijk A. Metzker, vervolgens A. Tekari, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. Vitro en G. Étienne, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om voorlopige maatregelen en om opschorting van de tenuitvoerlegging van uitvoeringsbesluit 2011/79/GBVB van de Raad van 4 februari 2011 tot uitvoering van besluit 2011/72/GBVB betreffende restrictieve maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten vanwege de situatie in Tunesië (PB L 31, blz. 40)

Dictum

- 1) *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

Beschikking van de president van het Gerecht van 15 juli 2011 — College van vertegenwoordigers van het personeel van de EIB e.a./Bömcke

(Zaak T-213/11 P(I)) ⁽¹⁾

(„Hogere voorziening — Openbare dienst — Verzoek om interventie bij Gerecht voor ambtenarenzaken — Berekening van termijn — Tardiviteit”)

(2011/C 282/47)

Proceestaal: Frans

Partijen

Rekwiranten: College van vertegenwoordigers van het personeel van de Europese Investeringsbank (Luxemburg, Luxemburg), Jean-Pierre Bodson (Luxemburg), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luxemburg), Manuel Sutil (Nondkeil, Frankrijk), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luxemburg) en Marie-Christel Heger (Luxemburg) (vertegenwoordigers: G. J. Wilson, A. Senes en B. Entringer, advocaten)

Andere partij in de procedure: Eberhard Bömcke (Athus, België) (vertegenwoordiger: D. Lagasse, advocaat)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen de beschikking van de president van de Tweede kamer van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie van 17 maart 2011, Bömcke/EIB (F-95/10 INT, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie), en strekkende tot vernietiging van die beschikking

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Het College van vertegenwoordigers van het personeel van de Europese Investeringsbank, Jean-Pierre Bodson, Evangelos Kourgias, Manuel Sutil, Patrick Vanhoudt en Marie-Christel Heger zullen hun eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 152 van 21.5.2011.

Beschikking van de president van het Gerecht van 29 juli 2011 — Cemex e.a./Commissie

(Zaak T-292/11 R)

(„Kort geding — Mededinging — Verzoek om inlichtingen — Artikel 18, lid 3, van verordening (EG) nr. 1/2003 — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Geen spoedeisendheid”)

(2011/C 282/48)

Proceestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partijen: Cemex SAB de CV (Monterrey, Mexico); New Sunward Holding BV (Amsterdam, Nederland); Cemex

España, SA (Madrid, Spanje); Cemex Deutschland AG (Ratingen, Duitsland); Cemex UK (Egham, Surrey, Verenigd Koninkrijk); Cemex Czech Operations s.r.o. (Praag, Tsjechische Republiek); Cemex France Gestion (Rungis, Frankrijk); en Cemex Austria AG (Langenzersdorf, Oostenrijk) (vertegenwoordigers: J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez, H. González Durántez en B. Martínez Corral, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: É. Gippini Fournier, F. Castilla Contreras en C. Hödlmayr, gemachtigden, bijgestaan door J. Rivas, advocaat)

Voorwerp

Verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van beschikking C(2011) 2360 def. van de Commissie van 30 maart 2011 inzake een procedure houdende toepassing van artikel 18, lid 3, van verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad (Zaak 39520 — Cement en aanverwante producten)

Dictum

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Beschikking van de president van het Gerecht van 29 juli 2011 — Holcim (Duitsland) en Holcim/Commissie

(Zaak T-293/11 R)

(„Kort geding — Mededinging — Verzoek om inlichtingen — Artikel 18, lid 3, van verordening (EG) nr. 1/2003 — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Geen spoedeisendheid”)

(2011/C 282/49)

Proceestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: Holcim AG (Hamburg, Duitsland); en Holcim Ltd (Rapperswil-Jona, Zwitserland) (vertegenwoordigers: P. Niggemann en K. Gafner, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Kellerbauer, R. Sauer en C. Hödlmayr, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van beschikking C(2011) 2363 def. van de Commissie van 31 maart 2011 inzake een procedure houdende toepassing van artikel 18, lid 3, van verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad (Zaak 39520 — Cement en aanverwante producten)

Dictum

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Beschikking van de president van het Gerecht van 29 juli 2011 — Cementos Portland Valderrivas/Commissie

(Zaak T-296/11 R)

(„Kort geding — Mededinging — Verzoek om inlichtingen — Artikel 18, lid 3, van verordening (EG) nr. 1/2003 — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Geen spoedeisendheid”)

(2011/C 282/50)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Cementos Portland Valderrivas, SA (Pamplona, Spanje) (vertegenwoordiger: L. Ortiz Blanco, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Castilla Contreras, C. Urraca Caviedes en C. Hödlmayr, gemachtigden, bijgestaan door J. Rivas, advocaat)

Voorwerp

Verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van beschikking C(2011) 2368 def. van de Commissie van 30 maart 2011 inzake een procedure houdende toepassing van artikel 18, lid 3, van verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad (Zaak 39520 — Cement en aanverwante producten)

Dictum

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Beschikking van de president van het Gerecht van 29 juli 2011 — HeidelbergCement/Commissie

(Zaak T-302/11 R)

(„Kort geding — Mededinging — Verzoek om inlichtingen — Artikel 18, lid 3, van verordening (EG) nr. 1/2003 — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Geen spoedeisendheid”)

(2011/C 282/51)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Duitsland) (vertegenwoordigers: U. Denzel, T. Holz Müller en P. Pichler, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Kellerbauer, R. Sauer en C. Hödlmayr, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van beschikking C(2011) 2361 def. van de Commissie van 31 maart 2011 inzake een procedure houdende toepassing van artikel 18, lid 3, van verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad (Zaak 39520 — Cement en aanverwante producten)

Dictum

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Hogere voorziening ingesteld op 14 juni 2011 door Ioannis Vakalis tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 13 april 2011 in zaak F-38/10, Vakalis/Commissie

(Zaak T-317/11 P)

(2011/C 282/52)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirerende partij: Ioannis Vakalis (Luvinate, Italië) (vertegenwoordiger: S. A. Pappas, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

De rekwirerende partij verzoekt het Gerecht:

- het bestreden arrest te vernietigen;
- de in eerste aanleg geformuleerde vorderingen toe te wijzen, met uitzondering van die welke het Gerecht terecht niet-ontvankelijk heeft geacht;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Deze hogere voorziening strekt tot vernietiging van het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 13 april 2011 in zaak F-38/10, Vakalis/Commissie.

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert de rekwirerende partij vier middelen aan.

- 1) Eerste middel: onlogische redenering van het Gerecht voor ambtenarenzaken dat geen conclusies uit zijn vaststellingen trekt, aangezien het heeft vastgesteld dat de Commissie rekening moet houden met de koerswisselingen. De Commissie heeft hier echter geen rekening mee gehouden, zodat het bestreden arrest op een onlogische redenering berust.
- 2) Tweede middel: het Gerecht voor ambtenarenzaken heeft zich vergist bij de hem gestelde vraag. Uit het bestreden arrest blijkt dat het Gerecht heeft begrepen dat de rekwirerende partij hem vroeg of het verschil in behandeling tussen de ambtenaren die onderworpen zijn aan de algemene uitvoeringsbepalingen van de artikelen 11 en 12 van bijlage VIII bij het Statuut (hierna: „AUB”) uit 1969 en zij die onderworpen zijn aan die uit 2004, onwettig was, terwijl hem de vraag was gesteld of „de nieuwe AUB in die zin discriminerend zijn dat zij verschillende situaties op dezelfde wijze behandelen”. In dit verband betoogt de rekwirerende partij dat het Gerecht het middel betreffende schending van het beginsel van gelijke behandeling ten onrechte heeft afgewezen.

- 3) Derde middel: het Gerecht heeft zich schuldig gemaakt aan een vervanging van redenen. Enerzijds is de budgettaire motivering van de AUB pas ter terechtzitting gebleken en anderzijds verschilt deze motivering van die welke de rekwirerende partij in de afwijzing van haar klacht is gegeven (welke motivering het Gerecht overigens inadequaaf heeft geacht). Volgens de rechtspraak staat het niet aan het Gerecht om het eventueel ontbreken van motivering goed te maken of om die motivering van de Commissie aan te vullen door daaraan elementen toe te voegen of daarin te brengen die niet uit het bestreden besluit zelf volgen.
- 4) Vierde middel: kennelijk onjuiste beoordeling, aangezien het Gerecht voor ambtenarenzaken het middel betreffende het beginsel van gelijke behandeling heeft afgewezen, aangezien de rekwirerende partij niet had aangetoond dat er sprake was van een niet-gerechvaardigd verschil in behandeling. De rekwirerende partij heeft echter aangevoerd dat het betrokken verschil in behandeling niet gerechtvaardigd werd door de invoering van de Euro, welke motivering de reden was voor de afwijzing van de klacht.

Beroep ingesteld op 23 juni 2011 — Régie Networks en NRJ Global/Commissie

(Zaak T-340/11)

(2011/C 282/53)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Régie Networks (Lyon, Frankrijk) en NRJ Global (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: B. Geneste en C. Vannini, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- vaststellen dat de Europese Unie aansprakelijk is vanwege:
  - de onwettigheid van het besluit van de Europese Commissie van 10 november 1997 betreffende steunmaatregel nr. 679/97,
  - het stilzitten van de Commissie na de vaststelling van die onwettigheid in de brief aan de Franse autoriteiten van 8 mei 2003;
- de Commissie veroordelen tot vergoeding van alle door verzoeksters als gevolg van de in het verzoekschrift bedoelde tekortkomingen geleden schade, die bestaat uit:
  - het bedrag van de over de periode van 1 januari 1998 tot en met 31 december 2000 afgedragen belasting,

- de betaalde honoraria ter zake van de ingeleide gerechtelijke procedure ter verkrijging van terugbetaling van de over de periode van 1 januari 2001 tot en met 31 december 2002 afgedragen belasting,
- de betaalde honoraria ter zake van de onderhavige gerechtelijke procedure;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voeren de verzoekende partijen twee middelen aan.

- 1) Eerste middel: tekortkoming, bestaande in de onwettigheid van het besluit van de Commissie van 10 november 1997. De Commissie heeft de steunregeling voor de radio-omroep, na deze in 1997 te hebben onderzocht, in overeenstemming verklaard met de verdragsregels, zonder na te gaan op welke voorwaarden die steunregeling werd gefinancierd, terwijl zij daartoe volgens vaste rechtspraak ter zake van het Hof van Justitie wel verplicht was, aangezien die financiering integraal deel uitmaakte van de betrokken steunregeling. Het aldus door de Commissie genomen besluit is onwettig en vormt een tekortkoming die kan leiden tot niet-contractuele aansprakelijkheid van de Europese Unie.
- 2) Tweede middel: schending van het beginsel van behoorlijk bestuur doordat de Commissie in 2003 heeft nagelaten de schadelijke gevolgen van haar besluit van 1997 weg te nemen. De Commissie heeft de onwettigheid van haar besluit van 10 november 1997 ten laatste vastgesteld op 8 mei 2003, op welke datum zij een brief zond aan de Franse autoriteiten waarin zij aangaf dat de financieringsvoorwaarden van de steunregeling voor de radio-omroep, zoals die voor het laatst waren goedgekeurd bij het besluit van 10 november 1997, in strijd waren met de verdragsregels. De Commissie heeft echter geen enkele maatregel genomen om de vastgestelde onwettigheid op te heffen. Op basis daarvan zijn de verzoekende partijen van mening dat het verzuim van de Commissie om de schadelijke gevolgen van haar onwettige besluit van 1997 weg te nemen het beginsel van behoorlijk bestuur — dat een algemeen beginsel van Unierecht is — schendt, en derhalve kan leiden tot niet-contractuele aansprakelijkheid van de Unie.

Beroep ingesteld op 7 juli 2011 — Makhlof/Raad

(Zaak T-359/11)

(2011/C 282/54)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Makhlof (Damascus, Syrië) (vertegenwoordigers: P. Grollet en G. Karouni, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- verordening (EU) nr. 442/2011 van de Raad van 9 mei 2011 betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië, nietig te verklaren wat verzoeker betreft;
- besluit 2011/273/GBVB van de Raad van 9 mei 2011 betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië, nietig te verklaren wat verzoeker betreft;
- uitvoeringsbesluit 2011/302/GBVB, waarbij de bijlage bij besluit 2011/273/GBVB wordt vervangen door de tekst in de bijlage bij het besluit van 23 mei 2011, nietig te verklaren wat verzoeker betreft;
- de Raad van de Europese Unie krachtens de artikelen 87 en 91 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zes middelen aan.

- 1) Eerste middel: schending van de rechten van verdediging en van het recht op een eerlijk proces. Verzoeker voert aan dat zijn rechten van verdediging zijn geschonden, aangezien de betrokken sancties hem zijn opgelegd, zonder dat hij vooraf is gehoord, zonder dat hij zich heeft kunnen verdedigen en zonder in kennis te zijn gesteld van de elementen op grond waarvan die maatregelen zijn genomen.
- 2) Tweede middel: schending van de in artikel 296, tweede alinea, VWEU neergelegde motiveringsplicht. Verzoeker verwijt de Raad beperkende maatregelen tegen hem te hebben genomen zonder hem de redenen te hebben meegedeeld teneinde hem in staat te stellen gebruik te maken van zijn middelen van verdediging. Verzoeker verwijt verweerder zich te hebben beperkt tot een algemene en stereotiepe formulering, zonder nauwkeurige vermelding van de elementen in feite en in rechte waarvan de wettigheid van zijn besluit afhangt en van de overwegingen die hem tot het nemen daarvan hebben gebracht.
- 3) Derde middel: schending van de waarborg met betrekking tot het recht op een doeltreffende rechterlijke bescherming. Verzoeker voert aan dat hij niet alleen zijn standpunt bij de Raad niet naar behoren heeft kunnen kenbaar maken, maar dat hij, bij gebreke van enige vermelding in het bestreden besluit van de specifieke en concrete redenen die het besluit rechtvaardigen, ook niet in staat is gesteld zijn recht van beroep bij het Gerecht naar behoren uit te oefenen.
- 4) Vierde middel: schending van het algemene beginsel van evenredigheid.

- 5) Vijfde middel: schending van het eigendomsrecht, aangezien de beperkende maatregelen, meer bepaald de maatregel van bevrozing van tegoeden, een onevenredige aantasting vormen van verzoekers grondrecht om vrij over zijn goederen te beschikken.
- 6) Zesde middel: schending van het recht op privacy, aangezien de maatregelen van bevrozing van tegoeden en beperking van de bewegingsvrijheid ook een onevenredige aantasting van verzoekers grondrecht vormen.

Beroep ingesteld op 12 juli 2011 — Arla Foods/BHIM — Artax (Lactofree)

(Zaak T-364/11)

(2011/C 282/55)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Arla Foods AMBA (Viby J, Denemarken) (verteenwoordiger: J. Hansen, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij voor de kamer van beroep: Artax Beteiligungs- und Vermögensverwaltungs AG (Linz, Oostenrijk)

Conclusies

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 18 april 2011 in zaak R 1357/2009-2 vernietigen en gemeenschapsmerkinschrijving nr. 4647533 nietig verklaren voor waren van de klassen 5, 29, 30 en 32 in overeenstemming met de beslissing van de nietigheidsafdeling van 11 september 2009; en
- verweerder en de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep verwijzen in de kosten van de procedures voor de nietigheidsafdeling, de kamer van beroep en het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring wordt gevorderd: beeldmerk „Lactofree” voor waren van de klassen 5, 29, 30 en 32 — gemeenschapsmerkinschrijving nr. 4647533

Houder van het gemeenschapsmerk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: verzoeker

Motivering van de vordering tot nietigverklaring: de partij die nietigverklaring vordert, heeft haar vordering overeenkomstig de artikelen 53, lid 1, sub a, en 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad gebaseerd op oudere gemeenschapsmerkschrijving nr. 4532751 voor het beeldmerk (in kleur) „lactofree” voor waren van klasse 29

Beslissing van de nietigheidsafdeling: toewijzing van de vordering tot nietigverklaring voor een deel van de waren

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de beslissing van de nietigheidsafdeling en afwijzing van de vordering tot nietigverklaring

Aangevoerde middelen: schending van de artikelen 53, lid 1, sub a, en 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 van de Raad, daar de kamer van beroep blijkt heeft gegeven van een onjuiste opvatting bij de vergelijking van de tekens en derhalve bij de globale beoordeling van het gevaar voor verwarring van de beeldmerken „lactofree” en „Lactofree”.

Hogere voorziening ingesteld op 5 juli 2011 door AO tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 4 april 2011 in zaak F-45/10, AO/Commissie

(Zaak T-365/11 P)

(2011/C 282/56)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirerende partij: AO (Brussel, België) (vertegenwoordiger: P. Lewisch, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

De rekwirerende partij verzoekt het Gerecht:

- de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 4 april 2011 in zaak F-45/10, AO/Commissie, te vernietigen;
- indien het Gerecht over de zaak ten gronde kan beslissen, dezelfde beslissing te geven als in eerste aanleg werd gevraagd, dat wil zeggen:
  - besluit CMS 07/046 van de Europese Commissie van 23 juli 2009 nietig te verklaren wegens pesterij, wanbeheer en misbruik van het fundamentele recht om te worden gehoord;
  - alle besluiten die het tot aanstelling bevoegd gezag in de periode van september 2003 tot de verwijdering uit het ambt jegens rekwirant heeft genomen wegens pesterij, wanbeheer en misbruik van rekwirants fundamentele recht om te worden gehoord, nietig te verklaren;
- rekwirant de mogelijkheid te geven om overeenkomstig de artikelen 7, lid 1, en 24 van het Ambtenarenstatuut ⁽¹⁾ te worden gehoord, onder verwijzing naar de in februari 2008 en maart 2008 ingediende verzoeken;
- rekwirant een symbolische vergoeding toe te kennen van 1 (één) EUR voor de door hem geleden immateriële en beroepsschade zoals uiteengezet in deze vordering, aangezien deze hogere voorziening geen financieel doel heeft, maar strekt tot erkenning van rekwirants waardigheid en beroepsreputatie, en
- de tegenpartij te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert de rekwirerende partij drie middelen aan.

- 1) Eerste middel: er is niet voldaan aan de voorwaarden om te beslissen bij een beschikking overeenkomstig artikel 76 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht voor ambtenarenzaken en het beroep was niet kennelijk ongegrond, aangezien:
  - het Gerecht voor ambtenarenzaken geen rekening heeft gehouden met een aantal stellingen en bewijsmateriaal dat met betrekking tot de pesterij van rekwirant is overgelegd;
  - rekwirant geen tijd is gegeven om overeenkomstig artikel 36 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht voor ambtenarenzaken zijn verzoekschrift te regulariseren met betrekking tot twee, in zijn verzoekschrift genoemde besluiten van het tot aanstelling bevoegd gezag.
- 2) Tweede middel: de beschikking in zaak F-45/10 schendt het recht van de Europese Unie zoals omschreven in artikel 11, lid 1, van bijlage I bij het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie, aangezien rekwirant recht heeft op een vergoeding voor de pesterij waarvan hij slachtoffer is geweest.
- 3) Derde middel: het Gerecht voor ambtenarenzaken heeft zich schuldig gemaakt aan schending van rekwirants recht om te worden gehoord, zoals neergelegd in artikel 6, lid 1, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en in artikel 47, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

⁽¹⁾ Verordening nr. 31 (E.E.G.), nr. 11 (E.G.A.), tot vaststelling van het statuut van de ambtenaren en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB 45 van 14.6.1962, blz. 1385).

Beroep ingesteld op 4 juli 2011 — Lyder Enterprises/CBP — Liner Plants NZ (1993) (Southern Splendour)

(Zaak T-367/11)

(2011/C 282/57)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Lyder Enterprises Ltd (Auckland, Nieuw Zeeland) (vertegenwoordiger: G. Pickering, advocaat)

Verwerende partij: Communautair Bureau voor plantenrassen (CBP),

Andere partij voor de kamer van beroep: Liner Plants NZ (1993) Ltd (Waitakere, Nieuw Zeeland)

Conclusies

— de beslissing van de kamer van beroep van het Communautair Bureau voor plantenrassen van 18 februari 2011 in zaak A007/2010 vernietigen, en

— de behandeling van de zaak schorsen tot de eindbeslissing van de High Court of New Zealand in zaak nr. CIV:2011:404:2969.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het communautair kwekersrecht: Lyder Enterprises

Betrokken communautair kwekersrecht: Southern Splendour — aanvraag voor communautair kwekersrecht nr. 2006/1888

Bezwaarmaker tegen de aanvraag voor een communautair kwekersrecht: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Motivering van het bezwaar: de aanvrager was niet degene die het ras heeft gekweekt of ontdekt en ontwikkeld, of zijn recht verkrijgende

Beslissing van het comité van het CBP: afwijzing van aanvraag nr. 2006/1888 voor het ras „Southern Splendour” (beslissing nr. R972)

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van de regel *audi alteram partem*, afwezigheid van bevoegdheid, geen begrip van de fundamentele regels van de billijkheid („natural justice”) en schending van een wezenlijk procedurevereiste, aangezien de kamer van beroep heeft beslist dat het in verzoeksters brieven vervatte bewijs niet kon worden aanvaard omdat het niet in affidavit-formaat was.

Beroep ingesteld op 8 juli 2011 — Polyelectrolyte Producers Group e.a./Commissie

(Zaak T-368/11)

(2011/C 282/58)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Polyelectrolyte Producers Group (Brussel, België), SNF SAS (Andrezieux Boutheon, Frankrijk) en Travetanche Injection SPRL (Brussel, België) (vertegenwoordigers: K. Van Maldegem en R. Cana, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— nietig verklaren verordening (EU) nr. 366/2011 van de Commissie van 14 april 2011 tot wijziging van bijlage XVII bij verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (Reach), wat betreft acrylamide (PB L 101, blz. 12);

— de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters drie middelen aan:

- 1) De bestreden verordening bevat kennelijke beoordelingsfouten, aangezien de Europese Commissie zich ten eerste heeft gebaseerd op informatie die op grond van het toepasselijke rechtskader niet relevant is voor de blootstelling van mens en milieu in de Unie, en ten tweede heeft nagelaten om de met het voegen met acrylamide gepaarde gaande risico's op te sporen, gelet op de relevante toepasselijke vereisten, maar zich daarentegen heeft gebaseerd op informatie betreffende het gebruik van een andere stof; de vaststelling van voornoemde verordening voldoet bijgevolg niet aan de bij de relevante wettelijke bepalingen opgelegde voorwaarden.
- 2) De bestreden verordening schendt het evenredigheidsbeginsel.

3) De bestreden verordening is, in strijd met artikel 296 VWEU, ontoereikend gemotiveerd.

Beroep ingesteld op 5 juli 2011 — Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon/Commissie en anderen

(Zaak T-369/11)

(2011/C 282/59)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon AE (Chalandri, Griekenland) (vertegenwoordiger: A. Krystallidis, advocaat)

Verwerende partijen: Europese Commissie, EU-Delegatie in Turkije (Ankara, Turkije) en Central Finance & Contracts Unit (CFCU) (Ankara)

Conclusies

— verweersters veroordelen tot vergoeding van de schade die verzoekster heeft geleden door het onrechtmatige besluit van een van de verweersters (de EU-Delegatie in Turkije) van 5 april 2011 (en alle latere besluiten) waarbij de gunning van de aanbesteding „Uitbreiding van het Europees/Turks netwerk van zakencentra naar Sivas, Antakya, Batman en Van — Europese steun/128621/D/SER/TR” aan het consortium ⁽¹⁾ wordt ingetrokken wegens de „valse verklaring” die het zou hebben afgelegd;

— verweersters verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster zes middelen aan.

- 1) Met het eerste middel stelt zij dat verweersters in strijd met artikel 10 van de Europese Code van Goed Administratief Gedrag haar gerechtvaardigde verwachtingen hebben beschaamd door het besluit om het betrokken project aan het consortium te gunnen onverwachts in te trekken omdat het een „valse verklaring” zou hebben afgelegd.
- 2) Met het tweede middel stelt zij dat verweersters het algemeen beginsel van rechtszekerheid en artikel 4 van de Europese Code van Goed Administratief Gedrag hebben geschonden door verzoekster ervan te beschuldigen een valse verklaring te hebben afgelegd, zonder vooraf vast te stellen welke van de ingediende documenten zijn vervalst.
- 3) Met het derde middel stelt zij dat verweersters in strijd met artikel 16 van de Europese Code van Goed Administratief Gedrag haar recht om te worden gehoord hebben geschonden door hen niet mee te delen dat zij van plan waren om de gunning in te trekken.

4) Met het vierde middel stelt verzoekster dat verweersters in strijd met artikel 18 van de Europese Code van Goed Administratief Gedrag niet heeft gemotiveerd welke documenten zij zou hebben vervalst.

5) Met het vijfde middel stelt zij dat verweersters in strijd met de artikelen 11 en 19 van de Europese Code van Goed Administratief Gedrag niet de beroepsmogelijkheden heeft vermeld die openstaan om het tegen haar genomen besluit aan te vechten.

6) Met het zesde middel stelt zij dat verweersters hun discretionaire bevoegdheid om op basis van de aangevoerde feiten een besluit te nemen hebben misbruikt en aldus de grenzen van hun bevoegdheden hebben overschreden, aangezien de door de overeenkomstsluitende instantie aangevoerde redenen om haar offerte uit te sluiten op grond dat zij niet aan de beoordelingscriteria voldeed enkel tijdens de aanbestedingsprocedure konden worden opgeworpen, en niet na de feitelijke gunning.

⁽¹⁾ „DIADIKASIA BUSINESS CONSULTANTS S.A. (GR) — WYG INTERNATIONAL LTD (VK) — DELEEUW INTERNATIONAL LTD (TR) — CYBERPARK (TR)”.

Beroep ingesteld op 15 juli 2011 — Palirria Souliotis/Commissie

(Zaak T-380/11)

(2011/C 282/60)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Anonymi Viotechniki kai Emporiki Etairia Kataskevis Konservon — Palirria Souliotis AE (Psacha, Griekenland) (vertegenwoordiger: S. Pappas, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies van de verzoekende partij

— uitvoeringsverordening (EU) nr. 447/2011 van de Commissie van 6 mei 2011 tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur (PB L 122, blz. 63) nietig verklaren;

— de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekende partij drie middelen aan.

- 1) Eerste middel: de Commissie heeft een fundamenteel procedureel vereiste geschonden daar zij het Comité Nomenclatuur niet regelmatig heeft geraadpleegd. Bovendien heeft de Commissie geen rekening gehouden met het standpunt van verzoekster.

- 2) Tweede middel: de Commissie heeft de haar door artikel 9 van verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief — en statistiekomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 256, blz. 1) toegekende bevoegdheid overschreden.
- 3) Derde middel: de Commissie heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door gevulde wijnbladeren in blik in te delen onder de in bijlage bij de litigieuze verordening vastgestelde GN-code.

Beroep ingesteld op 15 juli 2011 — Pigui/Commissie

(Zaak T-382/11)

(2011/C 282/61)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Cristina Pigui (Strejnic, Roemenië) (vertegenwoordiger: M. Alexe, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- verweerster verplichten om informatie mee te delen aangaande de identiteit van elke instelling voor hoger onderwijs die bij de online master 2008-2010 van het Jean Monnet-programma is betrokken;
- verweerster verplichten om het programma stop te zetten indien er geen instelling voor hoger onderwijs bij betrokken is, om schriftelijke studieovereenkomsten tussen studenten en organisatoren te eisen en om een uniform evaluatiesysteem voor alle betrokken studenten te eisen;
- de Commissie verplichten verzoeksters *ab initio* situatie te herstellen door aan te tonen dat het programma voor 2008-2010 niet aan de normen van het Jean Monnet-programma voldeed, ten minste wat verzoekster betreft.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar vordering verzoekt verzoekster krachtens artikel 265 VWEU om de verklaring dat verweerster onrechtmatig heeft verzuimd te handelen, aangezien zij de door verzoekster gevraagde resultaten van het openbaar onderzoek niet heeft mee gedeeld.

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekster vier middelen aan.

- 1) Eerste middel: verweerster heeft de artikelen 6, lid 3 en 15 van besluit nr. 1720/2006/EG ⁽¹⁾ geschonden aangezien zij heeft verzuimd informatie te onderzoeken en mee te delen zoals door verzoekster gevraagd, en ook de artikelen 11 en 38 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, aangezien verweerster het transparantiebeginsel en de wetgeving inzake consumentenbescherming heeft geschonden.
- 2) Tweede middel: verweerster heeft de artikelen 4 en 5 van richtlijn 97/7/EG ⁽²⁾ en de artikelen 2, sub a en sub b, en 5 van richtlijn 2005/29/EG ⁽³⁾ geschonden aangezien zij heeft verzuimd de online master van het Jean Monnet-programma te onderzoeken en te evalueren in het licht van de doelstellingen ervan overeenkomstig artikel 15 van besluit nr. 1720/2006/EG.
- 3) Derde middel: verweerster heeft artikel 5 van richtlijn 97/7/EG en de artikelen 2, sub a en sub b, 6 en 7 van richtlijn 2005/29/EG geschonden aangezien zij heeft verzuimd een onderzoek in te stellen naar het meten met twee maten bij het systeem voor de evaluatie van studenten.
- 4) Vierde middel: verweerster heeft artikel 14 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden alsmede artikel 2 van het eerste aanvullend protocol bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden geschonden, aangezien verzoekster in het kader van de online master van het Jean Monnet-programma niet gelijk is behandeld.

-
- (¹) Besluit nr. 1720/2006/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 november 2006 tot vaststelling van een actieprogramma op het gebied van een leven lang leren (PB L 327, blz. 45)
- (²) Richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 1997 betreffende de bescherming van de consument bij op afstand gesloten overeenkomsten (PB L 144, blz. 19)
- (³) Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad („Richtlijn oneerlijke handelspraktijken”) (PB L 149, blz. 22)

Beroep ingesteld op 21 juli 2011 — Makhlouf/Raad

(Zaak T-383/11)

(2011/C 282/62)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Eyad Makhlouf (Damascus, Syrië) (vertegenwoordigers: P. Grollet en G. Karouni, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- uitvoeringsbesluit 2011/302/GBVB van de Raad van 23 mei 2011 tot uitvoering van besluit 2011/273/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië, wegens de schending van de grondrechten nietig te verklaren, voor zover het op verzoeker betrekking heeft;
- de Raad van de Europese Unie krachtens de artikelen 87 en 91 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zeven middelen aan.

- 1) Eerste middel: schending van de rechten van verdediging en van het recht op een eerlijk proces. Verzoeker voert aan dat zijn rechten van verdediging zijn geschonden, aangezien de betrokken sancties hem zijn opgelegd, zonder dat hij vooraf is gehoord, zonder dat hij zich heeft kunnen verdedigen en zonder in kennis te zijn gesteld van de elementen op grond waarvan die maatregelen zijn genomen.
- 2) Tweede middel: schending van de in artikel 296, tweede alinea, VWEU neergelegde motiveringsplicht. Verzoeker verwijt de Raad beperkende maatregelen tegen hem te hebben genomen zonder hem de redenen te hebben meegedeeld teneinde hem in staat te stellen gebruik te maken van zijn middelen van verdediging. Verzoeker verwijt verweerder zich te hebben beperkt tot een algemene en stereotiepe formulering, zonder nauwkeurige vermelding van de elementen in feite en in rechte waarvan de wettigheid van zijn besluit afhangt en van de overwegingen die hem tot het nemen daarvan hebben gebracht.
- 3) Derde middel: gegrondheid van de motivering. Verzoeker verwijt de Raad te hebben gesteund op een kennelijk onjuiste en verwarde motivering zodat deze niet kan worden geacht rechtens genoegzaam te zijn.
- 4) Vierde middel: schending van de waarborg met betrekking tot het recht op een doeltreffende rechterlijke bescherming. Verzoeker voert aan dat hij niet alleen zijn standpunt bij de Raad niet naar behoren heeft kunnen kenbaar maken, maar dat hij, bij gebreke van enige vermelding in het bestreden besluit van de specifieke en concrete redenen die het besluit rechtvaardigen, ook niet in staat is gesteld zijn recht van beroep bij het Gerecht naar behoren uit te oefenen.
- 5) Vijfde middel: schending van het algemene beginsel van evenredigheid.
- 6) Zesde middel: schending van het eigendomsrecht, aangezien de beperkende maatregelen en meer bepaald de maatregel van bevrozing van tegoeden, een onevenredige aantasting vormen van verzoekers grondrecht om vrij over zijn goederen te beschikken.

- 7) Zevende middel: schending van het recht op privacy, aangezien de maatregelen van bevrozing van tegoeden en beperking van de bewegingsvrijheid ook een onevenredige aantasting van verzoekers grondrecht vormen.

—————

Beroep ingesteld op 22 juli 2011 — Safa Nicu Sepahan/Raad

(Zaak T-384/11)

(2011/C 282/63)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Safa Nicu Sepahan (Isfahan, Iran) (vertegenwoordiger: A. Bahrami, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- punt 19 van bijlage VIII bij verordening (EU) nr. 961/2010 van de Raad van 25 oktober 2010 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran en tot intrekking van verordening (EG) nr. 423/2007 (PB L 281, blz. 1), zoals gewijzigd door uitvoeringsverordening (EU) nr. 503/2011 van de Raad van 23 mei 2011 houdende uitvoering van verordening (EU) nr. 961/2010 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran (PB 2011 L 136, blz. 26) nietig verklaren;
- verklaren dat verweerder artikel 265 VWEU heeft geschonden door te hebben verzuimd verzoeksters verzoek van 7 juni 2011 om herziening van punt 19 te behandelen;
- de schrapping gelasten van verzoeksters naam van de EU-lijst met sancties;
- verzoekster een schadevergoeding toekennen ten belope van een in de loop van de onderhavige procedure vast te stellen bedrag, maar van niet minder dan 2 000 000 EUR; en
- verweerder in verzoeksters kosten verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekster twee middelen aan.

- 1) Eerste middel: de Raad heeft een kennelijke beoordelingsfout gemaakt aangezien de opname van verzoeksters naam op de lijst van personen en entiteiten waarop beperkende maatregelen van toepassing zijn, onjuist, misleidend, niet-specifiek, onvolledig en bijgevolg zonder meer onrechtmatig is.

2) Tweede middel: de Raad heeft kennelijk verzuimd de redenen op te geven voor de opname van verzoeksters naam op de lijst van personen en entiteiten waarop beperkende maatregelen van toepassing zijn

Beroep ingesteld op 21 juli 2011 — BP Products North America/Raad

(Zaak T-385/11)

(2011/C 282/64)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: BP Products North America, Inc. (Naperville, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: H.-J. Prieß en B. Sachs, advocaten, en C. Farrar, solicitor)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- nietig verklaren artikel 2 van uitvoeringsverordening (EU) nr. 443/2011 ⁽¹⁾ van de Raad van 5 mei 2011, voor zover deze betrekking heeft op verzoekster;
- nietig verklaren artikel 2 van uitvoeringsverordening (EU) nr. 444/2011 ⁽²⁾ van de Raad van 5 mei 2011, voor zover deze betrekking heeft op verzoekster; en
- verweerder overeenkomstig artikel 87 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in verzoeksters kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vier middelen aan:

- 1) Schending van de basisverordeningen inzake antidumping en het compenserende recht, door verordeningen (EG) nr. 598/2009 en nr. 599/2009 inzake de import van biodiesel van oorsprong uit de Verenigde Staten van Amerika ⁽³⁾ uit te breiden tot biodieselproducten waar de verordeningen inzake antidumping en het compenserende recht oorspronkelijk geen betrekking op hadden, in plaats van een „de novo”-onderzoek uit te voeren, hoewel de momenteel aan uitvoeringsverordening (EU) nr. 444/2011 van de Raad onderworpen mengsels specifiek van het toepassingsgebied van verordeningen (EG) nr. 598/2009 en nr. 599/2009 waren uitgesloten.
- 2) Kennelijke beoordelingsfouten wat de beoordeling van de feiten betreft, in het bijzonder gelet op het feit dat laagwaardige mengsels van biodieselproducten (die niet aan belasting zijn onderworpen) niet kunnen worden omgevormd tot hoogwaardige mengsels (die wel aan de belasting zijn onder-

worpen), zodat ontwijking in feite onmogelijk is, en betreffende het feit dat verzoekster zich schuldig zou hebben gemaakt aan ontwijking door de economische rechtvaardigingsgronden voor haar uitvoer kennelijk onjuist weer te geven.

- 3) Schending van een essentieel procedureel vereiste doordat verweerder in uitvoeringsverordening (EU) nr. 444/2011 niet afdoende heeft gemotiveerd waarom de definitieve rechten zijn uitgebreid tot biodieselmengsels met 20 % of minder biodiesel.
- 4) Schending van de beginselen van non-discriminatie en behoorlijk bestuur, basisbeginselen van het Unierecht, door aan verzoekster niet het op „meewerkende ondernemingen” van toepassing zijnde recht toe te kennen, hoewel zij haar volledige medewerking heeft verleend.

- ⁽¹⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 443/2011 van de Raad van 5 mei 2011 tot uitbreiding van het definitieve compenserende recht dat bij verordening (EG) nr. 598/2009 is ingesteld op biodiesel van oorsprong uit de Verenigde Staten van Amerika tot uit Canada verzonden biodiesel, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Canada, en tot uitbreiding van het definitieve compenserende recht dat bij verordening (EG) nr. 598/2009 is ingesteld tot biodiesel in een mengsel bevattende 20 of minder gewichtsprocenten biodiesel van oorsprong uit de Verenigde Staten van Amerika, en tot beëindiging van het onderzoek naar de uit Singapore verzonden biodiesel (PB 2011, L 122, blz. 1).
- ⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 444/2011 van de Raad van 5 mei 2011 tot uitbreiding van het definitieve antidumpingrecht dat bij verordening (EG) nr. 599/2009 is ingesteld op biodiesel van oorsprong uit de Verenigde Staten van Amerika tot vanuit Canada verzonden biodiesel, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Canada, en tot uitbreiding van het definitieve antidumpingrecht dat bij verordening (EG) nr. 599/2009 is ingesteld tot biodiesel in mengsels bevattende 20 of minder gewichtsprocenten biodiesel van oorsprong uit de Verenigde Staten van Amerika, en tot beëindiging van het onderzoek naar de vanuit Singapore verzonden biodiesel (PB 2011, L 122, blz. 12).
- ⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 598/2009 van de Raad van 7 juli 2009 tot instelling van een definitief compenserend recht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op biodiesel van oorsprong uit de Verenigde Staten van Amerika (PB 2009, L 179, blz. 1) en verordening (EG) nr. 599/2009 van de Raad van 7 juli 2009 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op biodiesel van oorsprong uit de Verenigde Staten van Amerika (PB 2009, L 179, blz. 26).

Beroep ingesteld op 22 juli 2011 — Nitrogénművek Vegyipari/Commissie

(Zaak T-387/11)

(2011/C 282/65)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Nitrogénművek Vegyipari Zrt. (Pétfürdő, Republiek Hongarije) (vertegenwoordigers: Z. Tamás en M. Le Berre, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het bestreden besluit van de Commissie van 27 oktober 2010 betreffende steunmaatregel (C 14/09) (ex NN 17/09) door Hongarije ter beschikking gesteld aan Péti Nitrogénművek Zrt. [*kennisgeving geschied onder nummer C(2010) 7274*] nietig te verklaren, en
- de Commissie te verwijzen in haar eigen kosten en die van verzoekende partij.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zes middelen aan.

- 1) Eerste middel:
  - De Commissie heeft nagelaten het beginsel van de markttransactie toe te passen;
- 2) Tweede middel:
  - De bestreden beschikking is genomen in strijd met artikel 170, lid 1, VWEU;
- 3) Derde middel:
  - De bestreden beschikking is genomen in strijd met artikel 41, lid 2, sub c, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 296 VWEU;
- 4) Vierde middel:
  - De bestreden beschikking is genomen in strijd met artikel 41, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie;
- 5) Vijfde middel:
  - De bestreden beschikking is genomen in strijd met het beginsel van de bescherming van het gewettigd vertrouwen;
- 6) Zesde middel:
  - De bestreden beschikking is genomen in strijd met artikel 107, lid 3, sub b, VWEU.

Beroep ingesteld op 22 juli 2011 — Deutsche Post/Commissie

(Zaak T-388/11)

(2011/C 282/66)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Deutsche Post AG (Bonn, Duitsland) (vertegenwoordigers: J. Sedemund, T. Lübbig en M. Klasse, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het besluit van de Commissie van 10 mei 2011 in de procedure inzake staatssteun C 36/2007 — Duitsland, Deutsche Post AG [C(2011) 3081 def.] nietig verklaren;
- verweerster verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vordert nietigverklaring van besluit C(2011) 3081 def. van de Commissie van 10 mei 2011 in de procedure inzake staatssteun C 36/2007 — Duitsland, Deutsche Post AG, waarbij de Commissie heeft besloten de onderzoeksprocedure van artikel 108, lid 2, VWEU in voornoemde zaak uit te breiden. Deze uitbreiding betreft de overheidsfinanciering van de pensioenen van de vóór de oprichting van verzoekster door de Deutsche Bundespost aangestelde ambtenaren, waarop reeds de beslissing van de Commissie van 12 september 2007 tot inleiding van de procedure in deze zaak betrekking had.

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekster zes middelen aan.

- 1) Eerste middel: schending van artikel 107, lid 1, VWEU — kennelijk onjuiste kwalificatie als steun

De kennelijk onjuiste beoordeling van de Commissie bestaat erin dat zij de *Combust*-rechtspraak (arrest van 16 maart 2004, *Danske Busvognmænd/Commissie*, T-157/01, Jurispr. blz. II-917) niet op de onderhavige zaak heeft toegepast. Volgens deze rechtspraak vormen maatregelen die voormalige overheidsbedrijven bevrijden van pensioenlasten die de normalerwijze door particuliere bedrijven gedragen lasten te boven gaan, geen steun. Toegepast op het onderhavige geval volgt daaruit dwingend dat de overheidsfinanciering van de pensioensverplichtingen geen steun vormt.

- 2) Tweede middel: schending van artikel 1, sub b, van verordening nr. 659/1999 (¹), artikel 107 VWEU en artikel 108 VWEU — kennelijk onjuiste beoordeling bij de kwalificatie als „nieuwe” steun

De kennelijk onjuiste beoordeling van de Commissie bestaat erin dat zij eraan voorbij is gegaan het bij de overheidsaansprakelijkheid voor de pensioensverplichtingen — voor zover al is voldaan aan de voorwaarden voor het bestaan van steun — enkel om bestaande steun kan gaan. De voortgezette aansprakelijkheid van de Duitse staat voor de pensioensverplichtingen vloeit voort uit de Duitse grondwet en bestond derhalve reeds bij de inwerkingtreding van de Verdragen en heeft nadien geen wezenlijke wijziging ondergaan. Bovendien is de Commissie gebonden aan de vaststelling in de zaak *Deutsche Post/Commissie* (T-266/02), dat zij met betrekking tot de pensioenregeling reeds in haar beslissing van 19 juni 2002 had ontkend dat er sprake is van de veronderstelling van een „voordeel” in de zin van het recht inzake staatssteun, wat gelijkstaat aan een negatieve verklaring als bedoeld in het recht inzake staatssteun.

- 3) Derde middel: schending van artikel 107, lid 1, VWEU — kennelijk onjuiste methode voor de berekening van de vermeende steun

Verzoekster voert in dit verband aan dat de Commissie de naar eigen zeggen noodzakelijke salderingsberekening van de door verzoekster daadwerkelijk voor de ambtenaren gedragen sociale prestaties onder aftrek van gestelde „toeslagen” voor sociale bijdragen die in een mededingingssituatie niet normaal zijn, in de voor de gereguleerde producten goedgekeurde vergoedingen, en van de onder normale marktvoorwaarden door particuliere marktdeelnemers te dragen sociale lasten, niet heeft gemaakt. De berekeningsmethode van de Commissie laat derhalve de omvang van de door verzoekster voor ambtenaren daadwerkelijk betaalde sociale prestaties ten onrechte volledig verdwijnen, met het gevolg dat het voor de hoogte van de door de Commissie berekende gestelde steun niet ter zake doet of en in welke mate verzoekster sociale prestaties heeft uitgekeerd. Voorts voert verzoekster aan dat de gestelde „toeslagen” in de vergoedingen niet verifieerbaar zijn en in ieder geval de sociale kosten die niet normaal zijn bij mededinging, feitelijk niet door de resultaten konden worden gedekt.

- 4) Vierde middel: schending van artikel 107, lid 1, VWEU — kennelijk onjuiste beoordeling van de vermeende „kruissubsidiëring” van het niet-gereguleerde gebied door het gereguleerde gebied, als element voor het bestaan van steun

Verzoekster voert in dit opzicht met name aan dat de Commissie de vereiste overcompensatieberekening niet heeft gemaakt en niet heeft onderzocht of de compensatiebetalingen van de overheid de kosten die wel voor compensatie in aanmerking komen, op zich hebben overschreden.

- 5) Vijfde middel: schending van artikel 107, lid 1, VWEU — kennelijke onjuistheid bij de bepaling van de „benchmark” van de sociale lasten die normaal zijn bij mededinging.

Verzoekster voert in dit opzicht in het bijzonder aan dat de Commissie bij de berekening van de bij mededinging normale sociale bijdragen van particuliere werkgevers de werknemersbijdragen heeft meegeteld hoewel deze moeten worden toegerekend aan het vermogen van de werknemers en niet aan de door de werkgever te dragen sociale bijdragen, alsmede dat de Commissie voor de „benchmark” uitgaat van het (bovenmatige) niveau van de salarissen van ambtenaren en niet van het niveau van de bij mededinging normale salarissen in particuliere ondernemingen. Na de noodzakelijke correctie van beide fouten is er in het geheel geen sprake meer van de vermeende steun.

- 6) Zesde middel: schending van artikel 296, lid 2, VWEU — gebrekkige motivering

Ten slotte is het bestreden besluit ontoereikend gemotiveerd.

Beroep ingesteld op 18 juli 2011 — Guccio Gucci/BHIM — Chang Qing Qing (GUDDY)

(Zaak T-389/11)

(2011/C 282/67)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Guccio Gucci SpA (Florence, Italië) (vertegenwoordiger: F. Jacobacci, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Chang Qing Qing (Florence, Italië)

Conclusies

— de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 14 april 2011 in zaak R 143/2010-1 vernietigen voor zover de oppositie werd afgewezen voor de overige waren van de klassen 9 en 14; en

— verweerder verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „GUDDY” voor verschillende waren van de klassen 9, 14, 18 en 25 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 6799531

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: gemeenschapswoordmerk (nr. 121988) „GUCCI” voor waren van de klassen 9, 14, 18 en 25

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: gedeeltelijke vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling en gedeeltelijke verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 van de Raad, daar de kamer van beroep heeft nagelaten (i) de overgelegde documenten nauwkeurig te onderzoeken om tot de passende conclusie te komen wat het groter onderscheidend vermogen van het merk „GUCCI” en de fonetische vergelijking van de merken betreft, en bijgevolg blijkt heeft gegeven van een onjuiste opvatting bij (ii) de uitlegging en de toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, van de gemeenschapsmerkverordening.

(¹) Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Beroep ingesteld op 26 juli 2011 — Masottina/BHIM — Bodegas Cooperativas de Alicante (CA' MARINA)

(Zaak T-393/11)

(2011/C 282/68)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Masottina SpA [Conegliano (TV), Italië] (vertegenwoordiger: N. Schaeffer, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Bodegas Cooperativas de Alicante, trading as Coop. V. BOCOPA (Alicante, Spanje)

Conclusies

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 4 mei 2011 in zaak R 518/2010-1 alsmede de beslissing van de oppositieafdeling van 2 februari 2010 vernietigen;
- de door Bodegas Cooperativas de Alicante, Coop. V. BOCOPA ingestelde vordering waarbij oppositie is ingesteld tegen de inschrijving van het merk „CA' MARINA” afwijzen en de aanvraag tot inschrijving van gemeenschapsmerk nr. 6375216 waarop Masottina SpA aanspraak kan maken, toewijzen; en
- Bodegas Cooperativas de Alicante, Coop. V. BOCOPA verwijzen in alle procedurekosten en desbetreffende kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „CA' MARINA” voor waren van klasse 33 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 6375216

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Oppositiemerk of -teken: gemeenschapswoordmerk (nr. 1796374) „MARINA ALTA” voor waren van klasse 33

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de gemeenschapsmerkaanvraag voor alle waren

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 van de Raad, daar de kamer van beroep bovengenoemd artikel onjuist heeft toegepast: (i) doordat geen of minstens een onvoldoende vaststelling en onderscheiding van het merk „MARINA ALTA” heeft plaatsgevonden; (ii) daar geen gevaar voor verwarring van de betrokken tekens bestaat; en (iii) daar niet in aanmerking is genomen dat de waren, de respectieve distributiekanaalen en het betrokken publiek niet dezelfde zijn.

Beroep ingesteld op 26 juli 2011 — Elti/Delegatie van de Europese Unie voor Montenegro

(Zaak T-395/11)

(2011/C 282/69)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Elti d.o.o. (Gornja Radgona, Republiek Slovenië) (vertegenwoordiger: N. Zidar Klemenčič, advocaat)

Verwerende partij: Europese Unie, vertegenwoordigd door de Delegatie van de Europese Unie voor Montenegro

Conclusies

- vaststellen dat verweerster de artikelen 2 en 30, sub 3, van richtlijn 2004/18/EG (!) heeft geschonden;
- de onderhandelingsprocedure in het kader van de aanbestedingsprocedure „Steun voor de digitalisering van de Montenegrijse openbare omroep –levering van uitrusting, Montenegro” (referentie EuropaAid/129435/C/SUP/ME-NP) (PB 2010/S 178-270613) nietig verklaren, aangezien verzoekster niet gelijk is behandeld en bijgevolg haar offerte niet kon corrigeren/uitleggen;
- de gunning in voormelde aanbestedingsprocedure nietig verklaren;
- ingeval de overeenkomst reeds is gesloten, deze overeenkomst nietig verklaren;
- subsidiair, indien de overeenkomst reeds is uitgevoerd als het Hof zijn arrest wijst, of het besluit niet langer nietig kan worden verklaard, vaststellen dat verweerster de artikelen 2 en 30, sub 3, van richtlijn 2004/18/EG heeft geschonden en verweerster gelasten verzoekster schadevergoeding ten belope van 172 541,56 EUR te betalen tot herstel van het door verzoekster in deze procedure geleden verlies; en
- verweerster verwijzen in verzoeksters kosten en in de kosten van elke andere partij in de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster baseert haar verzoek op een middel.

1) Eerste middel, inzake schending door verweerster van de artikelen 2 en 30, sub 3, van richtlijn 2004/18/EG, doordat:

- niet alle deelnemers aan de aanbestedingsprocedure relevante informatie voor de indiening van de offerte op dezelfde wijze en met dezelfde kwaliteit is verstrekt;
- de gekozen inschrijver informatie is verstrekt op een discriminerende wijze, waardoor hij is bevoordeeld en hij zijn offerte kon verbeteren;
- de onderhandelingsprocedure aldus is gevoerd dat verweerster de uitkomst van de procedure beïnvloedde door bepaalde deelnemers extra informatie of verduidelijking te vragen waarbij het non-discriminatie- en transparantiebeginsel is geschonden.

(¹) Richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten (PB L 134, blz. 114).

Beroep ingesteld op 26 juli 2011 — Symfiliosi/FRA

(Zaak T-397/11)

(2011/C 282/70)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Symfiliosi (Nicosia, Republiek Cyprus) (vertegenwoordiger: L. Christodoulou, advocaat)

Verwerende partij: Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (FRA)

Conclusies

- de beslissing van het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten van 23 mei 2011 om de eerste raamovereenkomst in het kader van aanbestedingsprocedure F/SE/10/03 — Perceel 12 Cyprus aan First Elements en de tweede raamovereenkomst aan Symfiliosi toe te wijzen, vernietigen.
- het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster één hoofdmiddel aan, waarbij zij betoogt dat het Bureau zijn beslissing niet heeft gemotiveerd. Voorts betwist zij de beoordeling ten gronde van de offertes en betoogt daarbij dat deze beoordeling willekeurig, onredelijk en onwettig was.

Beroep ingesteld op 29 juli 2011 — Banco Santander en Santusa/Commissie

(Zaak T-399/11)

(2011/C 282/71)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partijen: Banco Santander, SA (Santander, Spanje), Santusa Holding, SL (Boadilla del Monte, Spanje) (vertegenwoordigers: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero en M. Muñoz de Juan, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de in het verzoekschrift aangevoerde middelen tot nietigverklaring ontvankelijk en gegrond te verklaren, en bijgevolg artikel 1, lid 1, van het besluit waarbij artikel 12, lid 5, van de Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (hierna: „TRLIS”) als staatssteun wordt gekwalificeerd, nietig te verklaren;
- subsidiair, artikel 1, lid 1, van dat besluit nietig te verklaren voor zover daarin wordt vastgesteld dat artikel 12, lid 5, TRLIS elementen van staatssteun bevat, wanneer het van toepassing is op de verwerving van meerderheidsdeelnemingen;
- meer subsidiair, artikel 4 van dat besluit nietig te verklaren voor zover het daarin heet dat het bevel tot terugvordering ook geldt voor verrichtingen die hebben plaatsgevonden vóór de bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Unie van het eindbesluit waartegen thans beroep wordt ingesteld (PB van 21 mei 2011);
- meer subsidiair, artikel 1, lid 1, en uiterst subsidiair, artikel 4 van dat besluit nietig te verklaren voor zover deze betrekking hebben op verrichtingen in Mexico, de Verenigde Staten en Brazilië, en
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen besluit C(2010) 9566 van de Commissie van 12 januari 2011 betreffende de afschrijving van de uit de verwerving van deelnemingen in buitenlandse ondernemingen resulterende financiële goodwill.

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen drie middelen aan.

- 1) Eerste middel, ontleend aan kennelijk onjuiste toepassing van het recht bij het onderzoek van het begrip „selectiviteit” en bij de kwalificatie van de betrokken maatregel als staatssteun
- De Commissie heeft niet aangetoond dat de onderzochte fiscale maatregel „bepaalde ondernemingen of bepaalde producties” bevoordeelt, zoals artikel 107, lid 1, VWEU verlangt. Zij veronderstelt gewoon dat deze maatregel selectief is omdat hij uitsluitend geldt voor de verwerving van deelnemingen in buitenlandse vennootschappen (in dit concrete geval in derde landen, die niet tot de EU behoren) en niet in nationale vennootschappen. Het betreft hier een onjuiste cirkelredenering: dat voor de toepassing van de onderzochte maatregel — net als voor die van iedere fiscale bepaling — aan een aantal objectieve voorwaarden moet zijn voldaan, betekent niet dat het daarbij rechte of feitelijk om een selectieve maatregel gaat. Spanje heeft gegevens verstrekt waaruit blijkt dat het een algemene maatregel, rechtens en feitelijk, betreft waarvoor alle aan de Spaanse vennootschapsbelasting onderworpen ondernemingen in aanmerking kunnen komen, ongeacht hun grootte, aard, herkomst of de sector waarin zij actief zijn.
  - Verder vormt de op het eerste gezicht ongelijke behandeling waarin artikel 12, lid 5, TRLIS voorziet, geen selectief voordeel, maar strekt deze ertoe, alle verwervingen van aandelen — ongeacht of het om nationale dan wel om buitenlandse aandelen gaat — fiscaal gelijk te behandelen. In derde landen bestaan er ernstige belemmeringen op het vlak van het uitvoeren van fusies, waardoor deze in de praktijk onmogelijk zijn. Op nationaal niveau zijn fusies daarentegen wél mogelijk en in dat kader is de afschrijving van de financiële goodwill erkend. Bijgevolg doet artikel 12, lid 5, TRLIS niet meer dan die afschrijving uitbreiden tot de aankoop van deelnemingen in vennootschappen uit derde landen, dat wil zeggen tot een verrichting die het beste — en meest haalbare — functionele equivalent voor de nationale fusies vormt en dus tot de structuur en de logica van het Spaanse stelsel behoort.
  - De Commissie meent ten onrechte dat er geen hinderpalen bestaan voor het uitvoeren van fusies met ondernemingen uit derde landen. Bijgevolg vergist zij zich bij de bepaling van het referentiekader dat nodig is om vast te stellen of een maatregel selectief is en wijst zij ten onrechte de argumenten inzake fiscale neutraliteit af. In het bijzonder maakt zij een onjuiste analyse van de verrichtingen die in de Verenigde Staten, Brazilië en Mexico hebben plaatsgevonden.
  - Subsidiar moet het besluit ten minste nietig worden verklaard voor gevallen waarin meerderheidszeggenschap in ondernemingen uit derde landen wordt verkregen, die op één lijn moeten worden gesteld met situaties van nationale fusies en dus door de structuur en de logica van het Spaanse stelsel worden gerechtvaardigd.
- 2) Tweede middel, ontleend aan onjuiste toepassing van het recht bij de bepaling van de begunstigde van de maatregel
- Subsidiar had de Commissie, ook al zou ervan worden uitgegaan dat artikel 12, lid 5, TRLIS elementen van staatssteun bevat, *quod non*, een grondige economische analyse moeten verrichten om uit te maken wie de begunstigten van de mogelijke steun waren. Volgens de verzoekende partijen zijn de begunstigten van de steun (in de vorm van een te hoge prijs voor de aankoop van de deelnemingen) de verkopers van de deelnemingen en niet, zoals de Commissie stelt, de Spaanse ondernemingen die de betrokken maatregel hebben toegepast.
- 3) Derde middel, ontleend aan schending van het algemene rechtsbeginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen wat de vaststelling van de werking in de tijd van het bevel tot terugvordering betreft
- Subsidiar, voor het geval dat artikel 12, lid 5, TRLIS als steun wordt beschouwd, schendt de Commissie de rechtspraak van de rechterlijke instanties van de Unie door de werking in de tijd van het vertrouwensbeginsel te beperken tot de datum waarop het besluit tot inleiding van de onderzoeksprocedure (21 december 2007) is bekendgemaakt, en bijgevolg door de steun voor na deze datum uitgevoerde verrichtingen terug te vorderen (tenzij voor meerderheidsverwervingen in India en China, waarvoor het gewettigd vertrouwen gold tot de bekendmaking van het eindbesluit op 21 mei 2011, omdat zij van mening was dat er in deze gevallen wél sprake was van duidelijke juridische hinderpalen voor internationale fusies).
  - Volgens de praktijk van de Commissie en de rechtspraak doet de inleiding van de onderzoeksprocedure niet af aan de aard van de maatregel, zodat de *dies ad quem* niet de datum van inleiding kan zijn, maar in elk geval moet overeenkomen met de datum waarop het eindbesluit in het Publicatieblad van de Europese Unie wordt bekendgemaakt.
  - Verder zijn de materiële grenzen die in het besluit worden gesteld aan het erkende gewettigd vertrouwen in de periode tussen de toepassing van het inleidend besluit en die van het eindbesluit, doordat dit vertrouwen tot meerderheidsdeelnemingen in China en India wordt beperkt, niet gerechtvaardigd. Volgens de rechtspraak moet dit gewettigd vertrouwen gelden voor alle verrichtingen in ongeacht welk derde land.

Beroep ingesteld op 29 juli 2011 — Altadis/Commissie

(Zaak T-400/11)

(2011/C 282/72)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Altadis, SA (Madrid, Spanje) (vertegenwoordigers: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero en M. Muñoz de Juan, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het bewijsverzoek ontvankelijk te verklaren en toe te zeggen;
- de in het verzoekschrift aangevoerde middelen tot nietigverklaring ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- artikel 1, lid 1, van het besluit nietig te verklaren voor zover daarin wordt vastgesteld dat artikel 12, lid 5, van de *Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (TRLIS)* elementen van staatssteun bevat, wanneer het van toepassing is op de verwerving van deelnemingen waarbij zeggenschap wordt verkregen;
- subsidiair, artikel 4 van het besluit nietig te verklaren voor zover het daarin heet dat het bevel tot terugvordering ook geldt voor verrichtingen die hebben plaatsgevonden vóór de bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Unie van het eindbesluit waartegen thans beroep wordt ingesteld;
- meer subsidiair, artikel 1, lid 1, en uiterst subsidiair, artikel 4 van het besluit nietig te verklaren voor zover deze betrekking hebben op verrichtingen in Marokko, en
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen besluit C(2010) 9566 van de Commissie van 12 januari 2011 betreffende de afschrijving van de uit de verwerving van deelnemingen in buitenlandse ondernemingen resulterende financiële goodwill.

De middelen en voornaamste argumenten zijn dezelfde als die in zaak T-399/11, *Banco de Santander en Santusa Holding/Commissie*.

Hogere voorziening ingesteld op 27 juli 2011 door Livio Missir Mamachi di Lusignano tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 12 mei 2011 in zaak F-50/09, Livio Missir Mamachi di Lusignano/Commissie

(Zaak T-401/11 P)

(2011/C 282/73)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirerende partij: Livio Missir Mamachi di Lusignano (Kerkhove-Avelgem, België) (vertegenwoordigers: F. Di Gianni, R. Antonini, G. Coppo en A. Scalini, advocaten)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

De rekwirerende partij verzoekt het Gerecht:

- te vernietigen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 12 mei 2011 in zaak F-50/09, *Livio Missir Mamachi di Lusignano/Europese Commissie*, houdende verwerping van het door Livio Missir Mamachi di Lusignano krachtens artikel 236 EG en artikel 90, lid 2, Ambtenarenstatuut ingestelde beroep tot nietigverklaring van het besluit van het TABG van 3 februari 2009 en veroordeling van de Commissie tot betaling van een vergoeding voor de immateriële en materiële schade die uit de moord op Alessandro Livio Missir Mamachi di Lusignano en diens echtgenote zijn voortgevloeid;
- de Commissie te veroordelen tot betaling aan verzoeker en de door deze vertegenwoordigde rechthebbenden van Alessandro Livio Missir Mamachi di Lusignano van een geldbedrag ter vergoeding van de immateriële en materiële schade die dezen hebben geleden, alsmede ter vergoeding van de immateriële schade die het slachtoffer vóór zijn dood heeft geleden;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert de rekwirerende partij drie middelen aan.

- 1) Eerste middel: het Gerecht voor ambtenarenzaken heeft de vordering tot vergoeding van de immateriële schade die verzoeker, Alessandro Missir en diens erfgenamen hebben geleden, ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard.

Ter ondersteuning van dit middel betoogt verzoeker in de eerste plaats dat het Gerecht voor ambtenarenzaken een onlogische, onjuiste en discriminerende toepassing heeft gemaakt van de zogenoemde regel van overeenstemming, die eist dat alleen de klacht in de zin van artikel 90, lid 2, Ambtenarenstatuut en het beroep in de zin van artikel 91 Ambtenarenstatuut dezelfde rechtsgrond en hetzelfde voorwerp hebben, en niet ook het verzoek in de zin van artikel 90, lid 1, Ambtenarenstatuut en de klacht in de zin van artikel 90, lid 2, Ambtenarenstatuut. In de tweede plaats betoogt hij dat de uitlegging die het Gerecht voor ambtenarenzaken van de regel van overeenstemming heeft gegeven, een beperking inhoudt van de uitoefening van het fundamentele recht op een doeltreffende voorziening in rechte, dat onder meer is geformuleerd in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

- 2) Tweede middel: het Gerecht voor ambtenarenzaken heeft ten onrechte geoordeeld dat de Commissie slechts voor 40 % aansprakelijk is voor de opgekomen schade.

Ter ondersteuning van dit middel betoogt verzoeker dat het Gerecht voor ambtenarenzaken het verband tussen het onrechtmatige gedrag van de Commissie en de mogelijke gevolgen van die nalatigheid onjuist heeft beoordeeld omdat de aan de ambtenaar berokkende schade een rechtstreeks en voorzienbaar gevolg was van de nalatigheid van de instelling. Verder betoogt verzoeker dat, ook al heeft de schade verschillende, samenlopende oorzaken, de Commissie hoofdelijk met de moordenaar aansprakelijk dient te worden gehouden tot vergoeding van de schade. Bijgevolg had de door verzoeker jegens de Commissie geformuleerde vordering tot schadevergoeding voor 100 % moeten worden toegewezen.

- 3) Derde middel: het Gerecht voor ambtenarenzaken heeft ten onrechte geoordeeld dat de Commissie, door betaling van de in het Statuut bepaalde uitkeringen aan de erfgenamen van Alessandro Missir, de voor haar rekening komende schade al volledig heeft vergoed.

Ter ondersteuning van dit middel betoogt verzoeker dat uit de beginselen die uit de vaste communautaire rechtspraak kunnen worden gedistilleerd, blijkt dat de andere in het Ambtenarenstatuut bepaalde uitkeringen dan die bedoeld in artikel 73 niet samenlopen met de gemeenrechtelijke vergoeding van de schade, aangezien zij een andere rechtsgrond, andere verkrijgingsvoorwaarden en andere doelstellingen hebben. Aangezien de Commissie de voor haar rekening komende schade dus niet volledig heeft vergoed, moet zij worden veroordeeld tot betaling aan verzoeker van bedragen die groot genoeg zijn om de schade die de vermoorde ambtenaar en zijn rechthebbenden is opgekomen, volledig te vergoeden.

Beroep ingesteld op 29 juli 2011 — Preparados Alimenticios del Sur/Commissie

(Zaak T-402/11)

(2011/C 282/74)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Preparados Alimenticios del Sur, SL (Murcia, Spanje) (vertegenwoordiger: I. Acero Campos, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het besluit om het kwijtscheldingsdossier aan de Spaanse douane te doen toekomen nietig verklaren;
- de Commissie gelasten om te beslissen op het verzoek om kwijtschelding van Prealisur S.L., dat een rechtstreekse invloed heeft op het verzoek van Zukan S.L.;
- opdat de Commissie op dit verzoek beslist, haar gelasten om de nodige maatregelen te nemen en de nodige stappen te ondernemen, met inbegrip van het nemen van maatregelen tegen de douaneadministratie van Spanje, om alle gegevens te verkrijgen die zij nodig heeft om een beslissing te nemen over het dossier, waaronder de documenten die zij verklaart te hebben gevraagd aan de Spaanse douane en die deze niet heeft verstrekt, en
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen het besluit van de Commissie van 29 juni 2011 waarbij het kwijtscheldingsdossier

wordt teruggestuurd naar de Spaanse administratie om te beslissen op verzoeksters verzoek om kwijtschelding (dossier nr. 003-004-005-006-2009 RRPP-J Y REC 04/10), omdat zij over onvoldoende informatie beschikt om er zelf op te beslissen. De Spaanse douaneadministratie had dit dossier tevoren aan de Commissie doen toekomen op grond van artikel 220, lid 2, sub b, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1).

Tot staving van haar beroep voert verzoekster vier middelen aan.

- 1) Eerste middel: schending van bepaalde artikelen van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 253, blz. 1).

— Concreet wordt schending van de artikelen 872 en 873 gesteld, omdat verzoekster niet in kennis is gesteld van het voornemen om een afwijzend besluit te nemen, ten einde haar in de gelegenheid te stellen dienaangaande opmerkingen in te dienen, noch van het verzoek om inlichtingen van de Europese Commissie aan de Spaanse administratie en de hieruit voortvloeiende verlenging van de termijn om te beslissen op het verzoek om kwijtschelding.

- 2) Tweede middel: schending van artikel 220, lid 2, sub b, van het douanewetboek, voor zover deze bepaling niet vereist dat de vergissing van de douane actief is, zoals de Commissie meent, doordat het dossier is teruggestuurd bij gebrek aan informatie van degene die de vergissing heeft begaan, met name de Spaanse douane.

- 3) Derde middel: schending van het reglement van orde van de Commissie, met name van de bijlage met de bestuurlijke gedragscode voor het personeel van de Europese Commissie bij de contacten met het publiek.

— Verzoekster stelt op dit punt dat het bestreden besluit in strijd was met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, de bestuurlijke richtsnoeren en het recht op informatie over de rechten van belanghebbenden. Voorts heeft de Commissie volgens verzoekster geen van de gevraagde documenten verstrekt, noch in het bestreden besluit dienaangaande iets verklaard.

- 4) Vierde middel: schending van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

— Concreet stelt verzoekster schending van de artikelen 41, 42, 47, 48 en 51 van dit Handvest.

Beroep ingesteld op 29 juli 2011 — Axa Mediterranean/Commissie

(Zaak T-405/11)

(2011/C 282/75)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Axa Mediterranean Holding, SA (Palma de Mallorca, Spanje) (vertegenwoordigers: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero en M. Muñoz de Juan, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het bewijsaanbod te aanvaarden;
- de aangevoerde gronden voor nietigverklaring te aanvaarden;
- artikel 1, lid 1, van het besluit nietig te verklaren voor zover daarin wordt verklaard dat artikel 12, lid 5, van de TRLIS elementen van staatssteun bevat;
- subsidiair, artikel 1, lid 1, van het bestreden besluit nietig te verklaren voor zover daarin wordt verklaard dat artikel 12, lid 5, van de TRLIS elementen van staatssteun bevat wanneer het wordt toegepast op verwervingen van deelnemingen die verwerving van zeggenschap veronderstellen;
- subsidiair, artikel 4 van het besluit nietig te verklaren voor zover daarin terugvordering wordt gelast met betrekking tot verrichtingen van voor de bekendmaking in het Publicatieblad van het definitieve besluit;
- subsidiair, artikel 1, lid 1 en subsidiair artikel 4 van het besluit nietig te verklaren voor zover het verrichtingen in Mexico en Turkije betreft;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen besluit C(2010) 9566 van de Commissie van 12 januari 2011 inzake de fiscale afschrijving van financiële goodwill voor de verwerving van deelnemingen in buitenlandse ondernemingen.

De middelen en voornaamste argumenten zijn gelijk aan die in zaak T-399/11, Banco de Santander en Santusa Holding/Commissie.

Beroep ingesteld op 29 juli 2011 — Prosegur Compañía de Seguridad/Commissie

(Zaak T-406/11)

(2011/C 282/76)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Prosegur Compañía de Seguridad, S.A. (Madrid, Spanje) (vertegenwoordigers: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero en M. Muñoz de Juan, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het bewijsaanbod te aanvaarden;
- de aangevoerde gronden voor nietigverklaring te aanvaarden;
- artikel 1, lid 1, van het besluit nietig te verklaren voor zover daarin wordt verklaard dat artikel 12, lid 5, van de TRLIS elementen van staatssteun bevat;
- subsidiair, artikel 1, lid 1, van het bestreden besluit nietig te verklaren voor zover daarin wordt verklaard dat artikel 12, lid 5, van de TRLIS elementen van staatssteun bevat wanneer het wordt toegepast op verwervingen van deelnemingen die verwerving van zeggenschap veronderstellen;
- subsidiair, artikel 4 van het besluit nietig te verklaren voor zover daarin terugvordering wordt gelast met betrekking tot verrichtingen van voor de bekendmaking in het Publicatieblad van het definitieve besluit;
- subsidiair, artikel 1, lid 1 en subsidiair artikel 4 van het besluit nietig te verklaren voor zover het verrichtingen in Argentinië, Peru en Colombia betreft;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen besluit C(2010) 9566 van de Commissie van 12 januari 2011 inzake de fiscale afschrijving van financiële goodwill voor de verwerving van deelnemingen in buitenlandse ondernemingen.

De middelen en voornaamste argumenten zijn gelijk aan die in zaak T-399/11, Banco de Santander en Santusa Holding/Commissie.

Beroep ingesteld op 26 juli 2011 — SRF/Raad

(Zaak T-407/11)

(2011/C 282/77)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: SRF Ltd (New Delhi, India) (vertegenwoordigers: F. Graafsma en J. Cornelis, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- nietig verklaren uitvoeringsverordening (EU) nr. 469/2011 van de Raad van 13 mei 2011 tot wijziging van verordening (EG) nr. 1292/2007 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op polyethyleentereftalaatfolie (petfolie) van oorsprong uit India (PB 2011, L 129, blz. 1; hierna: „bestreden verordening”), en
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster aan dat de bestreden verordening een schending inhoudt van artikel 9, lid 6, van verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad van 30 november 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾, aangezien:

- 1) het voornoemde artikel bepaalt dat het antidumpingrecht voor exporteurs en producenten die zich kenbaar hebben gemaakt maar niet in de steekproef waren opgenomen, niet hoger mag zijn dan de gewogen gemiddelde dumpingmarge die voor de in de steekproef opgenomen partijen is vastgesteld, waarbij geen rekening wordt gehouden met nihil marges en minimale marges. Door aan SRF een antidumpingrecht van 15,5 % op te leggen, schendt de bestreden verordening deze regel, aangezien de gewogen gemiddelde dumpingmarge voor de in de steekproef opgenomen partijen, waarvan de dumpingmarge niet nihil of minimaal is, lager ligt dan 15,5 %; en
- 2) de bestreden verordening, door te vereisen dat een exporteerende producent overeenkomstig artikel 11, lid 3, van verordening (EG) nr. 1225/2009 een tussentijds nieuw onderzoek aanvraagt voor de toepassing van artikel 9, lid 6, in een situatie waarin bestaande antidumpingrechten worden aangepast naar aanleiding van het vervallen van overeenstemmende compenserende maatregelen, aan artikel 9, lid 6, een voorwaarde toevoegt die in de tekst van deze bepaling niet voorkomt, hetgeen betekent dat de Raad deze bepaling op ontoelaatbare wijze heeft uitgelegd.

⁽¹⁾ PB L 343, blz. 51 (gecodeerde versie).

Beroep ingesteld op 28 juli 2011 — Maharishi Foundation/BHIM (TRANSCENDENTAL MEDITATION)

(Zaak T-412/11)

(2011/C 282/78)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Maharishi Foundation Ltd (St. Helier, Jersey) (vertegenwoordiger: A. Meijboom, lawyer)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 24 maart 2011 in zaak R 1293/2010-2 te vernietigen;
- verweerder in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: het woordmerk „TRANSCENDANTAL MEDITATION” voor goederen en diensten van de klassen 16, 41, 44 en 45 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 8246647

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de gemeenschapsmerkaanvraag voor een deel van de goederen en diensten

Beslissing van de kamer van beroep: toewijzing van het beroep en verwijzing van de zaak naar de onderzoeksafdeling voor nader onderzoek

Aangevoerde middelen: Verzoekster voert vier middelen aan: (i) schending van de artikelen 75 en 7, lid 1, sub a, van verordening nr. 207/2009 van de Raad, daar de kamer van beroep niet uitdrukkelijk heeft beslist op basis van artikel 7, lid 1, sub a, van voormelde verordening, maar niettemin heeft overwogen dat het merk „TRANSCENDANTAL MEDITATION” generiek is; (ii) schending van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009, daar de kamer van beroep ten onrechte heeft beslist dat het merk ieder onderscheidend vermogen mist; (iii) schending van artikel 7, lid 1, sub c, van verordening nr. 207/2009, daar de kamer van beroep ten onrechte heeft geconcludeerd dat het merk uitsluitend bestaat uit aanduidingen die in de handel kunnen dienen tot aanduiding van kenmerken van de goederen of diensten waarvoor verzoekster het merk heeft aangevraagd;

(iv) schending van artikel 7, lid 3, van verordening nr. 207/2009, daar de kamer van beroep ten onrechte heeft geoordeeld dat het merk niet als gevolg van het gebruik dat ervan is gemaakt, onderscheidend vermogen heeft verkregen voor de waren of diensten waarvoor inschrijving is aangevraagd.

Hogere voorziening ingesteld op 3 augustus 2011 door Carlo De Nicola tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 28 juni 2011 in zaak F-49/10, De Nicola/EIB

(Zaak T-418/11 P)

(2011/C 282/79)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (vertegenwoordiger: L. Isola, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Investeringsbank

Conclusies

Rekwirant verzoekt het Gerecht:

- het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 28 juni 2011 in zaak F-49/10 op de volgende wijze te herzien:
- nietigverklaring van het bij e-mail meegedeelde besluit van 11 mei 2010, voor zover de EIB daarbij heeft geweigerd om de administratieve procedure af te ronden en door de stilzwijgende weigering om 3 000 EUR aan ziektekosten te vergoeden de poging om het geschil te beëindigen heeft doen mislukken;
- veroordeling van de EIB tot betaling van het bedrag van 3 000 EUR dat verzoeker heeft uitgegeven voor een in Italië voorgeschreven en uitgevoerde laserbehandeling, vermeerderd met betaling van rente, een inflatievergoeding en een vergoeding voor de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert rekwirant de volgende middelen aan.

A) Betreffende de feiten

- 1) Volgens rekwirant is één van zijn vorderingen verkeerd opgevat en heeft het Gerecht voor ambtenarenzaken zich niet uitgesproken over één van zijn andere vorderingen.
- 2) Hij beklaagt zich eveneens over de geprivilegieerde positie van de instelling die slechts bepaalde feiten heeft aangevoerd, die het Gerecht voor ambtenarenzaken vervolgens bewezen heeft geacht.

B) Betreffende de vordering tot nietigverklaring

- 3) Rekwirant had geconcludeerd tot nietigverklaring van het bij e-mail meegedeelde besluit van 11 mei 2010, voor zover de EIB daarbij heeft geweigerd om een derde arts aan te wijzen, de in artikel 41 van het personeelsreglement voorziene bemiddelingsprocedure in te leiden en hem het bedrag van 3 000 EUR te vergoeden dat hij had uitgegeven voor een in Italië voorgeschreven en uitgevoerde laserbehandeling.
- 4) Het Gerecht voor ambtenarenzaken heeft het gedeelte van het beroep betreffende de weigering om een derde arts aan te wijzen niet-ontvankelijk geacht, op grond dat rekwirant had moeten opkomen tegen een niet-bestaand besluit van 24 maart 2008, zonder aan te geven welk verband er bestaat tussen het bestreden besluit en het besluit dat zijns inziens in strijd is met het recht en zonder te preciseren op grond van welke regels het aan de vertrouwensman van de EIB toegeschreven advies een afwijzend besluit van de EIB is geworden.
- 5) Rekwirant stelt dat het betrokken advies slechts een interne proceshandeling was, die niet in strijd is met het recht en dus niet autonoom kan worden betwist.

Het Gerecht voor ambtenarenzaken heeft echter de volledige vroegere rechtspraak op zijn kop gezet en gemeend een termijn van drie maanden voor de instelling van beroep tegen een interne proceshandeling te moeten invoeren, door te oordelen dat de termijn waarbinnen beroep bij de rechter kan worden ingesteld begint te lopen op de dag waarop het personeelslid een verzoek indient, ongeacht de vaststelling van een besluit en zelfs zonder op de hoogte te zijn van de motivering daarvan.

- 6) Rekwirant betwist alle voor de openbare instellingen gegeven regels die het Gerecht wil toepassen op de EIB, die als een particuliere bank is georganiseerd en waarvan het personeel privaatrechtelijke arbeidsovereenkomsten heeft. Dit betekent dat de handelingen betreffende de personeelsleden geen administratieve handelingen zijn, niet de uitoefening van openbaar gezag inhouden, geen handelingen van openbaar gezag zijn en niet het vermoeden van wettigheid genieten. Er bestaat dus geen enkele overeenkomst met de ambtenaren en het is niet nodig om directe bestendigheid toe te kennen aan organisatorische handelingen, die worden getroffen zoals zij in het kader van elke particuliere bank kunnen worden getroffen.
- 7) Rekwirant wijst voorts op het onlogische karakter van de motivering van het bestreden arrest, namelijk in het gedeelte waarin werd uitgesloten dat er wat hem betrof sprake was van een verschoonbare dwaling daar hij op de hoogte was van een besluit dat alleen aan zijn advocaat was betekend.
- 8) Ten slotte stelt hij dat in elke rechtsorde een nietige handeling op elk moment kan worden betwist en niet alleen binnen de korte termijn die op straffe van verval van recht is voorzien voor handelingen waartegen beroep kan worden ingesteld.

9) Met betrekking tot de in artikel 41 van het personeelsreglement voorziene bemiddelingsprocedure stelt rekwirant dat het hier geen procedurele voorwaarde betreft en dat het Gerecht voor ambtenarenzaken deze dus ten onrechte gelijkstelt met de administratieve klacht die de ambtenaren van de Europese Unie moeten indienen, welke klacht verplicht is en de omvang van het latere beroep bij de rechter beperkt.

10) Met betrekking tot de vordering gericht tegen de weigering om de bemiddelingsprocedure in te leiden stelt rekwirant dat het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken onwettig is, aangezien de bank die procedure nooit kan weigeren.

Dit betekent dat geen enkele motivering een wettelijke grondslag voor die weigering kan opleveren en dat, indien het beroep van het personeelslid wordt toegewezen, de aansprakelijkheid van de bank zwaarder is en deze zonder enige twijfel in de kosten moet worden verwezen.

11) Met betrekking tot de stilzwijgende weigering om de kosten van een laserbehandeling te vergoeden betoogt rekwirant dat het ontbreken van motivering zeer zeker een symptoom voor een overschrijding van bevoegdheid is, aangezien de vergoeding slechts in drie gevallen kan worden geweigerd, terwijl de non-existentie van een formele handeling een absolute nietigheid is die als zodanig op elk moment kan worden betwist.

12) Ten slotte moet ook het gedeelte van het arrest waarin het Gerecht voor ambtenarenzaken geen beslissing heeft gegeven omdat het van oordeel was niet over de noodzakelijke elementen te beschikken, als onwettig worden beschouwd.

C) Vordering tot veroordeling

13) Het Gerecht voor ambtenarenzaken heeft deze vordering wegens de aanhangigheid van een ander beroep niet-ontvankelijk verklaard, terwijl deze exceptie niet is opgenomen in het Reglement voor de procesvoering. Bovendien heeft het niet uiteengezet hoe er sprake kan zijn van een identiteit van vorderingen tussen een in eerste aanleg en een in hogere voorziening aanhangige zaak noch hoe en door wie het bewijs is geleverd van de feitelijke elementen waarop deze beslissing is gebaseerd.

14) Ten slotte is rekwirant van mening dat de toewijzing van de vorderingen in hogere voorziening en de herziening van het bestreden arrest tot een nieuwe beslissing over de kosten moeten leiden, daaronder begrepen die van de procedure in eerste aanleg.

Beroep ingesteld op 29 juli 2011 — Ellinika Touristika Akinita/Commissie

(Zaak T-419/11)

(2011/C 282/80)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Ellinika Touristika Akinita A.E. (Athene, Griekenland) (vertegenwoordiger: N. Fragkakis, dikigoros)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het beroep in zijn geheel ontvankelijk verklaren;
- de bestreden beschikking van de Commissie, gericht aan de Helleense Republiek, nietig en ongeldig verklaren;
- de terugbetaling gelasten van enig bedrag dat rechtstreeks of indirect van verzoekster is „teruggevorderd” in het kader van de tenuitvoerlegging van de bestreden beschikking;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep vordert verzoekster de nietigverklaring van beschikking C(2011) 3504 def. van de Commissie van 24 mei 2011 betreffende staatssteun aan bepaalde Griekse casino's, nr. C 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009), die door de Helleense Republiek ten uitvoer is gelegd.

Verzoekster voert de volgende middelen aan.

Het eerste middel is ontleend aan de onjuiste uitlegging en toepassing van artikel 107, lid 1, VWEU en een ontoereikende motivering in strijd met artikel 296 VWEU. Meer bepaald: (i) levert de onderzochte maatregel het casino van Parnitha en dat van Korfoe geen economisch voordeel door de overdracht van staatsmiddelen op, (ii) is hij niet selectief en (iii) kan hij het handelsverkeer tussen de lidstaten niet ongunstig beïnvloeden of de mededinging vervalsen of dreigen te vervalsen.

Het tweede middel is ontleend aan de onjuiste uitlegging en toepassing van artikel 14, lid 1, eerste volzin, van verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1). Meer bepaald: (i) kan de onrechtmatige steun alleen worden teruggevorderd van de daadwerkelijke begunstigden van de betrokken maatregel en (ii) zijn de daadwerkelijke begunstigden van de betrokken maatregel (de klanten van de casino's) niet dezelfde als de personen tot wie het bevel tot terugvordering is gericht (de casino's van Korfoe, Parnitha en Thessaloniki), die geen toegangsbewijs hoefden te betalen.

Het derde middel is ontleend aan de onjuiste uitlegging en toepassing van artikel 14, lid 1, tweede volzin, van die verordening. De terugvordering van de betrokken steun is in strijd met: (i) het beginsel van de bescherming van gewettigd vertrouwen en (ii) het evenredigheidsbeginsel.

Beroep ingesteld op 6 augustus 2011 — Qualitest FZE/Raad

(Zaak T-421/11)

(2011/C 282/81)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Qualitest FZE (Dubai, Verenigde Arabische Emiraten) (vertegenwoordigers: M. Catrain González, advocaat, E. Wright en H. Zhu, barristers)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- uitvoeringsverordening (EU) nr. 503/2011 van de Raad van 23 mei 2011 houdende uitvoering van verordening (EU) nr. 961/2010 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran (PB L 136, blz. 26) en besluit 2011/299/GBVB van de Raad van 23 mei 2011 houdende wijziging van besluit 2010/413/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Iran (PB L 136, blz. 65) nietig verklaren, voor zover zij van toepassing zijn op verzoekster, en
- verweester verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster drie middelen aan.

- 1) Met het eerste middel stelt zij dat verweerder niet heeft voldaan aan de krachtens artikel 296 VWEU op hem rustende verplichting om de toepassing van de bestreden maatregelen op verzoekster te motiveren.
- 2) Met het tweede middel stelt verzoekster dat verweerder haar rechten van verdediging heeft geschonden door de bestreden maatregelen niet te motiveren, aangezien:
  - verzoekster haar standpunt over de informatie of de bewijzen die tegen haar bestaan niet naar behoren kenbaar kan maken doordat elke motivering ontbreekt, en
  - verweerder door dit verzuim fundamenteel is tekortgeschoten in zijn verplichtingen die met de bestreden maatregelen samenhangen, en dit verzuim deze maatregelen ongeldig maakt voor zover zij van toepassing zijn op verzoekster.
- 3) Met het derde middel stelt verzoekster dat verweerder een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door te concluderen dat zij betrokken was bij het verstrekken van onderdelen voor het Iraanse nucleaire programma en dat is voldaan aan de wettelijke voorwaarden om de maatregelen op haar toe te passen.

Beroep ingesteld op 4 augustus 2011 — Cementos Molins/Commissie

(Zaak T-424/11)

(2011/C 282/82)

*Procestaal: Spaans***Partijen**

Verzoekende partij: Cementos Molins, SA (Sant Vicenç dels Horts, Spanje) (vertegenwoordigers: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas en M. López Garrido, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het bestreden besluit nietig te verklaren;
- de Europese Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De verzoekende partij verzoekt overeenkomstig artikel 263 VWEU om nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 12 januari 2011 inzake de fiscale afschrijving van financiële goodwill voor de verwerving van deelnemingen in buitenlandse ondernemingen C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) die door Spanje is toegepast. ⁽¹⁾

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij drie middelen aan.

- 1) Eerste middel, ontleend aan schending van artikel 107 VWEU
  - Het besluit is in strijd met artikel 107 VWEU, doordat daarin wordt vastgesteld dat de fiscale afschrijving van financiële goodwill voor de verwerving van deelnemingen in buitenlandse ondernemingen als voorzien in artikel 12, lid 5, van de Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (TRLIS), met de interne markt onverenigbare staatssteun vormt. Bij die afschrijving is volgens de verzoekende partij geen sprake van een voordeel, ongunstige beïnvloeding van het handelsverkeer tussen de lidstaten en selectiviteit.
- 2) Tweede middel, ontleend aan schending van het vertrouwensbeginsel en van de motiveringsplicht met betrekking tot het vertrouwensbeginsel
  - Dit middel bestaat uit twee onderdelen die beide de in artikel 1, leden 2 en 3, van het bestreden besluit vastgestelde periode van gewettigd vertrouwen betreffen.

- Tweede middel, eerste onderdeel: de verzoekende partij stelt primair schending van het vertrouwensbeginsel. Het vertrouwensbeginsel verzet zich tot op de datum van bekendmaking van het bestreden besluit tegen de terugvordering van de steun bij alle begunstigden, aangezien de bekendmaking van het besluit tot inleiding van de procedure niet volstaat om het door de verklaringen van de Europese Commissie voor het Europees Parlement gewekte vertrouwen te niet te doen.
  - Tweede middel, tweede onderdeel: de verzoekende partij stelt subsidiair schending van het vertrouwensbeginsel en de motiveringsplicht. De Europese Commissie heeft ten onrechte de dag van bekendmaking, in het Publicatieblad van de Europese Unie, van het besluit tot inleiding van de procedure die tot de vaststelling van het bestreden besluit heeft geleid, van de periode van gewettigd vertrouwen uitgesloten, ten eerste omdat volgens de gemeenschapsregeling de laatste dag van een termijn moet worden geacht in die termijn te zijn begrepen, en ten tweede omdat de uitsluiting van die dag uit de periode van gewettigd vertrouwen in het dispositief van het bestreden besluit niet in overeenstemming is met de motivering daarvan.
- 3) Derde middel, ontleend aan schending van het evenredigheidsbeginsel met betrekking tot het vertrouwensbeginsel
- Het is onevenredig dat de Commissie, voor de toepassing van het vertrouwensbeginsel, in het geval van artikel 1, lid 4, van het bestreden besluit verlangt dat er expliciete juridische hinderpalen voor grensoverschrijdende bedrijfscombinaties bestaan.

(¹) PB L 135, blz. 1.

Beroep ingesteld op 3 augustus 2011 — Helleense Republiek/Europese Commissie

(Zaak T-425/11)

(2011/C 282/83)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Helleense Republiek (vertegenwoordigers: P. Mylonopoulos en K. Boskovits)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de bestreden beschikking nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep vordert verzoekster de nietigverklaring van beschikking C(2011) 3504 def. van de Commissie van 24 mei 2011 betreffende staatssteun aan bepaalde Griekse casino's, nr. C 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009).

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster de volgende middelen aan.

- 1) Eerste middel, ontleend aan een onjuiste uitlegging van artikel 107, lid 1, VWEU met betrekking tot het begrip staatssteun

Verzoekster stelt meer bepaald dat verweerster er ten onrechte van uit is gegaan dat een goedkoper tarief voor een toegangsbewijs voor bepaalde casino's hen een voordeel heeft opgeleverd met verminderde inkomsten voor de staat. Ook bevinden de vermeende begunstigden van de steun zich niet in een vergelijkbare feitelijke en juridische situatie als de overige casino's die in Griekenland actief zijn, is het intracommunautaire handelsverkeer niet ongunstig beïnvloed en is de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt niet vervalst.

- 2) Tweede middel, ontleend aan een inadequate, gebrekkige en tegenstrijdige redenering bij de vaststelling dat sprake is van staatssteun

Verzoekster merkt in het bijzonder op dat de redenering tegenstrijdig is, omdat daarin wordt aanvaard dat een goedkopere ticketprijs meer bezoekers aan de betrokken casino's aantrekt, terwijl daarin tegelijkertijd wordt betwist dat de inkomsten van de staat toenemen vanwege het hogere bezoekersaantal. De redenering is ook gebrekkig ten aanzien van het bewijs dat sprake is van een voordeel en dat het intracommunautaire handelsverkeer wordt beïnvloed en zij is duidelijk onjuist wat het bewijs van de selectieve aard van de maatregel betreft.

- 3) Derde middel, ontleend aan schending van artikel 14 van verordening (EG) nr. 659/1999 (¹)

Verzoekster stelt meer bepaald dat de steun niet wordt gevorderd van de eigenlijke begunstigden van de steun, namelijk de klanten van de casino's die een lagere ticketprijs in rekening brengen. Terugvordering is ook in strijd met het beginsel van de bescherming van gewettigd vertrouwen, gezien de eerdere rechtspraak van de Griekse raad van state en het gedrag van verweerster, en met het evenredigheidsbeginsel, omdat zij een onevenredige en ongerechtvaardigde last legt op de vermeende steunontvangers en de concurrentiepositie verstevigt van de casino's die een ticketprijs van 12 EUR vragen.

- 4) Vierde middel, ontleend aan een onjuiste berekening van de terug te vorderen bedragen door verweerster

Verzoekster betoogt dat verweerster het vermeende voordeel voor de begunstigden van de steun niet precies heeft kunnen berekenen en dat zij geen rekening houdt met het effect dat het in rekening brengen van een lagere ticketprijs op de vraag heeft gehad of had kunnen hebben.

(¹) Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83 van 27.3.1999).

Beroep ingesteld op 1 augustus 2011 — Maharishi Foundation/BHIM (MÉDITATION TRANSCENDANTALE)

(Zaak T-426/11)

(2011/C 282/84)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Maharishi Foundation Ltd (St. Helier, Jersey) (vertegenwoordiger: A. Meijboom, lawyer)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 6 april 2011 in zaak R 1294/2010-2 te vernietigen;
- verweerder in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: het woordmerk „MÉDITATION TRANSCENDANTALE” voor goederen en diensten van de klassen 16, 35, 41, 44 en 45 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 8246704

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de gemeenschapsmerkaanvraag voor een deel van de goederen en diensten

Beslissing van de kamer van beroep: toewijzing van het beroep en verwijzing van de zaak naar de onderzoeksafdeling voor nader onderzoek

Aangevoerde middelen: Verzoekster voert vier middelen aan: (i) schending van de artikelen 75 en 7, lid 1, sub a, van verordening nr. 207/2009 van de Raad, daar de kamer van beroep niet

uitdrukkelijk heeft beslist op basis van artikel 7, lid 1, sub a, van voormelde verordening, maar niettemin heeft overwogen dat het merk „MÉDITATION TRANSCENDANTALE” generiek is; (ii) schending van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009, daar de kamer van beroep ten onrechte heeft beslist dat het merk ieder onderscheidend vermogen mist; (iii) schending van artikel 7, lid 1, sub c, van verordening nr. 207/2009, daar de kamer van beroep ten onrechte heeft geconcludeerd dat het merk uitsluitend bestaat uit aanduidingen die in de handel kunnen dienen tot aanduiding van kenmerken van de goederen of diensten waarvoor verzoekster het merk heeft aangevraagd; (iv) schending van artikel 7, lid 3, van verordening nr. 207/2009, daar de kamer van beroep ten onrechte heeft geoordeeld dat het merk niet als gevolg van het gebruik dat ervan is gemaakt, onderscheidend vermogen heeft verkregen voor de waren of diensten waarvoor inschrijving is aangevraagd.

Beroep ingesteld op 4 augustus 2011 — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria/Commissie

(Zaak T-429/11)

(2011/C 282/85)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (Bilbao, Spanje) (vertegenwoordigers: J. Ruiz Calzado, advocaat, M. Núñez-Müller, advocaat, en J. Domínguez Pérez, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- artikel 1, lid 1, van het besluit nietig te verklaren;
- subsidiair, artikel 1, leden 4 en 5, van het besluit gedeeltelijk nietig te verklaren;
- subsidiair, artikel 4 van het besluit nietig te verklaren of, in voorkomend geval, de werkingssfeer ervan te wijzigen, en
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen artikel 1, lid 1, van het besluit van de Commissie van 12 januari 2011 inzake de fiscale afschrijving van financiële goodwill voor de verwerving van deelnemingen in buitenlandse ondernemingen C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) die door Spanje is toegepast (hierna: „besluit”).

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster zeven middelen aan.

- 1) Schending van de artikelen 107 VWEU en 108 VWEU, door te oordelen dat artikel 12, lid 5, van de Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (TRLIS) (gecodeerde versie van de Spaanse wet op de vennootschapsbelasting) staatssteun vormt, doordat het een fiscale afschrijving van financiële goodwill voor de verwerving van deelnemingen in vennootschappen buiten de Gemeenschap mogelijk maakt.
- 2) Onjuiste rechtsopvatting en schending van de procedure, door te oordelen dat het, om tot de conclusie te komen dat een maatregel staatssteun is die volledig verboden moet worden, voldoende is dat de tenuitvoerlegging ervan tot bepaalde situaties leidt die als steun worden aangemerkt.
- 3) Schending van het evenredigheidsbeginsel, doordat in het besluit wordt geconcludeerd dat: i) de maatregel in zijn geheel onrechtmatige steun is, ook met betrekking tot landen als China of India en in andere landen waar het bestaan van expliciete juridische hinderpalen voor grensoverschrijdende bedrijfscombinaties is vastgesteld of kan worden vastgesteld, en dat ii) de maatregel in zijn geheel onverenigbare staatssteun is, ook doordat die de bevoegdheid geeft om financiële goodwill met betrekking tot verwervingen van meerderheidsdeelnemingen in buitenlandse ondernemingen buiten de Europese Unie af te trekken.
- 4) Schending van de beginselen van het gewettigd vertrouwen en van gelijke behandeling, doordat de Commissie is afgeweken van de richtsnoeren van de mededeling betreffende directe belastingen en van haar administratieve praktijk.
- 5) Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, doordat de Commissie niet de precieze omvang van de praktische belemmeringen van de extracommunautaire handelsfusie is nagegaan.
- 6) Onjuiste rechtsopvatting en beoordelingsfout met betrekking tot de omvang van het in het besluit erkende gewettigd vertrouwen.
- 7) Ontoereikende motivering van het besluit.

Beroep ingesteld op 4 augustus 2011 — Telefónica/Commissie

(Zaak T-430/11)

(2011/C 282/86)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Telefónica, SA (Madrid, Spanje) (vertegenwoordigers: J. Ruiz Calzado, advocaat, M. Núñez-Müller, advocaat, en J. Domínguez Pérez, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- artikel 1, lid 1, van het besluit nietig te verklaren;
- subsidiair, artikel 1, leden 4 en 5, van het besluit gedeeltelijk nietig te verklaren;
- subsidiair, artikel 4 van het besluit nietig te verklaren of, in voorkomend geval, de werkingssfeer ervan te wijzigen;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen het besluit van de Commissie van 12 januari 2011 inzake de fiscale afschrijving van financiële goodwill voor de verwerving van deelnemingen in buitenlandse ondernemingen C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) die door Spanje is toegepast.

De middelen en voornaamste argumenten zijn dezelfde als die welke zijn aangevoerd in zaak T-429/11, BBVA/Commissie.

Beroep ingesteld op 4 augustus 2011 — Iberdrola/Commissie

(Zaak T-431/11)

(2011/C 282/87)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Iberdrola, SA (Bilbao, Spanje) (vertegenwoordigers: J. Ruiz Calzado, advocaat, M. Núñez-Müller, advocaat, en J. Domínguez Pérez, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- artikel 1, lid 1, van het besluit nietig te verklaren;
- subsidiair, artikel 1, leden 4 en 5, van het besluit gedeeltelijk nietig te verklaren;
- subsidiair, artikel 4 van het besluit nietig te verklaren of, in voorkomend geval, de werkingssfeer ervan te wijzigen, en
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen het besluit van de Commissie van 12 januari 2011 inzake de fiscale afschrijving van financiële goodwill voor de verwerving van deelnemingen in buitenlandse ondernemingen C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) die door Spanje is toegepast.

De middelen en voornaamste argumenten zijn dezelfde als die welke zijn aangevoerd in zaak T-429/11, BBVA/Commissie.

Beroep ingesteld op 3 augustus 2011 — Europäisch-Iranische Handelsbank/Raad

(Zaak T-434/11)

(2011/C 282/88)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europäisch-Iranische Handelsbank AG (Hamburg, Duitsland) (vertegenwoordigers: S. Gadhia en S. Ashley, Solicitors, H. Hohmann, advocaat, D. Wyatt, Queen's Counsel, en R. Blakeley, Barrister)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

— nietig verklaren tabel B, lid 1, van bijlage I bij besluit 2011/299/GBVB van de Raad ⁽¹⁾, voor zover het verzoekster betreft;

— nietig verklaren tabel B, lid 1, van bijlage I bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 503/2011 van de Raad ⁽²⁾, voor zover het verzoekster betreft;

— vaststellen dat artikel 20, lid 1, sub b, van besluit 2010/413/GBVB van de Raad ⁽³⁾ op verzoekster niet van toepassing is;

— vaststellen dat artikel 16, lid 2, van verordening (EU) nr. 961/2010 van de Raad ⁽⁴⁾ op verzoekster niet van toepassing is;

— verweerder verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan:

1) Verweerder heeft procedurele vereisten geschonden, aangezien:

— hij heeft nagelaten een passende, precieze en afdoende motivering te geven, en

— hij het recht van verdediging en het recht op een daadwerkelijke bescherming in rechte niet heeft nageleefd.

2) Verweerder heeft een kennelijke beoordelingsfout begaan bij de beoordeling of aan de criteria voor vermelding van verzoekster op grond van de bestreden maatregelen was voldaan, aangezien de transacties in verband waarmee verzoekster klaarblijkelijk op de lijst is geplaatst, toegestaan waren of in overeenstemming waren met de beslissingen en aanwijzingen van de bevoegde nationale instantie (de Duitse Centrale Bank).

3) Verweerder heeft inbreuk gemaakt op de legitieme verwachting van verzoekster dat zij niet zou worden gestraft door oplegging van beperkende maatregelen, op basis van gedragingen die door de bevoegde nationale instantie waren toegestaan. Subsidiair was het in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel en het recht op behoorlijk bestuur dat aan verzoekster in dergelijke omstandigheden sancties zijn opgelegd.

4) De vermelding van verzoekster is in strijd met haar eigendomsrecht en/of haar recht op bedrijfsuitoefening en is bovendien kennelijk in strijd met het evenredigheidsbeginsel.

5) Indien de regels op grond waarvan verweerder schijnt te hebben gehandeld inderdaad dwingend zijn, zijn zij onrechtmatig vanwege strijdigheid met het evenredigheidsbeginsel.

⁽¹⁾ Besluit 2011/299/GBVB van de Raad van 23 mei 2011 houdende wijziging van besluit 2010/413/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Iran (PB L 136, blz. 65).

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 503/2011 van de Raad van 23 mei 2011 houdende uitvoering van verordening (EU) nr. 961/2010 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran (PB L 136, blz. 26).

⁽³⁾ Besluit van de Raad van 26 juli 2010 betreffende beperkende maatregelen tegen Iran en tot intrekking van Gemeenschappelijk Standpunt 2007/140/GBVB (PB L 195, blz. 39).

⁽⁴⁾ Verordening (EU) nr. 961/2010 van de Raad van 25 oktober 2010 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran en tot intrekking van verordening (EG) nr. 423/2007 (PB L 281, blz. 1).

Beschikking van het Gerecht van 14 juli 2011 — Apotheke DocMorris/BHIM (Weergave van groen kruis)

(Zaak T-173/10) ⁽¹⁾

(2011/C 282/89)

Procestaal: Duits

De president van de Derde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 179 van 3.7.2010.

**Beschikking van het Gerecht van 14 juli 2011 — Apotheke
DocMorris/BHIM (Weergave van kruis in groen en wit)****(Zaak T-196/10)** ⁽¹⁾

(2011/C 282/90)

Procestaal: Duits

De president van de Derde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 179 van 3.7.2010.

**Beschikking van het Gerecht van 12 juli 2011 —
SNCF/BHIM — Infotrafic (infotrafic)****(Zaak T-491/10)** ⁽¹⁾

(2011/C 282/91)

Procestaal: Frans

De president van de Zevende kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 13 van 15.1.2011.

GERECHT VOOR AMBTENARENZAKEN

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 5 juli 2011 — V/Parlement

(Zaak F-46/09) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Arbeidscontractant — Aanstellingsvoorwaarden — Lichamelijke geschiktheid — Medisch onderzoek bij aanstelling — Bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonlijke gegevens — Medisch geheim — Uitwisseling van medische gegevens tussen instellingen — Recht op eerbiediging van privé-leven)

(2011/C 282/92)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: V (Brussel, België) (vertegenwoordigers: É. Boigelot en S. Woog, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: K. Zejdová en S. Seyr, gemachtigden)

Interveniënt aan de zijde van verzoekende partij: Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming (vertegenwoordigers: V. Pérez Asinari en H. Kranenborg, gemachtigden)

Voorwerp

Eenzijds, verzoek om nietigverklaring van het medisch advies van lichamelijke ongeschiktheid van 18 december 2008 en, anderzijds, verzoek om nietigverklaring van de intrekking van het eerder aan de verzoekende partij gedane werkaanbod

Dictum

- 1) *Het besluit van 19 december 2008 waarbij het Europees Parlement het aan V. gedane werkaanbod heeft ingetrokken, wordt nietig verklaard.*
- 2) *Het Europees Parlement wordt veroordeeld tot betaling van het bedrag van 25 000 EUR aan V.*
- 3) *Het beroep wordt voor het overige verworpen.*
- 4) *Het Europees Parlement draagt zijn eigen en verzoekers kosten.*
- 5) *De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming, interveniënt, draagt zijn eigen kosten.*

⁽¹⁾ PB C 11 van 16.01.10, blz. 40.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 20 juli 2011 — Gozi/Commissie

(Zaak F-116/10) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Ambtenaren — Bijstandsplicht — Artikel 24 van Statuut — Vergoeding van advocaatkosten die in kader van gerechtelijke procedure voor een nationale rechterlijke instantie zijn gemaakt)

(2011/C 282/93)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Sandro Gozi (Rome, Italië) (vertegenwoordiger: G. Passalacqua, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Currall en J. Baquero Cruz, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit tot afwijzing van het verzoek om vergoeding van de kosten die verzoeker in het kader van een strafprocedure voor een rechterlijke instantie van een lidstaat heeft gemaakt

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Gozi zal alle kosten dragen.*

⁽¹⁾ PB C 55 van 19.02.11, blz. 38.

Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 5 juli 2011 — Coedo Suárez/Raad

(Zaak F-73/10) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Ambtenaren — Beroep tot schadevergoeding — Stilzwijgend besluit tot afwijzing van verzoek om schadevergoeding, gevolgd door een uitdrukkelijk besluit tot afwijzing van dat verzoek — Te late indiening van voorafgaande klacht tegen stilzwijgend afwijzend besluit — Niet-ontvankelijkheid)

(2011/C 282/94)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Angel Coedo Suárez (Brussel, België) (vertegenwoordigers: S. Rodrigues, A. Blot en C. Bernard-Glanz, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: K. Zieleškievicz en M. Bauer, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit van de verwerende partij tot afwijzing van verzoekers verzoek om schadevergoeding en verzoek om vergoeding van de materiële en immateriële schade

Dictum

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *De Raad van de Europese Unie zal alle kosten dragen.*

⁽¹⁾ PB C 301 van 06.11.10, blz. 63.

**Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken
(Eerste kamer) van 5 juli 2011 — Alari/Parlement**

(Zaak F-38/11) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Ambtenaren — Bevordering — Bevorderingsronde 2009 — Overplaatsing naar andere instelling in loop van bevorderingsronde gedurende welke de ambtenaar in zijn instelling van herkomst zou zijn bevorderd — Bevoegde instelling om over bevordering van overgeplaatste ambtenaar te beslissen)

(2011/C 282/95)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Gianluigi Alari (Bertrange, Luxemburg) (vertegenwoordigers: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis en E. Marchal, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: S. Alves en M. Ecker, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit om verzoeker in het kader van de bevorderingsronde 2009 niet te bevorderen

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Het Europees Parlement zal zijn eigen en verzoekers kosten dragen.*

⁽¹⁾ PB C 179 van 18.06.11, blz. 22.

Beroep ingesteld op 19 juli 2011 — ZZ/Commissie

(Zaak F-41/11)

(2011/C 282/96)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordigers: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis en E. Marchal, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit van de directeur-generaal van het OLAF houdende afwijzing van het verzoek van de verzoekende partij om haar overeenkomst van tijdelijk functionaris in de zin van artikel 2, sub c, RAP te verlengen

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het besluit van de directeur-generaal van het OLAF van 11 februari 2011 houdende afwijzing van haar verzoek om haar overeenkomst van tijdelijk functionaris in de zin van artikel 2, sub a, RAP te verlengen;
- verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 12 juli 2011 — ZZ/Commissie

(Zaak F-66/11)

(2011/C 282/97)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordigers: S. Rodrigues, A. Blot en C. Bernard-Glanz, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit van de voorzitter van de jury van vergelijkend onderzoek „EPSO/AST/111/10 (AST 1)” om verzoekster niet toe te laten tot de assessmenttests

Conclusies van de verzoekende partij

- Primair:
  - het besluit van 7 april 2011 houdende weigering om verzoekster te laten deelnemen aan de assessmenttests van vergelijkend onderzoek EPSO/AST/111/10 — Secretarissen van de rang AST 1 — nietig verklaren;

- diensgevolge, voor recht verklaren dat verzoekster weer mag deelnemen aan de bij dat vergelijkend onderzoek ingeleide aanwervingsprocedure, zo nodig door nieuwe assessmenttests te organiseren;
- subsidiair, indien het primaire verzoek niet zou worden ingewilligd, quod non, de verwerende partij veroordelen tot betaling van een vergoeding voor de materiële schade waarvan het bedrag voorlopig en ex aequo et bono wordt vastgesteld op 20 000 EUR, te vermeerderen met vertragsrente tegen het wettelijke tarief vanaf de datum van het te wijzen vonnis;
- in elk geval, de verwerende partij veroordelen tot betaling van een vergoeding voor de immateriële schade waarvan het bedrag voorlopig en ex aequo et bono wordt vastgesteld op 20 000 EUR, te vermeerderen met vertragsrente tegen het wettelijke tarief vanaf de datum van het te wijzen vonnis;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Beroep ingesteld op 15 juli 2011 — ZZ/Commissie

(Zaak F-68/11)

(2011/C 282/98)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordigers: S. Rodrigues, A. Blot en C. Bernard-Glanz, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit van de Commissie om verzoeksters arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd te beëindigen

Conclusies van de verzoekende partij

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht voor ambtenarenzaken behage:

- het besluit van het tot het aangaan van overeenkomsten bevoegd gezag (hierna: TAOBG) van 30 september 2010 om haar arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd te beëindigen, nietig te verklaren;
- voor zover nodig, het besluit van het TAOBG van 14 april 2011 tot afwijzing van haar op 23 december 2010 krachtens artikel 90, lid 2, van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie ingediende klacht, eveneens nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 20 juli 2011 — ZZ/Rekenkamer

(Zaak F-69/11)

(2011/C 282/99)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordiger: L. Levi, advocaat)

Verwerende partij: Europese Rekenkamer

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit van de Rekenkamer om verzoeker niet aan te stellen in het ambt van directeur van het directoraat personeelszaken en om een andere kandidaat in dat ambt aan te stellen

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het besluit van de Rekenkamer om een andere persoon en niet verzoeker aan te stellen in het ambt van directeur van het directoraat personeelszaken;
- voor zover nodig, nietigverklaring van het besluit tot afwijzing van de klacht;
- veroordeling van de Rekenkamer tot vergoeding van de geleden materiële schade bestaande in het verlies van financiële rechten als gevolg van de bestreden besluiten (daaronder begrepen wat de loopbaan en de pensioenrechten betreft) en, derhalve, betaling van die rechten vanaf 1 januari 2001;
- veroordeling van de Rekenkamer tot betaling van een symbolische vergoeding van 1 EUR voor de immateriële schade;
- verwijzing van de Rekenkamer in de kosten.

Beroep ingesteld op 21 juli 2011 — ZZ/Commissie

(Zaak F-70/11)

(2011/C 282/100)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordiger: F. Frabetti, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van verzoekers beoordelingsrapport over de periode van 1 januari 2008 tot en met 31 december 2008

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van verzoekers beoordelingsrapport over de periode van 1 januari 2008 tot en met 31 december 2008, meer bepaald het gedeelte van dat rapport dat over diezelfde periode door EUROSTAT is opgesteld;
- verwijzing van de Commissie in de kosten.

Beroep ingesteld op 25 juli 2011 — ZZ/Commissie

(Zaak F-73/11)

(2011/C 282/101)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordigers: S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz en A. Blot, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit om verzoeker niet toe te laten tot de beoordelingsfase van algemeen vergelijkend onderzoek EPSO/AD/181/10

Conclusies van de verzoekende partij

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht voor ambtenarenzaken behage

- het besluit van het Europees Bureau voor personeelsselectie (hierna: „EPSO”) van 20 augustus 2010 en 15 september 2010 waarbij hem werd meegedeeld dat hij niet was toegelaten tot de beoordelingsfase van algemeen vergelijkend onderzoek EPSO/AD/181/10 (hierna: „bestreden besluit”) nietig te verklaren;
- voor zover nodig, het besluit van het EPSO van 15 april 2011 tot afwijzing van zijn klacht van 10 november 2010 tegen voormeld besluit (hierna: „het afwijzende besluit”) eveneens nietig te verklaren;
- dientengevolge, te gelasten dat verzoeker weer wordt opgenomen in de selectieprocedure, zo nodig door het organiseren van een nieuwe examenronde;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 19 juli 2011 — Putterie/Commissie

(Zaak F-31/07 RENV) ⁽¹⁾

(2011/C 282/102)

Procestaal: Frans

De president van de Eerste kamer heeft na minnelijke regeling de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 117 van 26.05.07, blz. 38.

Abonnementsprijzen 2011 (excl. btw, incl. verzendkosten voor normale verzending)

<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	1 100 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, papieren versie + dvd (jaarlijks)	22 officiële talen van de Europese Unie	1 200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	770 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, dvd (maandelijks) (cumulatief)	22 officiële talen van de Europese Unie	400 EUR per jaar
<i>Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie</i> (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen), dvd, verschijnt één keer per week	Meertalig: 23 officiële talen van de Europese Unie	300 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , C-serie „Vergelijkende onderzoeken”	Taal (talen) van het (de) vergelijkende onderzoek(en)	50 EUR per jaar

Het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, dat in de officiële talen van de Europese Unie verschijnt, is verkrijgbaar in 22 verschillende taalversies. Het abonnement omvat de L-serie (Wetgeving) en de C-serie (Mededelingen en bekendmakingen).

Ieder abonnement geldt slechts voor één enkele taalversie.

Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 920/2005 van de Raad, bekendgemaakt in Publicatieblad L 156 van 18 juni 2005, waarin is bepaald dat de instellingen van de Europese Unie tijdelijk niet verplicht zijn om alle rechtsbesluiten in het lers te redigeren en in die taal bekend te maken, worden de in het lers opgestelde nummers van het Publicatieblad apart verkocht.

Het abonnement op het *Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie* (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen) omvat alle 23 officiële taalversies op één meertalige dvd.

Op verzoek kunnen de abonnees op het *Publicatieblad van de Europese Unie* eveneens de verschillende bijlagen van het Publicatieblad ontvangen. De abonnees worden op de hoogte gebracht van het verschijnen van bijlagen door middel van een „Bericht aan de lezer” in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Verkoop en abonnementen

Abonnementen op verscheidene niet-kosteloze publicaties, zoals het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, zijn verkrijgbaar bij onze verkoopkantoren. Een lijst met verkoopkantoren is te vinden op het volgende internetadres:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_nl.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) heeft u direct en gratis toegang tot het recht van de Europese Unie. Op deze website kunt u het *Publicatieblad van de Europese Unie* raadplegen. U vindt er eveneens de verdragen, de wetgeving, de jurisprudentie en de voorbereidende wetgevende besluiten.

Meer informatie over de Europese Unie is te vinden op de volgende website: <http://europa.eu>

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL